

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

यथा पतिः शिवो जगत्पतिः

तथा मरिची जीवन्मयः मन्त्रः

ॐ नमो देवाय जयः श्री गुरु

देवाय श्री गुरु देवाय श्री गुरु

नीलाय देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

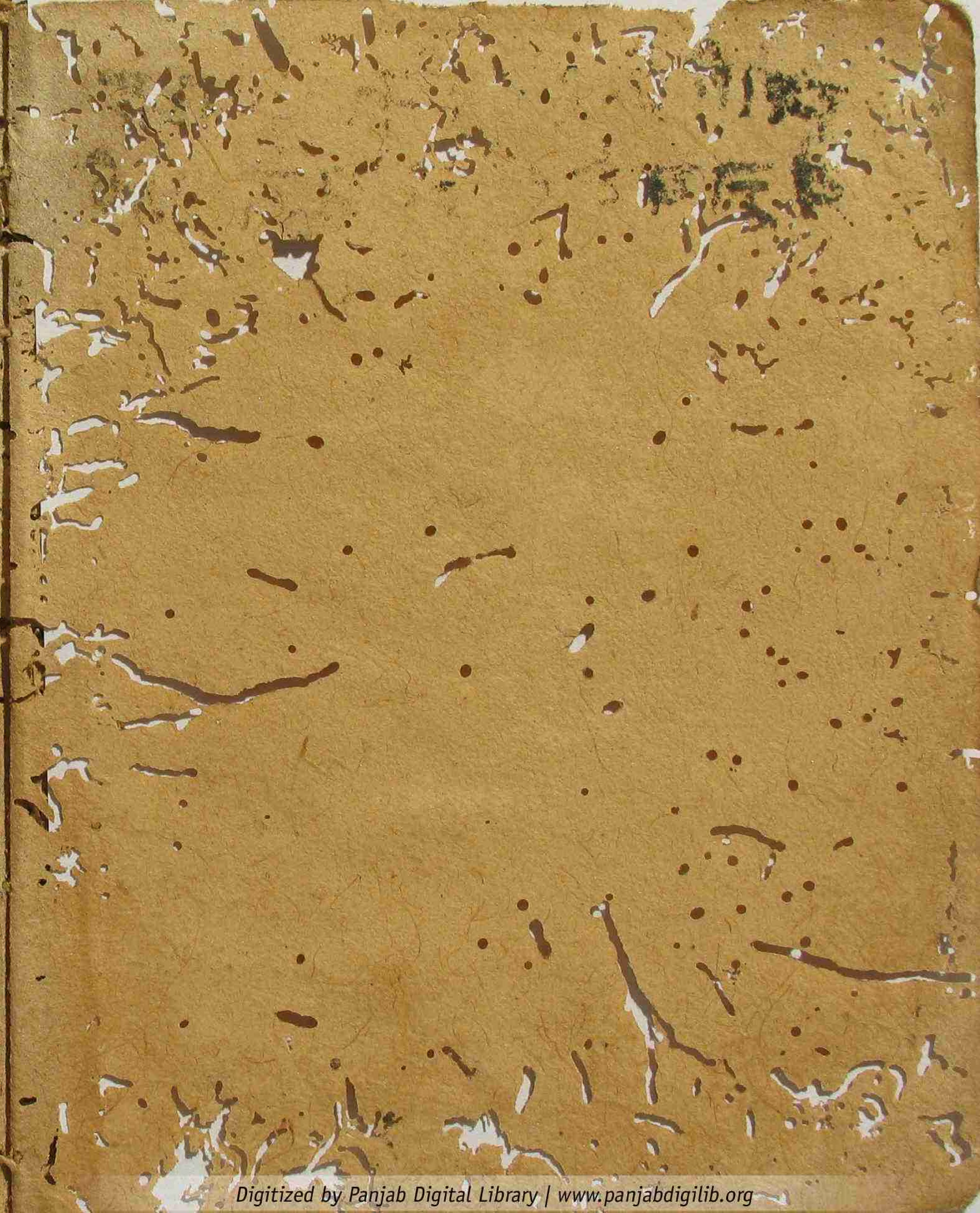
श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

श्री गुरु देवाय श्री गुरु देवाय

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਾਰਿ ਸਾਥੀ ਤਪਸ ਕਰਿ
ਵੇ ਸਾਧਨ ਵ ਜ ਧਰਮ

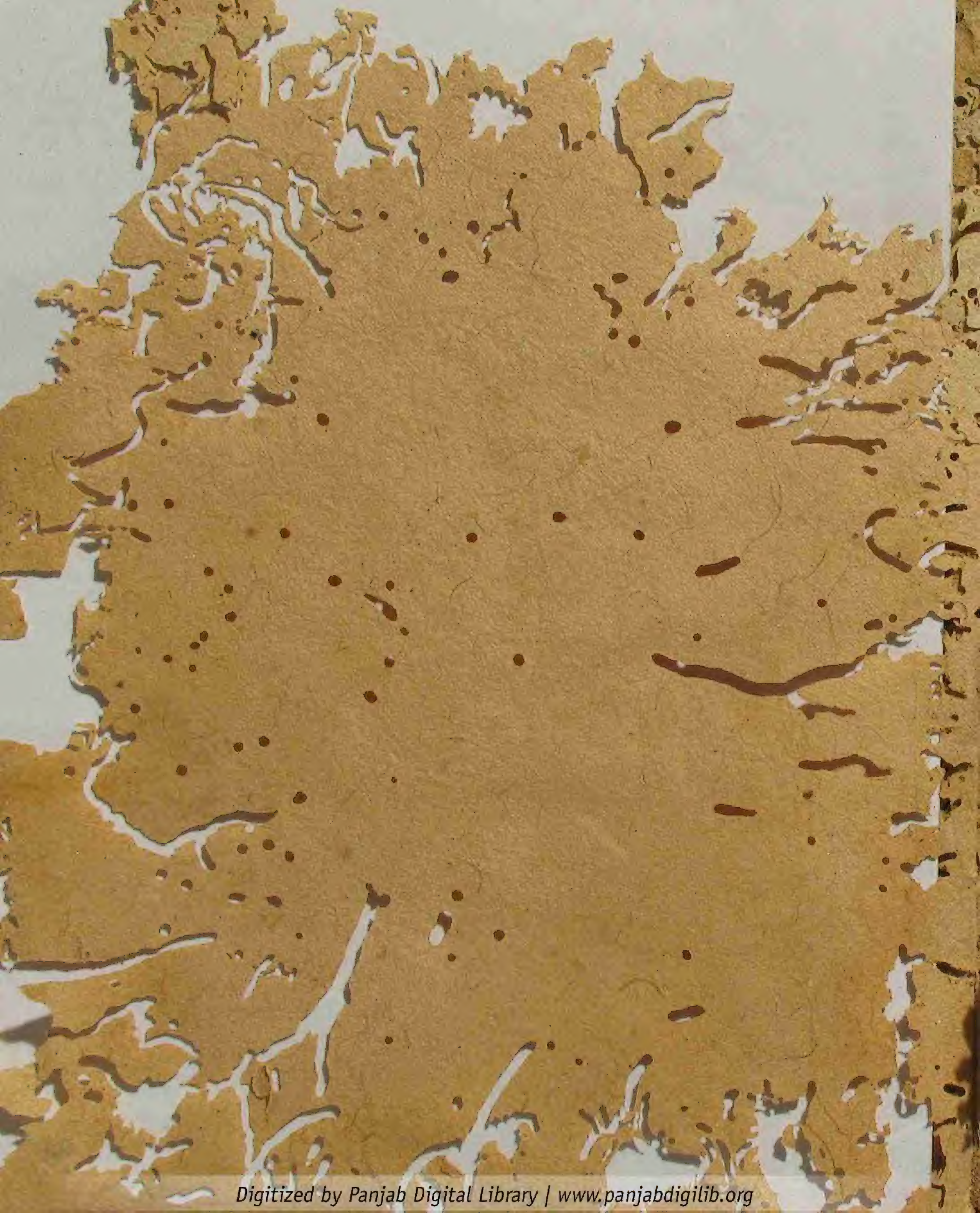
Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
सर्वत्र भगवत्पदं भुजंगकोटीप्रभम्
चुण्णोपात्तवेषं प्रादुराग्रपूष्यम्

॥ श्री गुरु नानक कौकलम् ॥

शुभांशुनां निरूपं प्रतिवृत्ता

विद्या रूपक रूपानां सद्य रूपं

॥ शब्द ॥ १॥ गुरु गिरा पस्त्रिपा मू

रि सर्प राजकुला द्विच ॥ निसेद्य

वेन सेवत वंशाय प्राणदरा नि

॥ २॥

Handwritten text in a script, likely Gurmukhi, on aged, stained paper. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines, with some characters appearing to be written on a set of four-line musical staves. The ink is dark brown or black, and the paper shows significant signs of age, including discoloration, foxing, and some physical damage or wear along the edges.

Handwritten text in a script, likely Gurmukhi, on aged paper. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is cursive and somewhat faded. The paper shows signs of wear, including tears and discoloration.

Handwritten text in a script, likely Gurmukhi, on aged paper. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is cursive and somewhat faded. The paper shows signs of age, including discoloration and small holes. The text appears to be a form of poetry or a religious hymn, given the use of specific characters and the overall style. The lines are written with varying degrees of ink saturation, and some lines have been crossed out or corrected.

ਲਗਭਗ ੧੫
ਲਗਭਗ ੨੦

ਸਿਰ

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

ਲਗਭਗ ੨੦

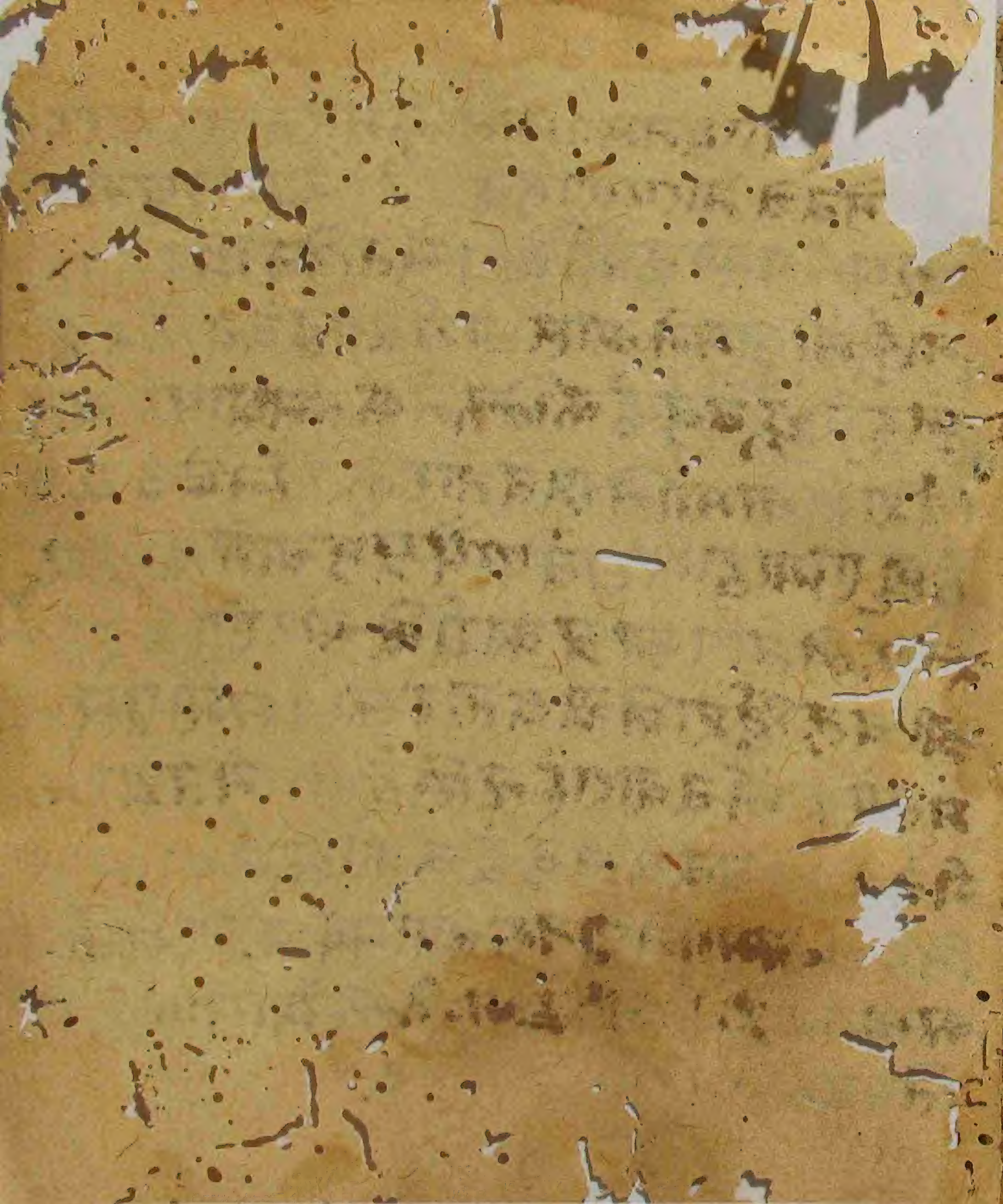
ਲਗਭਗ ੨੦

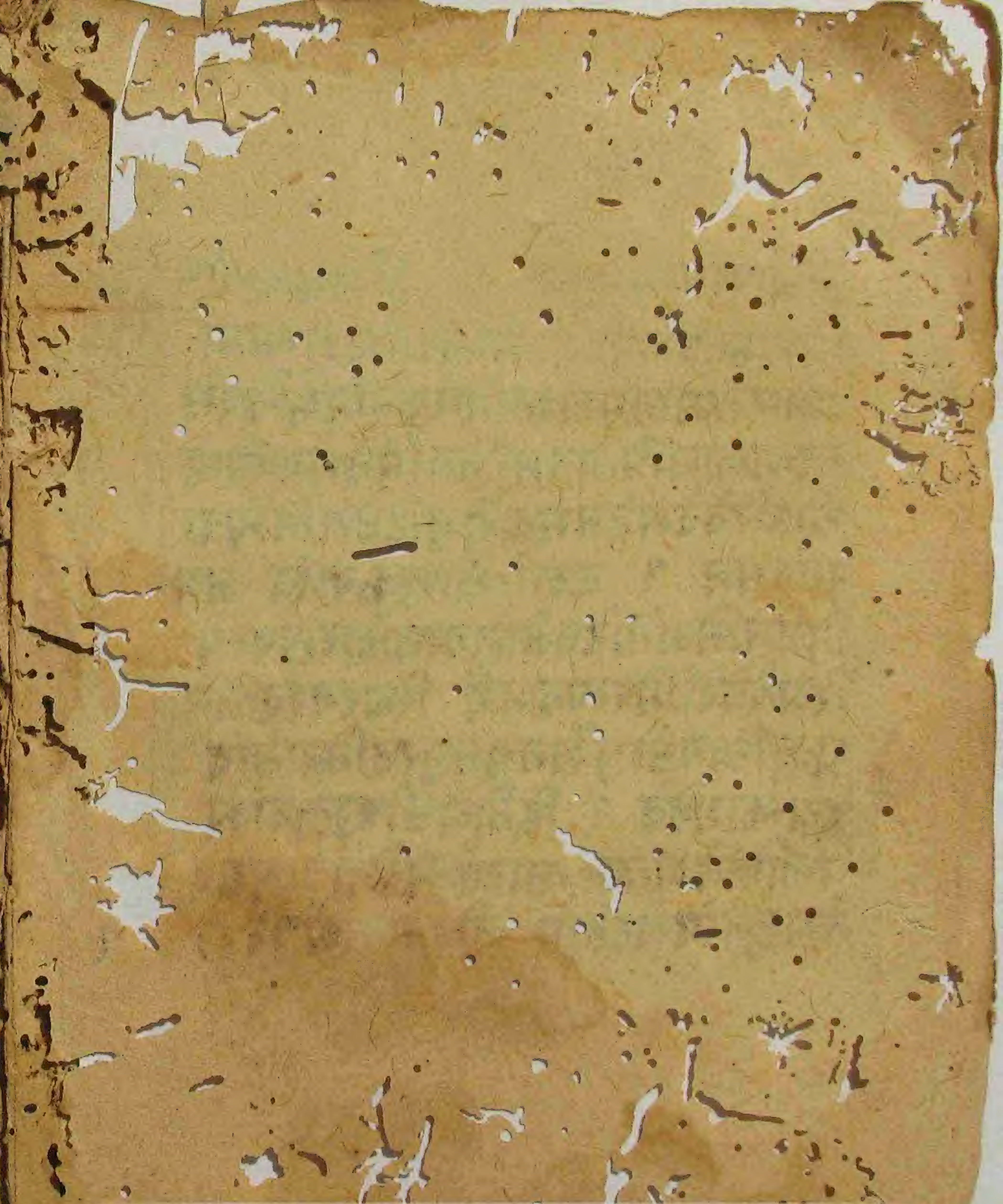
ਲਗਭਗ ੨੦

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is written on aged, yellowed paper with visible damage and staining. The script is dense and appears to be a form of Sikh religious or historical writing. The text is organized into lines, with some lines starting with a small number or symbol. The right side of the page is heavily damaged, with a large portion missing, leaving a jagged edge. The ink is dark brown or black, and the paper has a mottled, aged appearance.

॥ पं वं स नं ग्या ना मृतं भो ज न
न नि कु रं वि नो श्रु ता स र्व त जा
नो वि द स ॥ २ ॥ स तं गु ण वृ ढ मू ल
की ति वि स्ती र्ता सा का म ध र व व
न सु प ज ग्या न स पू र्ण पु रू प सु क
ति प र ल स मी प सी त्व स तं ॥ व ह
या क ल गु ग ल स म ध पे व ल्य वृ ह
न रा रा ॥

शोधनमः॥ न त्कुंभारं वाराह नारद
मेव च नारायणं तु कपित्थं दत्तं संप्रदत्तं
अथ नमस्तस्मै कूर्मो च धन्वंत रिनृ सिंह को
मोही नी वामने व्यासं भार्गवं यद्वं वं वलं २ कु
म्भं ह्यध्वं वं वुं हं कौन्तिनं कल्मषा प हं चत
र्विंशति नामानि प्रवतार कृतानि वे ३ यः प
ठेष्टु एषा द्वा तितर्वपापै प्रमुच्यते कोटि य
ज्ञं फलं तस्य नात्र कार्य विचारणा ४ इति
आचतुर्विंशति प्रवतार हस्तोत्र समाप्तम् ॥
संस्थां कूर्मं च वाराहं नृसिंहं वामनं तथा भा
र्गवं धन्वं चैव वलं वुं हं च कल्मषं ॥ १ ॥ एता
नि दश नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् सर्वान्
कामान्वाप्नोति मुक्तिं भागी नृसंशयः ॥ २ ॥ इ
ति दशवतार हस्तोत्रम् ॥

५२२२४

ॐ श्रीपरमात्मने नमः ॐ ऐमुक्तावपि
निस्पृहाः प्रतिपदप्रोन्मीलदानंददायामा
स्थापसमस्तमस्तकमणिंकुर्वन्ति यस्ते वसे
तान्भक्तानपितां वभक्तिमपितं भक्तप्रियं
श्रीहरिं वंदे सततमर्घ्येन नुदित्वं स नित्यं श
रण्य भजे १ दशमेश्रीभुक्वाकं जय
तिजननिवासो देवकी नमवा दोयदुवरप
रिभस्वेदोभिरस्य नमः स्थिरवरवृजिन
प्रः सुस्मितश्रीमुखेन वृजपुरवनिता नाव
द्वयन्कां मदं २ द्वितीये श्रीभुक्वाकं
यत्कीर्तनं यत्कृतं स्मरणं यदीहं यद्वद
नं यद्वदं यद्वदं लोकस्य सद्यो विध

नौतिकत्वायंतस्मे सुभद्रप्रवसेनमिनमः
 ३ भूयो नमः सहजिनो हृदि सदा मसंभ
 वायारिविलसंतवमूर्तये पुंसां पुनः पारमहं
 सश्राप्तेष्ववस्थितानामनुमृग्यदाशुभे
 श्रियः पतिर्धनपतिं प्रजापतिर्धियापति
 लोकपतिर्द्वरापतिः पतिर्गतिश्चाधकं
 वृक्षिमात्वतां प्रसीदतां मे भगवान्मतां
 गतिः ५ प्रथमेदूतवाक्यं यः स्वात्तु
 भावमखिलस्कृतिसारमेकमध्यात्मरीं
 पमतिनीधयतानमो धं संसारिरांगक
 रुणद्याहपुराणा गुह्यं तं ज्ञातुं नुमुप
 यासि गुह्यं सुनीनां ६ विष्णुपुरावाक्यं
 दूरात्त्रिशमसहिमानमुपेत्य पाञ्चमंतः

प्रविशपशुभभागवतभूतादिः पञ्चमिह
 प्लककृष्णजननिर्मलेन हृत्प्रीतनेनभग
 वद्वज्रवहिरत्नं १ तदिदमतिमहर्घभाक्ते
 रत्नमुसारेरहमधिकसुयत्नः प्रीतयेवैष्ण
 वांना हृदिगतजगदीशदेशमासाद्यमा
 द्यन्निधिवरमिवतस्माद्वारिधिरुद्रामि ८
 कंठकृत्ताकुलमशेषमलंकरोतिवेश्म
 स्थितानिखिलमेवतमोपहन्ति तामुज्ज
 लांगुणावतीजगदीशभक्तिरत्नावलीसु
 कृतिनःपरिशीलयेत् २ निखिलभाग
 वतश्रवणालसावदुक्कथाभिरतानवका
 शिनः श्रयमयननुताननुसार्थकोभ
 वतुविष्णुपुराग्रथनग्रहः १० प्रथमेसू

तवाक्यं सर्वेषु सांपरो धर्मे यत्ने भक्तिर
धोरुजे अहेतुक्य प्रतिहता यत्नात्मा संप्र
सीदति ११ वासुदेवे भगवति भक्ति योगः
प्रयोजितः जनयसा भुवे राग्य ज्ञानं य
दहेतुकं १२ सत्वरजस्तम इति प्रकृते गु
णास्ते युक्तः परः पुरुष एक इहा स्पधत्ते
स्थित्या दद्यो हरि विरं विहरेति संज्ञा मेया
मित्तवरबलु सत्त्वत नो नृणां सुः १३ अ
नो वैकवद्यो नित्यं भक्तिं परमया मुदा
वासुदेवे भगवति कुर्वन्त्यात्म प्रसादितां १४
मुमुक्षु वीद्यो रूपा नृहित्य भूत पत्नी नय
नारायण कलाः शांताः भजति ह्यनसूय
वः १५ द्वितीये मुक्तावाक्य अकामः स

वैका मोवा मोल कामउदारधीः तीवेरगभ
क्रियोगेन भजेत पुरुष परं १६ प्रथमे
सूतवाक्यं वासुदेवपरावेदाः वासुदेवपरा
मखाः वासुदेवपरायोगा वासुदेवपरा
क्रियाः १७ वासुदेवपरं ज्ञानं वासुदेवप
रं तपः वासुदेवपरो धर्मो वासुदेवपरा ग
तिः १८ प्रथमेनारदं वाक्यं यमादिभि
र्द्योगपथैः कामलोभहन्तो मुहुः मुकुंद
सेवया यद्वत्तथात्मा द्वा नशाम्यति १९
प्रथमे सूतवाक्यं भक्तियोगेन मनसि
सम्पक्वप्रणिहितमेल अपश्यत्पुरुषं पू
र्यमाणं चतुरपाश्रया २० तृतीयेकपि
बः देवमानां प्रति देवानां गुरुरलिंगाना

मानुश्राविककर्मणां संत्वयैकमनसोवृ
 त्तिस्वाभाविकीनुया २१ अनिमित्ताभा
 गवतीस भक्तिः सिद्धेर्गरीयसी जनयत्या
 शुद्धाकोशनिगीर्णमनलोद्यथा २२ ने
 कात्मतां मेस्पृहयंतिके विन्मत्यादसेवा
 भिरतामदीहाः येन्योन्यतो भागवताः प्र
 सज्यसभाजयन्ते समपौरुषारिणि २३
 यथंपतिते मेरुचिरावन्ते सप्रसन्नवक्त्रोरु
 णलोचनानि तूपाणि दिव्यानि वरप्रदा
 नि साकं वाचस्पृहणीयं विदंति २४ तैर्द्व
 र्धनीयावयवेरुदारविलासदोसहितवाम
 भूक्तेः इतात्मनो हतप्राणां भोक्तृरिति
 दत्तो मेयति मरुं वा प्रयुक्ते २५ अथो वि

भूतिं सममायिनस्तो मे श्रव्यमसंगमनु
 प्रवृत्तं द्वियं भागवतीं वा स्मरुं च निमडा
 परस्य मे तेऽश्रुवते तु लोके २७ न कर्हि
 विन्मत्पराः शातश्रेय भस्येति नो निमि
 बोलेति हेति ४० ये व्यामहं प्रियमात्मा सु
 तं श्रुत्वा सखा गुरुः स हृदी देवमिष्टं २८
 इमं लोकं तथैवा समात्मानमुभयादि
 तं आत्मानमनु ये वेद ये रायपंशवो
 गृहा २९ विसृज्य सर्वानन्या श्रुत्वा मे
 वं विभ्रतो मुखं भजंत्यनन्यया भक्त्या
 तान् मृत्योर्हीति शब्दे ३० नान्यत्र मद्भग
 वतः प्रधानपुरुषे श्वरात् आत्मानः स
 विभ्रतानां भयंती बुनिवर्तते ३१

तस्मात्सर्वभावेन भजंस्वपरमेष्ठिनं त
 दुष्कायं यथा भक्त्या भजनीयं पदं बुजं ३१
 चतुर्थं कुर्वन् प्रति तमेव वत्सा भूय भूत्यव
 त्सलं मुमुक्षुभिर्मृग्य पदाब्जपद्मिणिं अ
 नन्यभावे निजधर्मभाविनं मनस्यवस्था
 प्य भजस्व पूरुषं ३२ नान्यततः पप्रप
 लाशलो वनात्तुः खच्छिदं ते नृगयामि
 किंचन यो मृग्यते हस्तगृहीतपप्रयाश्चि
 येतरे रंगविमृग्यमाराद्या ३३ चतुर्थं
 पृथुभगवंतं प्रति अथो भजेत्वारिवलर
 रुवात्तं सगुणात्म्यं पप्रकैरिवलरुजसः
 अप्पावयोरेकपतिः स्पृधो कलिर्न स्यात्
 सतत्त्वसुरेणैकनातयोः ३४ जगज्जन

न्याजगदीशवेशसंस्यादेवदत्तकर्मणिनः
 समीहितं करोष्विफल्युष्टुद्वानवत्स
 लः स एव धिक्छेभिरतस्य किं नया ३६
 रुद्रप्रवेतसंप्रति द्यः परं रहसः सा सात
 त्रिगुणाजीवसंज्ञितान् भगवन्तेवांसुदे
 वंप्रपन्नः सप्रियोहिमे ३७ अथ भाग
 वतां दूयं प्रियाः स्थ भगवान् नृथा न
 मद्भागवता नो वप्रियो नान्यो स्ति कर्हि
 चित् ३८ वतुर्धनारदवाक्यं तत्क
 र्म हरितोयं यत्सा विद्या नमति यथा
 हरिर्देवता नानास्वयं प्रकृतिशिवरः
 पुरोमप्रकृदवाक्यम् यस्यास्ति भक्ति
 भगवत्स किं वना सर्वे गुरोस्तव समस्त

तिसुराः हरावभक्तस्यकुतोमहं दुष्टाम
 नोरथेनां सन्निधावतोवहिः ४० हरीर्ह
 साहाइगवानुशरीरिणामात्मकया
 णामिवतोयमीप्सितं हित्वामहांस्त
 यदिसज्जेतयेहवदामहत्वेवयसादप
 तीनां ४१ लववाक्यभगवतंप्रति
 सेवेपतिः स्यादकुतोभयः स्वयंसमेततः
 पातिभयांतुरंजनं ससकएवेतरथाभि
 थोभयंनैवात्मलाभानधिभंन्यतेपरं ४२
 हनुमानरघुनाथंप्रति सुरोसुरोवाप्यथ
 वानरोनरः सर्वात्मनायः सुहृतास्मिभ्वरं
 भजेतरामंमनुजाकृतिर्हीयंतस्तनूनयं
 कोशानानुदिवं ४३ नजन्मनूनंमहता

न सो भयानवाग्नबुद्धिर्न कृतिस्तोषहेतुः ते
 र्द्यद्विदुषा अपि नो बलोकसम्भकारसख्य
 वतुलेस्तराग्रजः ४४ पंचमे देववाक्य
 सत्पदिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नेवार्थो
 यत्पुनरर्थितायतः स्वयं विधत्ते भजताम
 निछतामिच्छापिधानं निजपादपक्षेव
 सप्तमे प्रज्ञादवाक्यं तत्साकमन्ये सुर
 वर्धदेहिनां सदा समुद्दिग्राधियामसद्
 हान् हित्वा त्मपातं गृहं मधूकं पवनं गतो
 यद्गिरिमाश्रयेत् ४६ षष्ठे धर्मराजवा
 क्ये इति सतावानेव लोके स्मिन्
 पुंसां धर्मः परः स्मृतः भक्तियोगो भगव
 तितन्नामग्रहणारिभिः ४७ षष्ठे रुद्रः

पार्वतीप्रति नारायणपराः सर्वतकु
 तश्चनविभ्यति स्वर्गापवर्गवरकेष्वपि
 तुल्यार्थदर्शनः ४८ षष्ठेदृष्यमी ना
 वा वाक्य अविस्मितं परिपूर्णका
 मं स्वर्नेवलाभिनसमं प्रशानं विनापस
 प्यंरहिवालिशः स्वलां पुलेनातितितीर्त्र
 सिंके ४९ षष्ठेरुदः पार्वतीप्रति वासु
 देवेभगवन्तिभक्तिमुदहतां नृणां ज्ञानेवे
 राग्यवीर्यारंगानेहकश्चिद्व्याप्ययः ५०
 सप्रमेप्रह्लादवाक्य मतिनरुद्धेपरतः
 स्वतोवा मिथोभिपद्येतगृहवृत्तं अ
 दान्तगोभिर्विशदातमिस्वपुनः पुनश्च
 रितवर्चरणानां ५१ नृतेविदुः स्वार्थगति

हि विष्णुदु राशया धेवी हरि रथ मानिनः ॥
 धाय धा धीरु पनीय माना वागीशान्त्या
 मुरुदासि वद्वाः ५२ विषयो विष्टितानां
 विष्टावंशः सुदूरतः वारुणीदिगान्तं व
 स्तुवजनेनं डीं किमा मुद्यात् ५३ कौमारा
 दावेरत्याजो धर्मान् भागवतानि ह उर्ध्वमे
 मानुषं जन्मतदप्य कुवमर्थदं ५४ न स
 युतं प्रीणा यतो वद्वासा सो सुरात्मजाः
 आत्मत्वात् सर्वभूतानां सिद्धत्वादिह सर्व
 तः ५५ कोतिप्रजा सो सुरवालका हरे
 रुपासेवे हीदृष्टिद्वत्सतः स्वस्यात्म
 नः सख्युरशो मदेहिनां सामान्यतः किं वि
 षयो पपादनेः ५६ रायः कलत्रं पशवः

सुतादयोगहामहीकुंजरकोशभूमयः
 सर्वार्थकामाः जगन्भंगुराद्युद्यकुर्वत्यमं
 त्रस्यकियत्पिण्डबलाः ५७ धनं हि पुरु
 धालोके पुरुषं धनमेव च अवश्यमेकं तस्य
 जतिं तस्मात्किंचन तदस्य ५८ सर्वं हि
 लोकाः कृतिभिः कृताः श्रीमद्दयिस्तव
 सातिशयानि निर्मलाः तस्माददृष्टं श्रुतं
 इष्यमाणं परं भक्त्येकदेशं भजतात्मन इत्ये ५९
 तस्मादर्थं च कामाश्च धर्माश्च यदपा
 श्रयाः भजतान्निदयात्मानमनीहं हि
 मीश्वरं ६० नालं हि जन्तुं देवत्वं विषत्वं
 वा सुरात्मजाः श्रीगानाः सुकुन्दस्य तव
 तनवद्वज्रता ६१ न ह्यजन्तुः पाने ज्ञात

शोचनवृत्तानि च प्रियते मलयाभक्त्या हरि
 रत्नद्विंदुवने ६२ मन्त्रेधनाभिजमरूपनपः
 श्रुतोद्यस्तेजः प्रभाववालपो रुषबुद्धिदो
 गाः नाराधनायाहिभवं विपरस्य पुं सोम
 त्वातुतोषभगवानगजयूथपाय ६३
 प्रह्लाद म प्रति विव्रतवेहितमहोमि
 तयोगमायालीलाविसृष्टभुवनस्पदि
 शारदस्य सर्वात्मनः समदृशो विषमस्व
 भावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरुस्वभावः
 दशमेष्ठी शुकवाक्यं स्वमानुः खिन्न
 माश्रय विस्मस्तकवरस्रजः दृष्ट्वा पीरं
 श्रमं कृष्णः रूपमासीत्स्वबंधने ६५ एवं
 संदर्शिता संगृहीता भक्तवत्पत्ता स्व

वशीनापि हस्तेन यस्येदं सेश्वरं वशे ६६
 नेमं विरं स्योन भवोन श्रीरं प्यग संश्रया
 प्रसादं लेभिरेंगो पीयत्र लुप्यद्विमुक्तिं द
 त ७० नैविसुस्सयेम गवान् नूद हिनांगो
 पिका सुतः शानिना वात्म भूतानां यथा
 मक्तिमनामिह ७१ दशमेव सस्कृतिः
 श्रेयःस्कृतिं भक्तिमुदस्यते विभोक्तिं श
 नित्येकेवल बोधल द्रष्टे तेव्यामसोक्तिं श
 लएव शिष्यते नान्यथा स्यं लनुद्यावद्या
 तिना ७२ पुरेह भूमन वहवी पियोगिन
 स्वदर्पिते हातिजं कर्मल द्रष्टे विभोक्तिं श
 तेयेव कथोपनीतया प्रेषदिरेजो दुते
 गतिं परां ७३ दशमेव सस्कृतिः

तस्मिन्भवेतांवरिविलात्महेतो नारायणो
 कारागमंभ्यमूर्तो भावविधत्तेनितराम
 हात्मनकिंवावशिष्यवयोस्तुक्तं १४
 दानवुत्ततपोह भजपसा ~~व्या~~ संयमेः
 श्रेयोभिर्विविधेश्वान्यैः कृतेभक्तिर्हि सा
 ध्यते १५ केमास्त्रियोवनवरीव्यभिवा
 रदुष्टाः कृतेकृतेवपरमात्मनिरूढभा
 वाः नन्वीश्वरोनुभजतोविदुषोपि सा
 ताछेयस्तनोन्यगदराजइवोपयुक्तः १६
 नायंश्रियोगउनितांतरतेः प्रसादः स्वर्गो
 वितां ~~न~~ नगंधरुचाकुनान्याः रासो
 त्प्रेक्ष्यभुजंरुगृहीतकंठल्लवाशिवा
 यउदगाद्वज्रंभीनां १७ आसामहे

चरत्परेण गुणैः महांस्यं ददावने किमपि गु
 लं नो व्यधीनां यादुस्म जं स्वजनमार्ग
 पथं हि हित्वा भेजु मुकुंदपदवीं भ्रंति मिर्वि
 मृग्या १८ द्योमशुभिः विवाह्य नव
 स्रगः स्वपरभेद मोतस्तव स्यात्सर्वात्मनः
 समदृशः स्वसुखानुभूतेः संसेवनां सुर
 तरो रिवते प्रसादः सेवानुरूपमुदयो न वि
 पद्योव १९ श्रीभगवद्वाक्यगोलान्तर
 ति मयि भक्तिर्हि भूतानां ममृतत्वाय
 कल्पते दिव्यायदासीन्मत्तैरो भवती
 नामदायनः २० सकादेशकं न क
 प्रति ये वै भगवन्नाशोक्ता उपाया ध्यात्म
 लक्ष्ये अंतःपुसा मविशुद्धा विद्विभ

गवतान्नहिमान् ८१ दानास्थायनश
राभननप्रमाद्येनकीर्तिरिध्वावन्निमी
त्यवानेनैतस्वलेनयतेदिह ८२ कायेन
वाचासुनरेणैवावुध्यान्वावाप्रकृ
तिस्वभावान् करोतयद्यत्सकल्पपर
स्मेनाशयराद्येतिसमर्थयेतत् ८३
प्रबुद्धवाक्य इष्टदत्ततपोजप्रवृत्तयश्चा
त्मनःप्रियं दारान्गृहान्कुतान्प्राणान्
तत्परस्मेनिवेदनं ८४ कविवाक्यं भयं
हिनाभ्याभितिवेशितः स्यादीहादयोत
स्पष्टिर्नयोस्मृतिः तन्मायतातोबुधं
आभजतमतेकयेशगुरुदेवतात्मा ८५
जानदेवनाथमरणं प्रति त्वामिबतासु

रसतो वहवो नराद्याः स्वेको विलेख्यस्य रमं
 प्रजनापदेते. नान्यस्य वहिर्दिवली नृदत्तः
 स्वभागा नृधत्ते पदेत्वमविता यदि विष्टमृ
 हि ८६ चत्वारो जज्ञिरे वरणागु
 पुरुषाश्च भ्रमेः सह चत्वारो जज्ञिरे वरणागु
 होर्विषादयः पृथक् ८७ अथवा पुरुषसा
 सादात्मप्रभवमीश्वर नभजंत्यवजानंति
 स्थानादुष्टाः पतंत्यधः ८८ करभाजन
 वाक्य धारेकलिगुगे प्राप्ति सर्वधर्मविव
 र्जिताः वासुदेव परमार्थास्ते कृता धान
 संशयः ८९ पिमला वाक्य संशय रूपे
 पतितं विषये मुचिते रूपे परमार्थात्मा
 हि नात्मानं को न्यस्त्रातुमि श्वरः ९०

श्रीभगवदाकं वाध्यमानोपिमद्रक्तोवि
 यथेरजितेन्द्रियः प्रायःप्रगल्भयाभक्त्या
 विमोक्षेनाभिभूयते २१ पुनरवाविज्जपिः
 पुनरवापिदत्तं जितं को नोत्ते वयितुंरु
 मः आत्माशमेश्वरमृतेभगवन्तगधीक्ष
 जं २२ श्रीभगवदाकं उद्धवप्रति भक्त्यो
 उवाच पायिन्या सर्वलोकमहेश्वरं सर्वो
 त्तप्यप्ययं ब्रह्मकारणं मोषयातिसः २३
 यथाग्निः सुसमिद्धाग्निः करोत्येधांसिभ
 स्मसात् तथा मद्द्विषयाभक्तिरुद्धवेनांसि
 स्मसात् २४ न साधयति मां योगो न सा
 र्वभौम उद्धव न स्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टा
 यथाभक्तिर्मां जित्ताः २५ भक्त्याहमेक

याग्राह्यः श्रद्धयात्मा प्रियः संतां भक्तिः पु
 नातिसन्नि शान् श्रु पाकानपि संभवान् २६
 धर्मः सत्यदयोपे नो विद्यावानपसा न्विना
 मद्रक्त्यापे नो मीत्वा नंत न सन्नि पु नानि हि २७
 कंष विनारो मरु धं दवता वेत सा विना वि
 नाने दा भ्रुकलया श्रुद्धो भक्त्या विना शयः २८
 वागादा दवते यस्य चित्तं ह सत्यभी रंग रुद
 तिक विच विलज्ज उद्रा यति नृत्य ते व मद्र
 क्ति युक्तो भुवनं प्रयाति २९ अथाग्निना
 हे मम लंज हति ध्मो न यथा स्वपु भजते स्व
 रूपं आत्मा च ह मानुश यं विधाय भक्ति
 युक्तेन भजत्यथो मा १०० हृदयं मार्क
 डेय भूषति वरमेकं वरा अपि पूरणात्

कामाभिर्वर्षणात् भगवत्सुत्रमाभक्तिस्तस्य
 रेषुतथात्वमि १०१ तत्त्वानोवाक्यं तथा
 परेकात्मसमाधियोगबलेन जित्वा प्रकृतिं
 वलितं त्वमेव धीराः प्रकृतं विशन्ति ते
 ध्याभ्रमः स्यान्ननुसेवयन्ते १०२ तत्सुभ
 गवंतं प्रति अस्मात्पुनर्न करणानि शिनिः
 शयानानानामनोरथधियाक्षराभय
 निद्राः देवाः पुनर्नारवनामुनयोपि देवसु
 व्यस्यसंगविमुखा इह संसरन्ति १०३ येऽ
 भ्यर्चितामपि च नो नृगतिं प्रपन्ना ज्ञानं च
 तत्त्वमिदं सहधर्मयत्र नाराधनं भगव
 तो विततं तत्सुखा संमोहिता विततं व्याव
 तमाययन्ते १०४ वृक्षउवाच विभ्वस्य

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

वाक्यं सधुर्वीनोत्थंयलोकेपंधासेमोक्तो
 भयः सुशीलाः साधवो यत्र नारायणपरा
 यणाः १०९ अष्टममहतात्पर्यं ते देवीस
 ष्ठपरिगीतपवित्रगाथाः ये स भवो समद
 शो भगवत्प्रपन्नाः तान्नोयसीदतस्ते र्गद
 यामिगुप्तान्नयोवचनवचयः प्रभवामदं
 इ ११० अमरवाक्यं नतस्य कश्चिद्विद्विष्यतः
 सुहृत्तमो न चाप्रियोद्वेष्य उपेक्ष एव च त
 थापि भक्तान् भजते यथा तथा सुरदुमो य
 द्दुष्यामि नोऽपि १११ एकादशो भगवद्वा
 क्यं यद्वै प्रति केवलेनैव भावेन गोप्यो गा
 वो रवंगाः ११२ येनैव मूढवियोनागाः सि
 द्धमासी सुरजसा ११२ श्रीभगवद्वाक्यबल

भंडप्रति अहोयमीदेववरामरारिते पाद
 वज्रतेसुमनःफलाहं नमस्तुपादायशि
 खाभिरात्मनस्तमोपहृतेतरुजन्मयत्कृतं ११३
 श्रीभुकताकं भजतिविष्णुमनन्यचेतंसस्त
 येवतत्कर्मपरायणाजनाः विनष्टरागा
 दिविमत्सरानरास्तरेतिसंसारसमुद्रमभ्र
 मं ११४ प्रथमेनारदवाक्यं नेष्कर्ममप्य
 सुतभाववर्जितंनशोभतेज्ञानमलनिरं
 जनं कुतःपुनःशश्वदभद्रमीश्वरेनवार्षि
 तंकर्मयदप्यकारणं ११५ प्रथमेसूतवाक्यं
 आत्मारामाश्चमुन्योनिर्ग्रथाश्चपुरुकमे
 कुर्वन्त्यहेतुकींभक्तिंइत्यंभूतंगुणोहरिः ११६
 यश्चेवशासुरवाक्यं नन्यरूपंनवसात्

भोमनपारमेस्वरसाधित्यं नयोगसि
 दीरपुनर्भववासंभजसत्त्वदिरहप्यकात्रे
 श्रीरुद्राद्रुद्रं प्रति तस्मान्मद्रुद्रस्य
 योगिनोवेमदात्मनः नजामनववेरागं
 प्रायःश्रेयोभवेदिह ११८ यत्कर्मभिर्यत्तं
 पसाजानवेराग्यतश्चयत्त योगेनदानध
 र्मेरागश्रेयोभिरितरेरपि १२० तत्सर्वंभ
 क्तियोगेनमद्रुद्रोत्तमभनेजसा स्वर्गाप
 वर्गमद्रुद्रमकंषविद्यदिवोदुति १२१ न
 किंचित्साधवांधीराभक्तायेकान्तितोमम
 वांछित्यपिमयासाद्रुद्रकेवल्यमपुनर्भव १२२
 नेरपेक्ष्यपरप्राप्तिः श्रेयसमनल्पकं त
 स्मान्निराशिष्यः भक्तिर्निरपेक्षस्यमेभवेत् १२३

नमस्येकांतभक्तानां गुणदोषोद्वागुणाः
 साधनासंमदित्तानां बुद्धेः परमुपेयुषा १२४
 एवमेतन्मयादिष्टं ननु तिष्ठति मे पथः कैमं
 विंदति मस्थानं यदुत्तमपरमं विदुः १२५ इ
 श्री तु बो म र र द पा क द
 उ प्रो न्मी लित विव क ते र भु क्त प म स
 सु शी ता श्री भागवता मत्ता हि
 लङ्ग श्री भगवद्वक्ति ता ल्यां य वि
 वने १ अथ भगवद्वक्तिकारणं निरूप्य
 तत्र परमरूपा लुः श्री मन्ना सद्य राग करुणा
 कल्पवली फलसत्संगः प्रधानमिति भा
 गवताभिप्रायः अतस्तमेव दर्शयितुं प्रथ
 मं तावत् तृतीये कपिले वाक्यं सतां

प्रसंगान्ममवीर्यसंविदो भवन्ति हृत्कणरसा
 यनीः कथाः तद्योषणादाव्यवर्गवर्त्मनिश्च
 हारतिभक्तिरनुक्रमिष्यति १ प्रथमे भग
 वदाकं सत्सेवयादीदृश्यापि यानामपि
 दृढमतिः हित्वा वयमिमं लोकं गतामज्ज
 नतामसि २ तुल्यममलवेनापि न स्वर्ग
 नापुनर्भवं भगवत्संगिसंगस्य मर्त्यानां
 किमुता शिष्यः ३ यत्पादसंश्रयाः सूनसु
 नयः प्रश्नमायताः सद्यः पुनस्तपस्सूया
 स्वर्कन्यापोनुसेवया ४ प्रथमेशोन कवा
 कं नष्टं प्रायेष्वभेदेषु नित्यं भागवतसे
 वयां भगवत्सुतमभ्लोके भक्तिर्भवति ते
 ष्टिकी ५ अहो वयं जन्म भरतो यहा स्याव

धानुश्यापिविलोमजाताः दोःकुल्यमाधि
 विकनेतिशीघ्रसंहतमानामभिधानयोगः
 प्रथमपरिहृष्टाक्य येष्वांसस्मरणात्पुंसांस
 द्यःशुध्यतिवेगहाः किंपुनर्दर्शनस्पर्शपाद
 शोकासनादिभिः ७ तृतीयेमृदुभ्रीमेवेयं
 प्रति उरापाद्यत्यतपसःसेवोवेकुंठवर्त्मसु
 यत्रोपगीयतेनिसंदेवदेवोजनार्दनः ८ सं
 तिसवधाभगवतःकूटस्थस्यमर्कद्विषः रति
 रासोभवेन्नीवःपादयोर्व्यसनादनः ९ क
 पिलदेवदूतिप्रति प्रसंगमजरपाशमात्म
 नःकल्योविडुः सखसाकषुकुतोमोहदा
 रमपादते १० तितित्वःकारुणिकःसुह
 दःसर्वदेहिना आमानशत्रुःशान्तःसाधुभू

अणाः ११ मय्यन्येनभावेनभक्तिं कुर्वन्ति
 वेदंता मत्कृतेत्यक्तकर्माणि त्यक्तस्वजनवत्
 धवाः १२ मदाश्रयाः कथामृषामृशंवतिकथ
 यन्तिव तपन्तिविविधास्नापान्नेतान्मज्जसवेन
 सः १३ तपतेसाधवः साधुसर्वसंगविवर्जि
 तः संगस्तेष्वप्येतेप्रार्थ्यः संगदोषहराहिते
 चतुर्थेभूवः भगवंतंप्रति भक्तिंभुजः प्रवहन्ता
 त्वयिसप्रसंगोभूयादनंतमहताममलाश
 यानां येनाजसोत्तरासुख्यसन्तंभवाग्निं
 नेष्येभवत्कथामतपानमजः १४ तेनस्म
 रन्त्यनितराप्रियमीशमत्तंयेवान्वदः सु
 तसुहृद्गुरुचित्तदाराः येत्वज्जनामभवदीय
 पदारविंदसौम्यलब्धरुदयेषुहृतप्रसगाः

वतुर्थे एषु वाक्यं. तेषामहं पादसरोजरेण गुमा
 वहे पादसरोजमायुः नित्यं यत्नविश्रुतः
 भुपायनं नश्यत्पुंसं सर्वगुणाभजंति १७ वतु
 र्थं - न कमाहं हं प्रति संगमः खलु साधना
 सुभयेषां वसमतः यत्संभाषणं संप्रभः स
 वेद्यावितनोति १८ वतुर्थे रुद्रप्रवेतसं
 प्रति अथानघां घुस्तवतीर्थकीर्त्तोरतवहि
 स्नानविश्रुतपापानां भूतेष्वनुक्रोशसुसत्त्व
 शीलिनोऽस्यात्संगमो नुग्रह एव न स्तव १९
 प्रवेतसवाक्यं यत्र प्रतेकथा मृष्टा नृणां याः
 प्रशमोयतः निर्वैरः सर्वभूतेषु नोद्देगो भव
 कश्चन २० यत्र नारायणः सत्ति न्यासि
 नां परमागतिः प्रकृत्यते कथा सुमुक्त

संगेः पुनः पुनः २१ तेष्वाविवरंता पद्मांती
 र्थानां पावने छया भीतस्य किं नरीवेतना
 कानां समागमः २२ पंचमेव षभदेव वाक्यं
 परुत्सेवा द्वारमाहुर्विमुक्तयेत मोदार्थो वि
 तां संगि संगं महंतस्ते समविता प्रशान्ताः
 विमत्पवः सुरदः साधवो ये २३ ये वामयी
 शीकृतसो रदार्था जनेषु देहं भरवार्तिकेषु
 गृहेषु जायन्ति जरात्म मत्सु न प्रीति युक्ता
 यावदर्थं श्रुते २४ गुरुर्न सस्यात्स्वज
 नीन सस्यात्पितान सस्यात्स्वजनीन सस्यात्
 देवं न तत्पान्नपतिश्च सस्यान्नमो वदेद्यः स
 मुषेत्समृत् २५ पंचमे प्रह्लादवाक्यं मागां
 रदारात्मज वित्तं वधुसंगे यदि स्याद्ग

संक्षिप्येषुनः यः प्राणवृत्त्यापरितुष्टश्चात्मक
 सिद्धस्य दूरात् न तथेति प्रियः २६ पंचमे
 रघुगणवाक्यं अहो न जन्माखिलजन्मशोभ
 नं किं जन्ममिस्त्वपरेरप्यमुष्मिन् नयदृष्टी
 कदा यतः कृतात्मना महात्मना वः प्रचुरः समा
 गमः २७ नयद्वन्तं त्वच्चरणद्वरेणुभिर्हतां हसो
 भक्तिरधो हजामले मोहूर्त्तिकाद्यस्य समागं
 माद्ययेदुत्तर्कमूलोपि गतो विवेकः २८ सप्त
 मेषु द्वादवाक्यं नैषामतिस्मावदुत्तमं धिं
 स्पृशत्यनर्थापगमोऽयदर्थः महीयसा पादं
 जाभिर्वेकमकिंचनानां नवृणीतयावत् २९
 पंचमे पुरुद्वन्तं प्रति रङ्गजरोत्तमपिसानद्या
 तिनचेज्यया निर्वयणाद्वादा नन्दसाने

वज्रलाग्निसूर्येर्विनामहत्यादरजोभिर्वेकं २५
 सममेप्रह्लादवाक्यं तस्मादभूत्तनुभूताम-
 माशिवोजः आयुः श्रियं विभवमैन्द्रियमावि-
 रं व्यातं नेछानिते विलुलितान्तरुविक्रमेण
 कालात्मनो पनयमानिजभूत्यपाश्वं ३१
 एवं जनेनियतितं प्रभवाहिकूपे कामाभिका
 समुनयः प्रपन्नप्रसंगात् कल्यात्मसात्सुर-
 धिरागभगवद्गुहीतः सोऽहक्यं नुविसृजेन्नवभ-
 त्येसवां ३२ पंचमेप्रह्लादवाक्यं यत्संगल-
 खं निजं वीर्यवेभवंतीयं मुहुः संस्पृशतां हिमां-
 नसं हरत्यजोतः श्रुतिभिर्गतो गजं को वै न से-
 वेत्तमुकुंदविक्रमं ३३ नवमेवेकुंढनाथ उवाच
 साप्रति अरुणपराधीनो ह्यस्य तत्र शब्द-

साधुभिर्ग्रस्तहृदयोभक्तेर्भक्तजनप्रियः ३४
 ब्रह्मात्मनमाशांसेमद्वैतेः साधुभिर्ग्रथा
 भ्रंयंवात्यंतिकीं ब्रह्मनैयद्यां गतिरहं पुरा ३५
 येदासगारपुत्रांशान् प्राणान्वितमिमं पदं हि
 त्वा मां शरणं याताः कथं तां त्यक्तुमुत्सहे ३६
 मयि निर्वहृदयाः साधवः समदर्शिनः वशे
 कुर्वन्ति मां भक्त्या सत्त्वियः सत्यक्षि यथा ३७
 मत्सेवया प्रतीतं च सा लोकादिवत्तु एष
 नेह तिसेवया पूर्णा कुतो न्यात्कालविलुप्तं
 साधवो हृदये मय साधुनां हृदये त्वहं मदन्प
 तेन जानंति नारुतेभ्यो मना गपि ३८ दश
 मेऽक्षरं प्रति श्री कृष्णवाक्यं भवद्विधामहा
 भागनिधे व्याग्रहसूतमाः श्रेयस्को मे नृ

भिर्नित्यं देवाः स्वार्थानसाधवः ४० दशमे
 बुक्कं दभगवंतं प्रति भवापं पवर्गे भ्रमनोद
 दाभवे ज्ञानस्य तर्ह्युत सत्समागमः सत्स
 गमो यर्हिते देवसङ्गतो परावरे शोत्वयिजा
 यत्ते मतिः ४१ दशमेश्री भगवद्वाक्यं नव
 प्रया नितीर्थानि न देवा मृच्छि लामयाः
 मे पुनं सुरु कालेन दर्शना देवसाधवः ४२
 अहावयं जन्म भूतो लब्धं कार्त्स्न्येन तत्फलं
 देवानामपि दुष्प्रापं यद्योगेश्वर दर्शनं ४३
 किं स्वल्पतपसां नराणां मर्त्याणां देववत्तु व्या
 दर्शनस्य शानप्रभ प्रभवपादार्चनादिकं ४४
 नमिर्न सूर्यो न च चंद्र तारकानभूर्यतीरं
 श्वसनीयमात्मनः उपासिता भेदकृता ह

रसघंविषश्चितोद्गतिमुहूर्तसेवया ४५ य.
 त्मद्बुद्धिः कुर्यापेविधातुके स्वधीः कलत्रादि
 सुभोमइत्यधीः यतीर्थबुद्धिः सललेन कर्हि वि
 त्तजनेष्वभिज्ञे सुसस्वगोखरः ४६ नवमेगं
 गीप्रतिभगीरयवचनं साधवो न्यासिनः शा
 ताः इसलालोकपावनाः हरत्यंघ्रैव सत
 संगतिस्वास्तेत्यगमद्वरिः ४७ दशमेनारं
 प्रतिवलदेववचनं भूतानां देवचरितं दुःखा
 यवसुखायव सुखाद्यैव हि साधूनां त्वाह
 शोमयुतात्मनां ४८ भजंति ये यथा देवान्
 देवाः श्रुपितयेव तान् छाद्यैव कर्मसंविवासा
 धवोऽनवत्सलाः ४९ एकादशे जनकस्य वा
 क्यं दुर्लभो मानुषो होरे हि नो कुर्या भगुरः

तत्रापि दुर्लभं भूमने वैकुण्ठपि वदर्शनं ५० उ
 वं प्रतिभंगवद्वनं नरोधयति मां योगो
 रं धर्म उद्भव न स्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टा
 पूर्वैर्नदीक्षणा ५१ वृत्तानियमसंछंदसितीर्था
 निनियमायमाः यथावरुधे सत्संगः सर्वसंग
 परोहिमां ५२ सत्संगेन हि देतेयाः पानुधानाः
 खगामृगाः शर्वाक्षरसोनागाः सिद्धाश्चारणा
 गुह्यकाः ५३ विद्याधरामनुष्मेष्टुवेद्याः श्र
 दाः सिद्धोत्पजाः रजस्तमः प्रकृतप्रकृतस्मिन्
 तस्मिन् युगे युगे ५४ बहवो मत्पदप्राप्तास्त्वा
 वृक्षाद्यां धवाद्यः वृषपर्ववलिर्वाणो मयश्वा
 धविभीषणाः ५५ सुग्रीवो हनुमान् रोगो
 गृध्रो वणिक् कृष्णः ५६ कुञ्जप्रजे गोप्यो य

अपत्यं संध्यापरे ५६ तेनाधीतभ्रंतिमरगानो
 सितमहत्तमाः अत्रतातप्रतपसः सत्संगा
 भामुपागताः ५७ ततोऽःसंगमुत्सृज्यसत्सु
 सज्जेतबुद्धिमान् संतएवाभुच्छिंदंतिमनो ८
 व्यासंगमुक्तिभिः ५८ यद्यसद्भिः पुपयिपुनः
 कश्चिन्नोदरकृतोद्यमेः आस्थितोरमतेजंतु
 सन्नोविंशतिपूर्ववत् ५९ सत्संशोवदया
 मोनंबुद्धिः श्रीक्षीर्यशःकुमा शमोदमोभग
 श्रितियत्संगाद्यातिसंज्ञयं ६० येष्वशाने
 सुमूढेषु योषित्कीडामृगेषु च संगनकुर्वा
 तश्चोद्येषुरंवडिनात्यस्य साधुषु ६१ यथा
 पंश्रयंमाणस्य भगवंतं विभावसु शीतं भयं
 तमोप्येति साधुसंसेवना संधा ६२ श्रीभग

वृद्धाक्षं निमज्ज्यान्मज्जन्ताद्योरेभवाश्चोपरमास्त
 नं संतोवृत्तदिदःशांतानोदृढेवाभुसज्जन्ता
 भगवद्वचनं अनेहिप्राणिनाप्राणाआभा
 नाशाराणात्वरं धर्मोविज्जन्तरांप्रेत्यसंतोवा
 ऽवभ्यतोररा ६४ संतोदिशंतिवचस्त्रयिव
 हिरकसमुत्पिताः देवतावाधवाःसतःसतआ
 त्माहमेवच ६५ इति श्रीभक्तिरत्नावल्यां
 ती वि वने अथभक्तिविशेषान्नवकुंविर
 चनमारभते तत्रलक्ष्मीभक्तिप्राधान्यमभिप्रे
 त्यएवदर्शयितुं प्रथमप्रकादवचनमाह श्रव
 णकीर्तनंविष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं व
 दनं तस्य सख्यमात्मनिवेदनं १ इतिपुंसां पि
 ताविष्णोर्भक्तिश्चैत्रवल्लभाया क्रियतेभगव

अद्वातं नमन्ये धीतमुत्तमं २ नवमे भुंकवाक्यं
 सुवे मनःकृष्णपदारविंदयोर्वचसि वेकुं ह्यु एण
 तु कीर्तने करो हेरं मंदिरमार्जनादिषु श्रुतिं व
 कारा सुतसत्कष्टादेय ३ मुकुंदलिंगालयदर्श
 नद्वेगोत्तम इत्यगात्रस्य त्रिगदंगसंगमं घ्राणवत्त
 त्यादसरोजसोरभे श्रीमत्तुलस्यारसनातदीर्घ
 ते ४ पादो हेरः सेवपदानुसर्ष्य रोशिरो हृषी
 केशपदाभिंदने कामं वदास्येन तु काम्यकाम्य
 याद्यथोत्तम भोक्तुं गुणां प्रयामंतिः ५ तृती
 ये मे त्रेयवाक्यं श्रवणं कीर्तनं वास्यस्मरणं मह
 तागते सेवे ज्यावदं नदास्य सख्यमात्मसमर्प
 णं ६ द्वितीये श्रीभुक्तवाक्यं श्रुतः संकीर्तितो
 ध्यातः पूजितश्चाधृतोऽपि वा नृणां कर्तोति भ

गवानहस्त्यंजन्माद्युताशुभं ९ दशमेदूतीवाक्यं
 अहं वति गाद्यंतिगुणं त्यमिहंशः स्मरति नंदति
 नैवेहितं जनाः तस्य वपश्यं त्यनिरेण तावकं भवेत्
 वाहो परं मं पदां दुजं ८ अष्टे वत्र वाक्यं अहं हरेः
 तव पादे कर्म लदा सानुदा सो भविता स्मिभूयः म
 नः स्मरेता सुपते गुणानां गुणीत वा कर्म करोतु
 कायः ९ अशेष संकेश शमं विधत्ते गुणानुवा
 दश्च वरां सुरारिः कुतः पुनस्तद्वरणारविंदपरा
 गसेवारतिरात्मलक्षाः १० नोत्तमश्लोकवार्ता
 नां नुषतां नत्कथा मृतं स्यात्संभ्रमोत्तकालेपि
 स्मरतां तत्पदां दुजं ११ मर्त्यस्तद्यानुसवबोधि
 तं नुमुकुदश्रीमत्कथाश्च वरावर्णनं विंतये
 ति तस्मात्तुस्मंज कृतांतजवापवर्गं ग्रामाद्

वंकिनिभुजोपिद्यप्युपदर्शः १२ दशमेभुकवा
 च्छं दानोहविश्वविलयोद्भववृत्तिहेतुकमारापनं
 तविमयारिगहरीश्वकार यस्त्वगगायतिशृणोति
 त्यनुमोदतेवाभक्तिर्भवेद्भगवतिह्यपवर्गमार्ग १३
 तृतीयेसनकादिवाक्यं कामंभवस्वदजिनेतिरि
 येषुनस्यात्रेतोलिवद्यदितुतेपदयोरमेत वाव
 क्तनरक्तलसिवद्यतेप्रिशोभाःपूर्येततेगुणग
 रोर्धदिकर्णरंध्रः १४ दशमेनंदस्यववनं मनसो
 वृत्तयोनस्युक्तवपादां बुजांश्रयाः वाकोभिधायि
 नीनाम्नाकायस्तत्प्रद्वणादिषु १५ एकादशे
 श्रीभगवदाक्यं गृह्यतांश्रवतांवीद्यापुद्गमा
 निहरेर्गुरुः यथासुजातयाभक्त्याश्रुद्धेतात्मा
 प्रतादिषुः १६ भगवदाक्येनाह यथायथात्मा

परिमृश्यते सो मत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधाने
तथातथापश्यति वस्तुसूक्ष्मं वस्तुमर्थं यथैवाजन
संप्रयुक्तं १७ प्रथमे सूतवाक्यं श्रुत्वा ततः श्रुत्वा
यानि त्वे गृह्णातश्च सर्वे विष्टे कालेन नानादि
र्षण भगवान् विशन्ति हृदि १८ स कीर्त्तय भगवा
नन्ततः श्रुत्वा नुभावा व्यसने हि पुंसां प्रविश्य दि
त्तं विक्रान्तं तेषां यथा तमे कौभ्रमिवातिवा
तः १९ तृतीये भुक्ते देववाक्यं तस्माद्भारत सर्वा
त्मा भगवान् हरि रीश्वरः श्रोतव्यः कीर्त्तितव्यश्च
स्मृतविश्वेच्छतामयं २० चतुर्थे श्रुत्वा वचनं या
निदन्ति स्तनुभृता तव पादपप्रधाना इव ज्जनक
थाः श्रवणेन वा स्यात् सावस्मिन्निस्वमस्मिन्
पिनाशमाभूत्किं त्वत्कासिलुलितान्तरता

विमानात् २१ एकादशो कविर्जनकं प्रति श्रुत्वा
 न सुभद्रास्मिन् रथांगं पारो जन्मानि कर्माणि वंश्या
 निलोके गीतामिना मानित दण्डका निगायन्
 विलज्जो विरेदसंगः २२ दशमे श्रीशुकवाक्यं
 न्यत्र भ्रवणादीनि रक्षोघ्नानि स्वकर्मसु कुर्वन्ति
 सात्वतां भर्तुर्मातुषान्यश्च तन्न हि २३ यथैवम
 वचनेनाह जिह्वा न वक्ति भगवदुत्तमानामधेयं वेत्त
 श्रुतं स्मरति तच्चरणारविंदं क्लृप्ताय नो नमति
 यच्छिरस्कदापि तानानयध्वमसंतोक्तविष्णु
 कृत्यान् २४ द्वितीये श्रीशुकवाक्यं विलेवतो
 रुक्रमसि क्रमानयेन श्रुत्वा तः कर्णपुरे नरस्य
 जिह्वा संतीक्ष्य रकेव सूतनरीरुगा यत्पुरुगाय
 गाथाः २५ भारः परंपरं किरीटं जुष्टं मय्युत्तमांग

ननमेन्मुकुंदं शवो करो नो कुरुतः सपद्यो हरे लस्य
 त्वांचनं कं करोतो २६ बर्हायिते ते नरने नराणाम्
 लिंगानि विष्णोर्न निरीक्षताये पादो नृणां तो
 दुमज्जन्म भाजो ज्ञेवाणि नानुव्रजतो हरे र्यो २७
 जीवन् शवो भागवतां घिरेणुर्न जानुमर्त्योभि
 लभेत यस्तु श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तु लस्याः श्व
 सन् शवो यस्तु न वेद गंधं २८ सावाग्यता तस्य
 गुणान् गृणीते करो च तत्कर्म करो मनश्च स्म
 रेद्द संतं स्तिरजं गमेषुं श्रुणोति तत्सुखं कथाः
 सुकर्णः २९ शिरस्तु तस्योभयलिङ्गमानमे
 तेद्वयत्पश्यति तद्विचक्षुः त्र्यङ्गानि विष्टो रयत
 म्भक्तानां पादोदकं पानिभजति नित्यं ३० एकं
 तलाभं वचसो नुपुंसं सुभक्तो कर्मो ले गुणवा

माङ्गः श्रुतेभ्यविद्वद्भिरुपां कृत्वा यो कथा सुधा
 यामपि संप्रयोगं ३१ सप्तमेश्रीमुकवाक्यं न
 स्माद्भोविंदमाहात्म्यमानंदरससुंदरं भृगुयात्र
 कीर्तयेन्नित्यं सहनार्थो न संशयः ३२ इ. श्री
 ग ३ र व तृतीयं र नं प्रथमेशो
 नकंप्रति श्रुतवतां स्वकथां कृत्वा पुण्यश्रवण
 कीर्तनः ह्यंतस्थोऽयमडागि विष्कनोति सुह
 स्ततां १ पिवंतिये भगवत आत्मनः सतां कथा
 मृतेश्रवणपुटेषु संभृतं पुनर्तिते विषयविशेषि
 ताशयं जंतितश्चरणसरोरुहांति २ धर्मः स्व
 बुद्धितः पुंसां विष्वक्तेजकथा सुयः नोत्पादये
 यदित्येते भ्रम एव हि केवलं ३ दशमेव सभाकं
 ज्ञाने प्रयासमुदपास्य न मृत एव जीवति सन्तु

स्वरितांभवदीयवाती स्थानेस्थिताः श्रुतिगताः
 नुवागमनोभिर्धेयायशोजितजितोष्णसितेखि
 लाकां ४ तृतीयेसनकादिवाक्यं नात्यंतिकं
 विगमयत्यपिनेप्रसादिकित्वव्यदर्शितंभवोभ
 यउन्नयस्ते यंगत्वदधिशरणाभवतःकथायाः
 कीर्तन्यतीर्षयशसःकुशलारसज्ञाः ५ प्रथ
 मेभुकवाक्यं कोवाभगवतस्तस्यपुराणश्लोके
 प्रकर्मणः मुद्रिकामोनशृणुयाद्यशःकला
 महं ६ द्वितीयेष्टीभुकवाक्यं प्रविष्टःकर्ण
 रभ्रेणत्वानांभावसरोरुहं धनोतिशमलं
 स्तःसलिलस्ययथाशरत् ७ एकादशेदेव
 वाक्यं मुद्रिर्नृणानुत्तयेप्रदुराशयानांवि
 यश्रुतांययदनात्पःक्रियाभिः सत्वात्मना

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

नरवः किन्नजीवतिभ्रंसाः किन्नश्च संत्युत नस्म
 दंति नभे हंति किं ग्रामपशवोपरे १३ श्वविदूरा
 होषु खरेः संस्तुतः पुरुषः पशुः नयत्कणिपथो
 पेलो जातुनामगदायजः १४ विदुरवचनेनाह
 तानुशोच्यानशोच्यानविदो नशोचहरेः कथा
 याविमुरवानघेन क्षिणोति देवो निमिषस्त
 सेव्यामायुर्वथावादगतिस्मृतीनां १५ तृती
 यैवस्रवाक्यं यत्तदुजंत्यद्यविदोरवनानुका
 दं भरणं वत्यघेः न्यविषयाः कुकथामिति
 ह्यः यास्तुस्तुताहनभगेर्नभिरात्तसारांस्त
 स्तानि हिं पत्यशरणे पुनमः सुहृत् १६ तत्वा
 नावचनेनाह पानेन देवकथा सुधायाः प्रव
 द्भक्त्या विशदाशयाद्यै वैराग्यसारप्रतिज्ज

श्वेतोऽयं यथा जसा नीचोऽप्युरकुंठयिष्ये १७ व
 स्रवाको नाह ये तु त्वदीयचरणं वृजं कोशं
 धं जिघृक्षितं विवरेः श्रुतिवातनीनां म
 त्वा गृहीतचरणः परयावतेषां नापेक्षिनाथ
 हृदयां वुरुहात्स्वपुंसां १८ चतुर्थे सिद्धान्तं
 म साह श्रुयं त्वत्कथाम् एषीषूय नद्यां
 मनोवारणः केशदावाग्निदग्धां त्वया त्रैव
 यो न स स्मारदावं न विः कामति वृक्षसंप
 न्नवन्नः १९ चतुर्थे पृथुवचने नाह वरान्ति
 भो त्वद्दरेदं श्वरा दुधः कथं वृणीते गुणविक्रि
 यात्मना ये तारकाणामपि संति दीहिनां
 तानीश केवल्यपते वृणेति व २० तदप्यहं मा
 भन कामये क्वचिन्नपुत्रं पुष्पस्य रणां वृजस

व महत्तमो न हृदयां नु ख सुतो विधत्स्व कर्णभ्यु
 तमेवरः २१ स उत्तमश्लोकमहत्तमख सुतो भवत्प
 दं भोजसुधा कणानिलः स्मृतिपुनर्विस्मृततत्त्व
 वर्त्तनां कुयोगिनानो वितरत्पलं वरेः २२ यशः
 श्रवं सुश्रव आर्यसंगमे यदृच्छया वोपश्रुणोति
 तिसकृत् कथं गुणज्ञो विरमेद्दिना पशुभ्रीदित्यु
 च्छ्रे गुणसंग्रहेच्छया २३ तस्मिन्महत्तमखरि
 तामधभिश्चरित्रपेयूषशीमसरितः परितः
 श्रवंति ताद्येपि वत्पवितरद्यो नृष्यगाढकरोत्ता
 न्नस्पृशत्यनदुभयशोकमोहाः २४ एतेरुपकु
 तानित्यं जीवलोकेः स्वभावजेः न करोति हरेर्न
 न कथामृतनिधोरतिः २५ नेत्यातिदुःसहास्त
 न्मात्यक्तोदमपि बाधे पिवंत त्वन्मुखं भाव

बुतहरिकथामृतं २६ परीक्षितार्थनेनाह
 तमोपयातं प्रतिप्रातु विप्रागंगादेवीधतवि
 तमीशे द्विजोपसरः कुरुकरुतकोवादिशातु
 लंगायेतीवस्तुगाथाः २७ के - ति - न्यायेना
 ह अन्येषां चैव साधनां पुण्यभ्लोकानुयायिनां
 यशःश्रुत्य भवेन्मोदः श्रीवत्सांकस्यैके पुनः २८
 भुकवाक्येनाह तस्माद्भिमानकथां पुण्यां गोविं
 दचरिताभिनां महापुण्यप्रदायस्मात्प्रयुज्य
 गदतोमम २९ जनकवाक्येन स्य - य - ना
 नुत्तयेजुषन्नुष्मद्बोहरिकथामृतं संसार
 व्यापसंतप्तो मर्त्यस्तत्तापमेव ज ३० संसारसिं
 कमतिदुस्तरमुत्तितीर्त्तानान्यः प्रबोभगवतः पु
 रुषोत्तमस्य लीलाकथारसनिबेवणसेनरेण

ॐ सोमवेदिविषयः खंदवादिनस्य ३१ युधिष्ठि
 रवनेनाह कुतोऽशिवं त्वच्चरणं गुणासंबमह
 न्ननस्तो मुखनिःसृतं कवित्वं पिवन्ति ये कणा
 पुटे रत्नप्रभो देहं भुङ्क्ते देहं हृदस्मिन्निच्छिदं ३२
 देववाक्येन विभ्वस्तवा मृतकथारवन्तः स्त्रि
 लोकापादावनेन सरितः शमलानि हंतुम्
 आनुष्कवं भक्तिभिरंघ्रिजमंगसंघे स्तीर्ण
 दुयं भुवि मरुत उपस्य शान्ति ३३ उद्भववाक्ये
 न तत्र विक्रीडितं ब्रह्म नृणां परममंगलं
 कर्णपीयूषमासाद्यत्य जत्यन्यस्य संजनः
 वयस्त्रिहं मरुयोगिनून् भ्रमंतः कर्मवर्त्मसु
 त्वदार्तघातदिभ्यामस्त्वावकेः उत्तरतमः
 भगवद्वाक्येन तावत्कर्माणि कुर्वन्ति मति

विधेयतयावेता. मत्कथाश्रवणादोवाश्रयाया
 वन्नजायेते ३६ शोभकानावचनेनाह. कर्माण्य
 स्मिन्ननाश्वासैधमधूयात्मनाभवान् आपा
 ययतिगोविंदपादप्रासवमुहुः ३७ श्रुतस्य
 पुंसांसुविरश्रमं स्यनत्वेजसासूरिभिरीडितो
 यः तत्तदुगानुश्रवणमुकुंदपादारविंदहृदये
 सुयेवा ३८ मेवेयवचनेनाह छिन्नान्तरधीर
 भिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्रत्यजे छिददिंदवसु
 तेनयेन तावन्नयोगगतिमिथितिरप्रमत्तोया
 चत्कथासुरतिनकुर्यात् ३९ गोनावचनेनाह
 तवकथामृतंतप्रजीवनंकविभिरीडितंकल्मे
 व्यापहं श्रवणमेगलं श्रीमदातंतुभुविगृणति ये
 भूरिदाजनाः ४० नहिभागवन्नद्यदितमिदंत्वं

दर्शनाच्चरणामखिलपापक्षयः यन्नामसहस्रं
 वरात्पुष्कसोपिविमुच्येनजन्मसंसारसारम्
 कोनामलोकेपुरुषार्थसारविंशुराकथांनाम
 गवत्कथासुधा आपीयकर्णांजलिभिर्भवाप
 हामहोविरज्येतविनानरेतरं ४२ नूनंदेवेवनि
 हतायेवायुतकथासुधां हित्वाश्वरांबत्यसद्वा
 थापुरीषमिवविदुजः ४३ यस्तूतमश्लोकगु
 णानुवारःसंगीयतेऽभीक्ष्णममंगलखः तमे
 वनित्यंश्वराद्यादभीक्ष्णंरुष्टेमलाभक्तिम
 भीष्ममानः ४४ इत्यपरस्यनिजवर्त्मरिरुद्ध
 यत्तिलीलातनोतदनुत्तपविंडवनानि कर्मा
 णिकर्मकरवर्णनियदूतमस्यश्वरादमुष्य
 परधोरनुवृत्तिमिच्छन् ४५ इ श्री क त

वे रागा विं श्री ग इ र व च र्छ र
 नं ४ इंहिपुंसःतपसःश्रमस्यवास्विष्टस
 कस्यचदुद्धिदत्तयोः अविशुतोद्यःकविभिर्नि
 रूषितोद्यदुत्तमश्रुनोकगुणानुकीर्तने १ मृषा
 गिरस्तद्वसतीसत्कथानकप्यतेद्यद्गवानधो
 सनः नेदवसत्यनदुहवमंगलंतरेदवपुण्यभगव
 दुणोदय २ आपन्नःसंस्तुतिद्योसंयन्नामवि
 च्छोगरणनू नतःसद्योविमुच्येतयद्विभेतिस्व
 यमंयं ३ नतद्वचश्चित्रपंदरहरेयंशोजगत्पवि
 द्रपगणीतकर्हिवित् नद्यासंतीर्थमुक्तानिमा
 त्सानयवहंसाविरमत्पुशिकुसुमा ४ तद्वग
 दिसर्गेजनताद्यविज्ञवोद्यस्मिन्प्रतिश्रुनोकभव
 दुवपि नामान्यतंतयशंकितानिष्टुंभवति

गायंमिगंरंति साधवः ६ ततो न्यथा किं वन्य
 दिवकृतः पृथक्कृत्वा सत्कृतं रूपनामभिः नृकीर्ति
 वित्कापिवडुत्थितामतिर्लभेत्वा तां कृतं नो रि
 वास्यदं ७ नारदवचनेनाह प्रगायतः स्वकीय
 शितीर्थपादः प्रियभवाः आहूत इव मे शीघ्रं
 दर्शनं याति चेत्तसि ८ व्याः व्याः कथा भगव
 तः कथनीयो रुक्मिणः गुणकर्माम्रयः पुं
 भिः संसेव्यास्तां भूषुभिः ९ मुकवाक्येन
 सत्त्रिविद्यमानानां मिच्छतां मकुतोभयं यो
 यो नान्मपनिर्णीतं हरेर्भामानुकीर्तनं १० ए
 तस्मान्नु रीचनानां मात्रास्य शोख्यं मुहुः भव
 सिंघं भवो हृष्टो हरिर्व्यानुवर्तनं ११ यस्या
 वता रगुणकर्म विडुं वना निना मानिर्द्ये सुह

विगमेविवशंगरंति तेनेकज्ञन्मशमलसह
 सेवीहत्वांसयात्यपावृतमृततमजप्रपद्ये १२
 अथैहिकृतनिर्वेशोजन्मकोद्यहसामपि यद्या
 जहारीविवशो नामस्वस्ययनहरेः १३ एतेनेव
 स्योनोत्पल्लस्यदद्यनिक्रमः यदानारायणा
 येतिजगादचतुरद्वरे १४ स्तेनःसुरापोमित्र
 भ्रुकुव्रल्लहागुरुतल्पगः स्त्रीराजपितृगोहंता
 यत्रपातकिनोपरे १५ सर्वव्यामप्यघवतामि
 दमेवसुनिःकृतं नामव्याहरणंविद्वोर्देतद्वि
 षयामतिः १६ ननिकृतिरुदिनाब्रह्मवादिभि
 स्तथाविभुष्यस्यघवान्ब्रतादिषु यथाहरेर्ना
 मपदैकदाहतेस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलभनं १७
 नैकीतिकंतद्विकृतापिनिःकृतामनःपुनर्द्वाव

निवेदसंस्थे तत्कर्मनिर्हारमभीप्सतां हेरगुणा
 नुवादः खलु सत्वभावनः १८ :
 अथेसमापनयत कृताशेषाघनिःकृतं यद
 सोभंगवन्नामप्रियमाणः समग्रहीत् १९ सा
 केत्यपारिहास्यवास्तोभेहेलनमेव वा वेकुंठ
 नामग्रहणमद्यशेषाघहरं विदुः २० पतितः
 संवलितो भग्नः संदृष्टस्तप्त आहतः हरिरित्य
 वदोनाहपुमान्नाहतिद्यातना २१ गुह्यं
 बलघूनां च गुह्यगिबलघूनि च प्रायश्चित्तां
 निपापानां शाल्वोक्तानि महर्षिभिः २२ ते स्ता
 न्प्रधानि प्रयतेत पोदानजपादिभिः नाधर्म
 जंतुं हृदयं न दपीशां प्रसेवया २३ अस्मानां
 दधवास्तानां उत्तमभ्लोकनामयत् संकीर्ति

तभेयंपुसोदहेदेधोयध्यानल २४ यथागंदवी
 येतममुपसुक्तयदृष्ट्या अज्ञानतोप्यात्मगुण
 तथा मत्रोपुदाहृतः २५ श्रीभुकस्पवाकेन
 एवं सविज्ञावित्तसर्वधर्मादास्याः पतिः पतितो
 गर्हकर्म निपात्यमानो निरये हतव्रतः सद्यो
 विमुक्तो भगवन्नामगृह्णन् २६ नातः परं कर्म
 निबन्धं कृतं न मुमुक्षुतातीर्थपदानुकीर्तनात् न
 मुमुक्षुः कर्मसु सज्जेते न मोरजस्तमोभ्यां कलि
 तं तथो न्यथा २७ म्रियमाणो हरेर्नामगृह्णन्
 पुत्रोपकारतः अजामिलोप्य गाद्राम किमु
 श्रद्धयानरः २८ यमवाक्येन नामोच्चारणमा
 हात्म्ये हरेः पश्यत पुत्रकाः अजामिलोपि येनैव
 मृत्युपाशादमुच्यते २९ सतावतालमघनि

हरणाद्यपुंसां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मिणां
 विष्णुपुत्रमगवान् यदजामिलोपिनारायणे
 निमिषमाणा उपैति मुक्तिं ३० प्रायेण वेदतर्हिदं
 नमहा जनोद्यदेव्या विमोहितमतिर्वतभाषया
 लं त्रय्याजडीकृतमतिमधकमुष्मितायां वेतानि
 केमहतिकर्मणि पुन्यमानाः ३१ एवं विमृश्य
 सुधियो भगवत्पतंते सर्वात्मना विदधते खलु
 भावयोगे ते मे नंदं इमं हंत्यथ यद्यमीषां स्या
 त्पातं कतदपि हंत्युरुगाद्यवादः ३२ अजामि
 लोपि मे नारु अथापि मे दुर्भगस्य विबुधोत्तमं
 दशाने भवितव्यं संगलेन येनात्मा मे प्रसीद
 ति ३३ अथापि मया माणा स्य नाभुवेदं यत्किं
 पतेः वैकुण्ठनामग्रहं गजिह्वावकुंमहाहं

कृवाहं कितपः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः कंचना
 शयस्योत्पेतं द्रुगवाभाममंगलं ३५ ब्रह्महापि
 तृहागोघ्नो मातृहा कार्यहाद्यवान् भवादः पुत्र
 कसो वापि सुद्वे रन्यस्य दर्शनात् ३६ देवदूत
 वाक्यं अहो वतश्च परो तो गरीयान्नयज्जिह्वा
 त्रिवर्तते नाम तुल्यं तेषु स्तपस्तेजुः ससुरा
 मा ब्रह्मानुबुर्नाम गुरांति येते ३७ भगवद्वच
 नः गृहेष्वविशन्तं वापि पुंसां कुशलकर्म
 णां मद्वाभ्यान्तया मानानं वधा य गृहाम
 ना ३८ प्रह्लादवचनेनाह यस्मादहं विगंत
 लोदं भ्रमस्य सर्वात्मनाम गृहिणामद्यथा म
 नीषं गीबोजया गुणविसर्गमनुब्रविष्टं
 नहि पुमाननुवर्तितेन ३९ प्रह्लाद

वाक्येनाह सोहंषिघस्यसुहृदःपरदेवतायाः
 लीलाकथासंबन्धसिंहविरच्यगीता अजलि
 तम्यनुगुणानुगुणविप्रमुक्तोदुर्गाणितेपरसु
 गालयहंससंग ४० मुकवाक्येन मंत्रतस्त
 वतःछिंदेदेशकालाहवस्तनः सर्वंकरोतिनि
 छिंदनामसंकीर्तनेतव ४१ न २ रिवचने
 नाह यादोहरेवहननेमद्यनोपलेपधो रवा
 लनाभरुदितोसरामार्जनादो गाद्यनि
 नमनुरक्तवियोभ्रकंषो धन्याव्रजसुख
 रुक्मवित्तमानाः ४२ १ कउत्सोरुतसंसु
 कमुत्तमश्लोकसंविदः अनिछतापियस्य
 श्रीरंगान्त्यवलेकवित् ४३ उद्वववनेन
 ह गाद्यनितेविशदकर्मगरेहपुदेव्योरा

सुशत्रुवधमात्मविमोक्षरंगं गोप्यश्चकुर्युप
तेर्जनेकात्मजायापित्रोश्चलद्वाररामुनेषा
वन्दति ४४ जिह्वाल्लवापियोविष्णुकीर्तनीय
नकीर्तयेत्त लवापिमोक्षनिःश्रेणीसनारोह
तिर्मुनिः ४५ भगवद्वनेनाह गाङ्गधरोहा
मसतींचभार्यादेहंपराधीनमसत्त्वजांच वि
त्तत्त्वनीथीकृतमंगवाचहीनामयारक्तनिडुः
खः ४६ यस्यानमेपावनसंगकर्महि
त्यप्रवञ्चागनिरोधमस्य लीलावतारस्पृजन्म
वासाद्व्यागिरताविभ्रयान्नधीरः ४७ कलि
सङ्गजं स्याद्यागुणशासारभागिनः कीर्त
नमेव कलस्य सर्वस्वार्थोभिलभ्यते ४८ नय
नः ४९ लोलाभोदेहिनाभ्रास्पतामिह यतोवि

देत परमांशांतिनशपतिसंस्तुतिं ४८ तेस
 भाग्यामनुष्येषु कृतार्थानृपनिश्चितं स्मरं
 तिस्मारयते ये हरेर्नामकलोद्युगे ५० कले
 र्दधिनिधेराजनूनास्तियेकोमहानृगुणः की
 र्त्तनादेवकृष्णस्यमुक्तबंधपरंब्रजत्र ५१ हते
 यश्चायते विलुंवेतायां यजतोमरेवेः द्वाप
 रपरिवर्थायां कलोत्तद्वरिर्कीर्त्तनात् ५२
 विष्णोर्बुवीर्यगणनाकतमोहतीहृदयः पण्ड
 वान्यपिकविर्विममेरजांसि चस्कंभयः स्व
 सस्त्रवलिना विष्टं यस्माद्विद्याम्यसदना
 दुरुकपयानं ५३ ब्रह्मवाक्येन तांतीविक्रान्
 तममीतुन्योयजास्तेमायाबलस्य सुष
 स्पकुतोपरिधां यायनृगुणान्दशसत्तम

नन आदिदेवः शो व्योधनापि समवस्यति नास्य
 पारं ५४ यो वे अनंतस्य गुणानंतता ननु क्रमि
 व्यन्तुतवाल बुद्धिः रजोसिभूमे रणयेत्कंच वि
 त्कालेनेनेवारिवलसत्त्वधाम्नः ५५ अस्यास्ति
 लांमीमधभिः सुमंगलेर्वाको भिमिभ्रागुण
 जन्मकर्मभिः प्राणंतिभुभंति पुनंति वेजगत्
 यास्तद्विरक्तः शवशोभनामताः ५६ इत्यहरे
 भिन्नतोरुविरावतारवीर्याणि वात्सवहिता
 निवृशतमानि अन्यत्रेहवश्रुतानि गुणान्म
 बुव्योभक्तिं परं परमहंसगतो लभेत ५७ इ
 त्ति इ र व श्रीं ह्य का भु म
 न म व वि वनं उद्भवव जलं
 ह यं यं स्म पूर्णार्था भवत्पोलं कपूजि

ताः वासुदेवे भगवति पासा मित्यर्पितमनः १
 श्रीभगवद्वचनेनाह एतावान्योगं आदिष्टो म
 हिष्येः सनकादिभिः सर्वतो मन आहृष्य म
 यद्वा विदुषते यथा २ सह नमनः क्लृप्तपदारवि
 द्यो निवेदिता तनु एरा गिद्ये रिह नतयमं
 पाशभृतश्च तद्रूपं स्वमेपि पश्यति हि कुरु
 निःकृताः ३ वृत्रवाक्येन नभारती मे गम्यो
 पलब्धये नैवेद्यादिभ्यो मनसो मृदामतिः ४ मे
 धिकाणि पतंत्य सत्येयमेह दोलं च वताध
 गारुडः ५ एतावान्सारथ्ययोगाभ्यां स्वधर्मप
 रिनिष्ठता जन्मलाभः परः पुसां मतेनामच
 रासु ६ अमुकवाक्येन तस्मात्सर्वोत्तम
 राजा दिव्यकुरुकेशवं म्रियमाणां च

हितान्नतोऽपि परंगतिं ६ श्रियमाणा ए
 भिमेयो भगवान् परमेश्वरः आत्मभावनय
 त्यगः सर्वात्मा सर्वदर्शनः ७ अविस्मृतिः क्लृप्त
 पदारविंद्योः क्षिणोऽप्यभद्रानिवशतनोति स
 त्वस्य शुद्धिपरमात्मभक्तिज्ञानं च विज्ञानविरा
 गयुक्तं ८ विद्यातपप्राणनिरोधमेव त्रीतीया
 भिमे कृत्रतदानजाप्यैः नात्यंतशुद्धिं लभते त
 रात्मा यथा हृदि स्थे भगवत्पते ९ यथा ह
 स्तिस्थितो वीरुः पुवरेण हतिधातुजं स्वमात्म
 गतो विस्मृर्द्योगिनामशुभाशयं १० मन्मथ
 राभगवान् स्याधीशे संरंभमार्गाभिनिविष्टवि
 त्तं यत्पुगे वस्यत तत्पुत्रमंशे सुखं भाषु
 धामा ११ भजंति ये त्वामत एव साधवो

व्युदस्तमाद्यागुणविभ्रमोदयं भवत्यदानुस्मर
 णादृतेसंतां निमित्तमन्यद्गवन्नविप्रहे १२
 जयविजयवाक्येन भूयादद्योनिभगवद्विरका
 रिंदोद्योनीहरेन सुरहेलनमप्यशेषं भावा
 नुतापकलयाभगवत्स्मृतिघोमोहोभेवदिह
 तुनोवृत्तोरद्योद्यः १३ शमवाक्येन तत्रसमा
 दिशोपायंयेनतेचरणप्रयोः स्मृतिस्थानं
 विरमेदपि संसारतामिह १४ शय्यासनाद
 नालापक्रीडास्नानाशनादिषु नविडुःसंत
 आत्मानंरुष्टयःरुष्टचेतसः १५ भगवद्वचने
 माह अकिंचनस्पदानस्पशानस्यसमचेतसः
 मयासतुष्टमनसःसर्वासुखमयारिगः १६
 नंपारमेष्ठ्यनमोहद्विद्व्यनसार्वभौमस्य

धिपतं नयोगसिद्धिरपुनर्भवेवामय्यर्थितान्त्रे
कुन्महिनान्यत्र १७ मय्यर्थितान्त्रेऽपराणा
निर्येतस्य सर्वतः मयात्मना सुरं वयत्र कुतस्त
द्विषयात्मना १८ वेरेण यं नृपतयः शिशुपाल
पोद्गुशाल्वादयोगतिविलासविलोकनोद्यः ध्या
यंत आहृतधियः शयनासनोदोतत्साम्पमापु
रतुरक्तधिया पुनः किं १९ वेदवाक्येन निभृतम
रुक्मनीक्षरुयोगयुजो हृदि यन्मुनय उपासते
नंदोऽपि ययुः स्मरणं तं स्त्रिय उरुगेंद्रभोग
भुजदंडविषक्तधियो वयमपिते सभाः समदृशे
घिसरोजसुधा २० एवं पूर्वकृतं यत्तदज्ञान
रुक्मवेरिणः जडस्ते ते तदात्मानः कीदृ पेश
रुक्मवेरिणः २१ भगवद्वनेनोह विप्रमान्

ध्यायितं श्रितं विद्येयेषु विषयज्जेत मामनुस्मर
 तश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते २२ नारदविरचिते
 ह ह्येतवापि युगलं जनता यवगं वृक्षादिभि
 र्दिवि विंस्पद्यगाधबोधैः संसारकूपपतितो
 त्तरणावलंबं ध्यायन्ननुगृहाण यथा स्म
 तिः स्यात् २३ गोलकावर्त्तनेनाह आहुश्च
 तेन लीननाभयदारविंदयोगेश्वरे र्दिवि विं
 स्पद्यगाधबोधैः संसारकूपपतितो त्तरणाव
 लंबं गेहं जुषामपि मनस्युदियात्सदानः २४
 भगवद्वर्त्तनेनाह तस्मादसदभिध्यानं यथा
 स्वप्नमनोरथं हित्वा मयि समादत्स्व मनो म
 द्वावभाविता २५ ३ श्री लु शी वि
 द्या भा व म् वि च म ग

वं त्वयं २ नं ६ प्रह्लादवाक्येनाह दे
 वीसुरोमबुध्यावायंज्ञोगंधर्वस्वयं भंजनुकु
 द्धररंगस्वस्तिमान्स्याद्यथावयं १ लक्ष्मीवाक्ये
 न मत्प्राप्तयेयेशसुरादयःप्रभोजनंयतउग्रतप
 ऐन्द्रियेधियः अतेभवत्पादपरायणान्नमांविं
 दत्पहंत्वद्दयायनोजितः २ त्वय्यं बुजाहाखि
 लसत्वधाम्निसमाधिनावेशितवेतसैके त्वत्पा
 दपोतेनमहत्कृतेनकुर्वन्तिगोवत्सपदंभवाग्निं ३
 अथापितेदेवपदांबुजद्वयंप्रसादलेशानुगृही
 तएवहि जानातिनत्वंभागवन्महिम्नोनवान्
 एकोपिविरंविबिम्बन् ४ देवकीवाक्येन म
 त्प्राप्तेसुर्व्यालभीतःपलायन्लोकान्सर्वान्
 निर्भयनाथगच्छन् त्वत्पादांशुप्रापयदहं

याद्यस्वस्थः शोते मृत्युस्मादप्येति ५ प्रह्लादवा
 केन तस्माद्भोगविद्यादमनुमानस्य
 भयोदेन्याधिमूलं हित्वा गृहं संसृतिवक्रवालं
 नृसिंहादं भजता कुतो भयं ६ उद्धववासेन
 अथानानन्दद्वयपदां दुर्जं हसाभ्रैरभ्र
 विंदलोचनं सुरं वनविश्वेश्वरयोगकर्मभिः
 त्वन्मायया मीविहता नमानिनः ७ सनत्कु
 मारवाक्येन कृष्णमहातिरुभवारणवमल्लवे
 शांषदुर्गनक्रमसुखेन तितीर्षयन्ति तत्त्वर
 भागवेता भजनीयमंघ्रिं कृत्वा दुपव्यसनं मुत्त
 रदुस्तरां ८ कस्त्वसदां विजहति पीड
 तेऽयस्तेवमात्रव्ययमानेकतनः विशं कृष्ण
 समुत्तरं च तस्माद्यदि नोपपत्तिमनः ननु

श ६ यत्पादसेवाभिरुविस्तपस्विनामशेषज
 मोवितकालमंधियः सद्यःसिंहात्यन्वहमे।
 धनीसतीयथापदांगुष्टविनिःसृतासरिने १
 विनिडुताशेषममोमलःपुमानसंगविज्ञानवि
 शेषवीर्यवान् यत्पादपद्मेरुतकेतनं पुनर्न सं
 संसृतिं क्लेशवहं प्रपद्ये ॥ कृष्णाद्रिपप्रमथ
 लिङ्गनपुनर्विसृष्टमायागुणेषु रमेतदृजिना
 वेषु अन्यस्तकामहतभ्यात्मरजःप्रमादुर्मी
 हेतुकर्मयतस्वरजःपुनः स्यात् १२ ब्रह्मवा
 केन तदस्तमेनाथसभूरिभागो भवेत्तवा
 न्यब्रह्मवातिरश्वा येनाहमेकोपि भवन्नना
 नाभूत्वा निषेवेतव पादपल्लवं १३ समाधि
 नाद्ये प्रपन्नवप्लवं महत्पदं पुण्यमशेषमुरारे

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

पुधिष्टिरवाक्येन त्वत्पादके अविरतं परिमेव
 मिध्यायेत्यभद्रनशने शुचयोगं गति विंदति
 कमलनाभमवापवर्गमासासेन ददित आशि
 यइशानां न्ये १८ ननाक एव न सार्वभौमं न
 पारमेस्वरानरसानधिपत्यं न योगसिद्धिरपुनर्भ
 वावांछति यत्पादरजः प्रपन्नाः २० न कामयेत्यं
 नवपादसेवनादीकंचन प्रार्थनमाहं विभो आ
 राभ्यकस्त्वयपवर्गदं हरे दृणीत आद्यौ वरमां
 त्मवचनं २१ श्रीविष्णुपत्नीवाक्येन नवयं
 साधिसाश्रान्पस्तराज्यभोज्यमप्युत वैराज्यं प
 रमेस्वरं आनंत्यं वाहरेः पदं २२ कामं द्याम
 हसतस्य श्रीमत्पादरजमिदं कुचकुचमंगंधा
 द्यमूर्च्छावोदुगदाभृतः २३ भुक्वाक्येन कोनु

राजनिद्रिषवान्मुकुन्दचरणौ नमोऽस्तु
 ततोमृतसुरपास्यममरोत्तमेः २४ कपिलवा
 केन मनेकुतश्चिद्व्यमयुतस्यपादांबुजा
 पासनमवनिन्य उद्दिग्गुर्वेद्धारसदात्मभावादि
 श्वात्मना यत्रनिवर्ततेभीः २५ भगवद्वचनेन
 त्यक्त्वा स्वधर्मं चरणौ नमोऽस्तु न पकोथप
 नित्ततो यदि यत्र कवा भद्रमभूदपुष्पकिं को
 वार्थ आश्री भजतां स्वधर्मतः २६ स्वपादमूलं
 भजतः प्रियस्य त्यक्तान्यभावस्य हरिः परेशः
 विकर्म यद्योत्यति तं कथं विदुः नोति सर्वं हीद
 सन्निविष्टः २७ जनकवाकेन कावुतश्चर
 णं भोजनं वदित्वा सृजत्सुमान् निःकिं वना
 नां शान्तानां मुनीनां यस्त्वमाहृतः २८ ब्रह्मवा

केचिन्नावद्वयद्विविण्देहसुहृन्निमित्तं शोक
 स्पर्शापरिभोगविपुलश्रलोभः तावन्ममेतत्
 सदवग्रहशार्त्तिमूलं व्यावन्नतैर्घिमभयं प्रवृ
 णीतलोकः २२ कपिलवाक्येन ज्ञानवेश
 य्यमुक्तेन भक्तिद्योगेन सेवितः सैमायपाद
 मूलं मे प्रविशत्यकुतोभयं ३० इत्युक्तां घि
 भजतो नुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः
 भवति वै भागवतस्य राजन नतः परं शान्तिमु
 चेति साक्षात् ३१ २ श्री ऋ शी पि
 धा भा व म वि उ भ व किं
 ला ल्या स वि वने १ यथातरे
 मूलनिषेवनेन तत्प्यतितत्कंधमुजोपशां
 खाः प्राणोपहायाश्च यथेन्द्रिया शितयेव

सर्वाङ्गमभ्युतेज्या १ यथाहि संभ्रमखा
 तातरोर्मूलेवसेवनं एवमारभन्निवर्त्तनोः स
 वेष्मा मात्मनश्चहि २ क्रिया कलापेरिदमे
 वयोगितः श्रद्धान्विताः साधक्यजंतिं सिद्धये
 भूतेन्द्रियातः करेणायत्नसंवेदेवतंत्रेवत
 एवकोविदाः ३ विज्ञस्योपशमेद्यो वैकवि
 भिः शास्त्रवस्तुषा दर्शितः सुगमोद्योगो
 मं स्वात्ममुदाहरः ४ अयं स्वस्त्ययनः पं
 थाः द्विजाभिगृहमेधिनः यश्चुद्ध्यात्मविज्ञे
 नमुक्तेनेज्येतपूरुषं ५ नेवात्मनः प्रभुर्यं
 निजलाभपूर्णा मानज्जनादविदुषः करेण
 वरणीते यज्जज्ञनो भगवते विदधीतमानं
 न स्वात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ६

ववनेन नूनं विमृष्टमतयस्तवमाद्येनोद्ये
 त्वाभवाप्यय विमोहरणमन्यहेनोः अर्थनिक
 त्यक्तसंकुणपोषभाप्यमिच्छति यत्स्य शीजं
 नरके पितृणां १ वृत्तवाक्येन यत्पादयो रशो
 उधीः सलिलप्रदायदूर्वाकुं रे रपि विधाय सती
 सपद्यां अपुत्तमा गतिमसौ भजेते त्रिलोकीं
 दाश्चानविल्वमनाः कथमार्तिमिच्छेत् ८ भ
 गवद्वाक्येन संवक्रियाद्योगपथेः पुमान् नृवे
 दिक्कतां त्रिकैः अर्थनुभयंतः सिद्धिमती विंद
 त्यभीप्सितां ९ इ श्री इ व इ र व
 अ मं र नं अमरवाक्येन ममाद्या
 मंगलं नष्टफलं वाञ्छेवमेभवः अन्नमस्येभ
 रावन्तोऽपि गिधेयां प्रपंकजं १ तत्तेनं कं पा

सुसंमीक्षमाणाभुंजानस्यवात्मकृतंविपाकं
रुद्राग्वपुभिर्विदधन्तमसोजीवितद्योमुक्तिपदे
संरासभाक् २ पतितस्खलितोवापिस्तुधा
वाविवशोगृणन् हरयेनमइत्सुचेमुच्येतसर्व
पातकात् ३ खवायुमग्निं सलिलंमहीं वज्रं
निंसीसत्वा निदिशोदुमादीन् सरित्समुद्रां
अहीरः शरीरं यत्किं विदुः प्रणमिद नत्पः ४
इ श्री तु यो म र र द श्री इ व
क्ति त्वा ल्या व वि वने ५ यन्मम
श्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्मलः तस्य ती
र्थपदः किं रादासानामवशिष्यते १ वसुधा
केचन तावद्वागादयस्तेनास्तावत्कारागृहं
गृहं तावन्मोहोऽग्निनिगडोऽवावत्कृष्णवर्णवत् २

उद्भववाकोन किंवित्रमभ्युत्ततेवेनदेशसंबंधो
 दांस्पेक्षनन्यशरणीषुयदात्मसात्त्वं योरे
 चयत्सहस्रगेस्वयमीश्वराणां श्रीमत्किरीट
 तंरपीडितपादपीठ ३ कायेनवाकामनसं
 दिष्टेर्वाबुध्यात्मनावाप्रकृतिस्वभावात् करो
 तियद्यत्सकलपरस्मेनारायणाद्येति समर्पये
 त ४ इ श्री ग क र व दं मं र नं
 अहोभाग्यमहोभाग्यमहोमंदगोपबुजोकसां
 यन्मित्रपरमानंदपूर्णब्रह्मसनातनं १ भग
 वतेरुद्रभगवतासुंदरावाक्य एवंमनःकर्मव
 शंप्रयुक्तोअविद्ययात्मनुपधीयमावे श्री
 तिर्नयावन्मन्त्रिवा सुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेन
 नावत २ इ श्री ग क र व दं मं र नं

वि च भगवद्वचनेनाह मर्त्योऽयदात्म
 ससमस्तकर्मनिवेदितात्माविविक्किर्षितोमे
 तदामृतत्वं प्रतिपद्यमानो मयात्मभूयाय च
 कल्पेतमे १ प्रह्लादवाक्येन धर्माय कामद
 तिवो मिहितस्त्रिवर्गइच्छात्रयीनयदसौ विव
 धाचवार्त्ता मत्प्रेतदेतदखिलं निगमस्य सत्यं
 स्नात्मा ध्येयं स्वसुहृदः परमस्य पुंसः ३ इ
 श्री ग इ २ व ह्य श २ नं १३
 देवर्षिभूतात्मनृणां पितृणां नाकिं करोनाय
 मृणीचरा मनु सर्वात्मनायः शरणं शरणं
 गतो मुकुंदं परिहृत्य हृत्य १ किं उरापादनं
 तेषां पुसा मुद्यान च तसा ये राश्रित स्तोत्रं यय
 श्ररणं व्यसनात्पयः २ मेवैष वाक्येन

श्रीश्रीरामानसादिव्यावेष्टासंघेनमागुषाः भो
तिकाश्वकचकेशावाधनेहरिसंघे ३ सुदृग्
तेन यत्रनिर्विष्टमरणं कृतान्तोनाभिमन्यते
विश्वविधंसद्यनूशोद्यवीर्यविस्फूर्जिताश्रवा
अविस्मितं तं परिपूर्णकामस्त्वेनेवलाभेन समं प्र
शान्तं विनोयसर्पत्यपरं हि हित्वा बालिशः स्व
लागूलेनापितितर्त्तिसिंहे ५ प्रह्लादवाक्ये
न बालस्पनेहशरणं पितरो नृसिंहनात्रस्य च
मदमुदन्वतिमज्जतो नः नोतत्प्रतिविधिर्द्युइ
हंजसेष्टस्त्वावदिभोतनुभ्रतां त्वदुपेक्षितानां ६
अमरवाक्येन कः पंडितस्त्वदपरंकारणं समी
याइत्तपिद्याहतगिरः सुहृदः कृतज्ञात् सर्वान्
ददाति सुहृदो भजतो भिकामानात्मानं सु

चयापवधौ नमस्यं ७ उद्धववाकोन अहोवकी
 र्धस्तनं कालकूटं जिह्वा सद्या पायप्रदप्यसाधनं
 लुभेगतिं तत्र वितांततो न्योः कं वादया लुशरण
 वनेम ८ तापत्रमेणाभिहितस्य घोरे समा
 तप्यमानस्य भवाधुनीश पश्यामि नान्यद्वर
 णात्तवां प्रिंदंदाः तपत्रादमृतादे भिवर्षात् ॥ २ ॥
 विरमिरुजिनात्तस्तप्यमानो नुतोपेरवित्त
 षडमित्रोऽलव्रशंतिः कथं वित्त ॥ शरणद
 समुपेतस्त्वयदा ज्ञं परमात्मन्त भयमृतमज्ञेक
 पाहिमामवमीश १० एवंभी श्रीरमणभव
 नायत्सुमूर्तेजितो हं वल्लेका सकल विषये
 स्मरनिर्झरणेवा आत्मप्रज्ञाविभवसदृशेस्त
 त्रयमेवमेतेः सांकेतिके रगतिमगतेनुष्टिमे

हित्वेष्टव ११ साधूनां स्वतन्त्रं समन्ति हस्तो देव
 मन्त्रार्थिनामालोच्य ग्रथनश्रयं च विदुषां मस्मि
 न्भवेदादरः येकेचित्तरक्तुपश्रुतिरनास्तान् य
 येमत्कृतिं भूयो वाक्यवन्दत्वघमिति चेत्सा वासना
 स्थास्यति १२ एषास्यामहमल्पबुद्धिविभवो
 प्येकोपि कोपि ध्रुवं मध्ये भक्तजनस्य मत्कृतिरि
 द्यं न स्यादवज्ञास्पदं किं विद्यासरसाकिमुच्च
 लकुलाः किंपोरुषाः किंगुराणाः तत्किंसुखमा
 दोलारसिके रापीयेततन्माधः १३ अत्र श्री
 धरसत्तमोक्तिरिवेन नूनाधिकं यन्न भूतसंतं
 सुधियो ह्यसुखनालव्रस्येमेवापलं १४
 इ श्री रु त्र रु म रं वि प्रो लि
 वि क र क र हं वि पु ग्र

भा ॥ मृ ॥ भ व कि ॥
ली यो श इ न पूरुम . यादृशं पु
स्तकं दृष्टं तादृशलिरिवि नमथा यदिभुङ्गममु
काममदोषो नदीयता श्रीरामचंद्राय नमः
भुभमस्तु लेखक पाठकयोः श्रीलक्ष्मणचंद्र
यनमः लिखितं वंशीधरद्विजवररात्रिलो
कचंद्रवशिष्ठवराजयाभुभं ॥ श्रीः

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੨॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ॥੧॥

दृष्ट्वा श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीजानकीवल्लभ
 भोगजति ॥ केलासशिखरेरम्येनानाहु
 मलनाकुले नानापीनसमायुक्तेसिद्ध
 कारणसेविते १ कल्पवृक्षमहोद्यानमंडि
 तेसमभूतले निविष्टप्रणिपत्याहपाव
 तीप्राणवल्लभं २ पार्वत्युवाच भग
 वन् देवदेवेश सृष्टिस्थित्यंतकारक घो
 गद्यो गिनमहाद्यो गिंपूज्यपादयुगावु
 ज ३ त्वमेव पूज्यसेलोकजस्रविष्णुसु
 रादिभिः नित्यं पठसि किं देवकस्य स्तो
 त्रमहेश्वर ४ त्वतोधिकतरः को वदस्य

श्रीमैवंशमुपायते हर्वगहृदयावाक्य
 श्रीमलपसेमुक्तः ५ आश्चर्यमिदं
 निजायतेसंशयोमहान् प्रत्यागेशम
 हाप्राज्ञसंशयंछेत्तुमर्हसि ६ श्रीशि
 वउवाच धन्यासिहृतपुण्यासिपार्वती
 प्राणाबल्लभे रहस्यातिरहस्यवयत्सु
 सिवरानने ७ तत्त्वंगोपितवानस्मि
 स्त्रीस्वभावादहंप्रिये दत्तेवसिद्धिहानिः
 स्यात्तस्माद्यत्नेनगोपयेत् ८ राज्ञ्येदं
 चसर्वस्वस्वप्राणमपिसुदरि नववा
 चंयत्तत्त्वंगोपनीयं प्रयत्नतः ९ इ

इहस्य परमं समस्त पुष्पाद्यैः धनं
 त्रिंशत्तमं गिरिकुतुरंगमगजादिकं १०
 ददाति स्मरणादेव महा मोक्षफलप्रदं
 तस्य गोपालदेवस्य नाम साहस्रमुत्तमं ११
 स्मरामि सततं रे विहर्षगद्गद्यागिरि
 अवतार महाविष्णोर्मत्स्यकूर्मादयः कृ
 तः १२ नैतेषु देवदेवेशि पूर्णत्वे प्रति
 पद्यन्ते अवतारोऽयं साक्षात् पूर्णः
 ब्रह्मसनातनं १३ वासुदेवाख्यममलं
 प्रसादिभिरुपासते नैनं ज्ञानं तितं त्वे
 न कर्मसूटामहर्षयः १४ नारदः

पिलावत्प्रोवेत्तयासः सनातनः अहं
 भुकोविश्ववसिष्ठश्च पराशरः १५
 जानेति तत्त्वेन जपं तिजगदीश्वरं तद्
 पतांगता एतेनामरूपक्रियादिभिः १६
 यो सो निरंजनो देवश्चिन्मूर्तपीजना
 ईनः संसारसागरोत्तारकरणाद्यस
 दानृणां १७ श्रीगंगाद्वयै रणैवे लो
 कं व्याप्य तिष्ठति ततो लोके महामू
 ढा विष्णुभक्तिविवर्जिताः १८ निश्च
 यं नाधिगच्छन्ति किं तत्त्वं किंपरंपदं त्व
 क्तानां राघवदेवमादिभूतमकल्प

१२ केवित्वा मणोरमा च भक्ति युक्ता
 उग्रमते त्वत्तो मत्तश्च निखिलान्का
 मान्या प्यविमोहिताः २० अवजानन्ति
 दिशूढानारायणमनामद्ये निरंजनो
 निराकारो भक्तानां प्रीतिकामतः २१ दे
 दावन विहारय गोपालं रूपमाश्रितः
 मुरलीवादरसिको राधाये प्रीतिमाव
 हन् २२ अंशो शिष्यः सुरादिव्यः पूर्ण
 रूपं कलावित्तः श्रीकृष्णचंदो भगवान्
 नंदगोपवरोद्यतः २३ धरणीरूपं जन
 नीयशुगेदानंदरायकः देवकीवत्सलः

ध्या ध्यातस्मा ध्यां वशीकृतः २४ वृत्ता
 ध्या धि नो धा आ पुरंदर सुरेवरपि देवैर्देवैः
 नृसईशानो भूमी मंडल मंडनः २५ जातो
 भूभारमुद्धर्तुं प्रण रूपकलाकुलः संसार
 मार सर्वस्वश्या मलं मह उज्ज्वलं २६ ए
 तज्ज्योतिरंहवेद्यं विंतया मिजयामि च
 सतत्त्वभावात्मकलं वृत्तां ड मद्धशे शि
 वे २७ तस्मादहं महादेवि गोपाले नव
 कीर्तितं उवा ससो मुनेर्मो हे कार्तिकेश
 रासमंडले २८ श्रीकृष्णे नततः प्रोक्तं रा
 धोद्ये नारदाद्यं च ततो नारदतः सर्ववि

२२ कलौ जानति देव
 शिरोपनीयं त्वया सदा शठाय ह पण
 मायदा भिकाय सुरेश्वरि ३० न देव पर
 शिष्या यदत्वा मृत्युमवाप्नुयात् तत्रेण
 पालदेवस्य नाम्ना साहस्यमुन्नमं ३१ प्र
 स्यामि सुरेशानि भ्रूतं योग्या सि सुंदरि
 त्वया कुत्रापि नो वा र्था गोपनीये स्वयो
 रिवत् ३२ रहस्यातिरहस्यमेषाणादपि
 प्रियं सदा ॐ अस्य श्री गोपाल सहस्र
 नाम स्तोत्रमंत्रस्य सदा शिवज्ञ विरनुष्टु
 पंक्तः श्री गोपालो देवता श्रीं वीजं श्रीं रा

क्रिः स्वाहा कीर्तनं मम सकल मनोरथं सि
ध्यं श्री गोपाल भक्ति फल सिध्यं नृपे वि
निमोगः अथ ध्यानं फलें शिवरं कांतिमि
दुवदनं वहावतं सप्रियं श्रीवत्सांक मुदार
कोक्त भधरपीतांबरं सुदरं गोपीनां नख
नोत्पलार्चितननुं गो गोप संघादृतं गोवि
दंकलवेणुवादनं परं दिव्या गमूषं भजे
क्षींदेवः कामदेवश्च कामदेवः शिरोमणि
श्रीकृष्णः कृष्णवरितो लीलां विग्रहधारकः
धरणीपालको धन्यो धनधान्यप्रवर्तकः
गोविंदो गोकुलाचार्यो गोपी गोपमनोहरः

गोवत्सपालकः स्वामी गोपालो गोपपाल
कः गोपीजनानंदकरो वक्रिजाद्यानिषे
वित्तः ३६ गजगांभी गुरुगाढ माद्योगंगा
दितीर्थसूः गगनांगरा संचारी गरीशा
द्रिसुरैर्युतः ३७ गिरीशप्रणनो गौरीशा
शाशहृदयस्थितः गदाधरो गदहरो गोपा
नां जीव नोषधं ३८ ग्रस्तसूर्येडु संजप्तो
मामाद्युक्ततरहराः गरुडासनसज्जान
शर्मागरुडध्वजः ३९ गोदादीर्घारसि
कोग्रामरणी ग्रामदायकः गाधीकृतज
रासंधः गोवशात्रुनिषेवित्तः ४० गोवर्द्ध
नधरो गोपकन्यावस्त्रा पहारकः गोप्या

गोपपतिगोपीपतिपालनतत्परः ४१ ज्ञान
 माद्योगाढबुद्धिगात्रसौंदर्यमंडितः गजेन्द्र
 मेक्षरगोश्राहस्वर्गदोगलकोरुभः ४२
 गांधर्वगानरसिकोगाद्यत्रीजपतत्परः
 गर्गसंस्कारसंतुष्टोगागेयपरिपालकः
 ग्रथिज्ञोग्रथिभेत्ताचगलकोरुभभूषण
 कृपाकरः कलानाथः कामिनीमदभंज
 नः ४४ कोटिकंदर्पलावण्यः कमला
 रत्नलिनः कीर्तिविस्फुरितोशेषकुक्कु
 रंधकसेवितः ४५ कनकहृदयवसनः
 कन्याप्रतफलप्रदः कालिंशकेलिरसिकः
 कालीयदमनःकृती ४६ कल्याणशी

लः करदीहृतं कालिंदभूषणिः कलां नाथ
 मुरवः कासी कलिकल्मषनाशनः ५७
 काश्मीरेनर्वितः कोपहीनः कामितदायकः
 किं किर्णीभूषितकरिः कोरुभामुक्तकं
 धरः ५८ कलापिपिछभूषाद्युक्तकोटिसू
 धसमप्रभः किशोरवदसासैव्यः कंसघा
 णापहारकः ५९ कलापग्रामवासीवकु
 लवंशविवर्द्धनः कमनीयवपुर्भूषः क
 लिताशेषमानसः ५० कंठमुक्ताहारधरः
 कपालीप्रीतिकारकः कपिराजकृतांस
 गः कनकाचिन्तभूषणः ५१ कमलछद्
 लोलाहः कर्मकृत्कर्मपावनः केतकीर्ति

तकायंश्रीः करुणामृतसागरः ५२ का
 श्यपीभारसंहर्ता काश्यपीपतिपूजितः
 कांचीपुरगतिः कामजनकः कामसुंदरः ५३
 कमलालंकृतभुजः काश्मीरछविवस्त्रभूत
 कांतारभूतस्त्वांता पूजितः कांतिनिर्भरः ५४
 कुंददंतः कलंकछित्ता कामवारी कुवेरीज
 त् कायंहीनः कायकर्ता कूटकायद्यना
 शनः ५५ किरांतीवरदः किंवित्तिमत्
 शोभिमुखं वावुजः किरातवेषभूतशः से
 वितः कल्पितप्रदः ५६ हरिर्हृष्यप्रदो हृद्यः
 संसारोहापिनासुरः रुलायुधानुजो हे
 लारसिको हस्तभूभरः ५७ हरिणीलोच

नोहं सो वाहपूज्योहसन्मुखः हेदंगवीन
 भोक्ता चकनभुगमुखतर्पितः ५५ हतसं
 सारदावाग्निर्हितरुद्रजघोषिता हीनदो
 षोहंसत्रयः हताग्निर्हरपूजितः ५६ हत्या
 क्रोरिहोहवीर्जुंकारनिहतासुरः हाला
 पानप्रियो हलसक्तभक्तपराश्रुतः ६०
 व्रजस्त्रीनयनानंदो व्रजस्त्रीजनजीवनः
 व्रजस्त्रीगीतसत्कीर्तिर्व्रजस्त्रीपरिपालकः ६१
 व्रजस्त्रीरासरसिको व्रजस्त्रीकुरुकप्रियः
 व्रजस्त्रीभाग्यभूमीशो व्रजस्त्रीजनरक्षकः ६२
 व्रजस्त्रीनयनानंदचंद्रमानंदनंदनः व्र
 जस्त्रीनृपसांभर्ता व्रजस्त्रीभोगलाल

सः ६३ वृंदावनेडं रानेरोनेदिशांमकृत्तालयः
 वनोपवनहेलायुक् गोवर्द्धनविहारभूः ६४
 वृंदावनकृत्तावासोवृंदादेविनिषेवित्तः वृंदा
 वनकंदेवेषुलास्यलीलाविनोदवान् ६५
 वृषभानुसुतास्वामी वृषभानुसुतार्चि
 तः वृषभानुसुताभागंवृषभानुसुता
 प्रियः ६६ राधिकाकालितपटोराधिका
 केलिलंपटः राधिकारति सर्वस्वरधिका
 कामकंदरः ६७ राधिकारासरसिकोरा
 धारसंगतत्परः राधाकुंडकृतस्तान्मेके
 लिराधाकृतदरः ६८ राधोत्संगनिध
 संगीराधारस्तोपवीजितः राधिका

कृतसंकेतो राधा मानविवर्द्धनः ६२ दान
लीलामानलीलामंडनो ब्रजयोषिता य
शोदालालितो देवो दशोदामानसोत्सवः १०
यशोदापोषितः श्रीदोषशोदा मुखभाजनः
दधिदुग्धहरश्चोद्यशंकितः पुष्करेक्षणाः ११
गोपीभिर्हसितश्चोर्ष्यो गोपीभिः कृतकल
नः वेणुवादित्रवान्वेधो मुरलीवाद्यतत
परः १२ मोदमानवपुमानीमाननीयो
महिम्नता मनोहरो महिम्नता महामोह
निवारकः १३ मितभाषी मितहासिमी
नचंचललोचनः मधुपानकृतोद्देश मधु
पानकृष्टीश्वरः १४ मधुकीडापरो मुग्धो म

धेदेत्यनिसुरतः मधुरावतितामोहीमाथु
 रस्त्रीपुंरंदरः १५ मधुमेडुरगावर्ध्यामुदिरं
 गच्छविप्रभुः मेघहर्षिमयूराणांलास्यली
 लाविमोदकृत् १६ गोगोपालोमहीपालो
 वेदेवेदांगपारगः कृष्णःकमलपत्राक्षःपुंड
 रिकःसनातनः १७ गोपतिर्भूयतिःशा
 स्ताप्रहर्ताविश्वतोमुखः आदिकर्तामहा
 कर्तामहाबलपराक्रमः १८ जगज्जीवो
 जगद्भाताजगद्भृताजगत्प्रभुः सत्सोम
 मःकुङ्कुभर्तारुर्तावाराहमूर्तिमान् १९
 नारायणो ह्यपीकेशो गोविंदोगुरुः
 जः गोकुलेंद्रोमहीवेंद्रो शर्वरीशरावध

भः ८० कमलामुखलोलांसः पुंडरीकः शु
भावहः दुर्वासकपिलोभोमः सिंधुसागर
संगमी ८१ गोविंदो गोपतिर्गोप्राका
लिंदीप्रेमपूरकः गोस्वामी गोकुलेंद्रो गो
वर्द्धनमनोहरः ८२ नंदादिगोकुलचातारा
नारायणभंजनः सर्वमंगलदाता च सर्वका
मप्रदायकः ८३ आदिकर्ता महीभर्ता सर्व
नागेशसिंहजः गजगामी गजोद्धारि
कामी कामकलानिधिः ८४ कलकरहि
तभ्रंदो विश्वा स्यो विश्वसत्तमः मालाकारः
रूपकारः कोकिलास्वरभूषणः ८५ स
मोतीलावरो देवो दुर्गमो दुर्गभूषणः सह

स्वाक्षपुंरीभेत्तामहामारीविनाशनः ८६
 शिवः शिवतमोभोक्ताबालारतिप्रपूजकः
 कुमारीवरदाद्यीचवोरण्योमीनकेतनः ८७
 चंद्रापतिकुलगामीधामवल्लभसनातनः
 रेवतीरीतिरमराश्वलच्चवल्लोचनः ८८
 रामायणशरीरोद्यंरामारामः प्रियः पतिः
 शर्वरः शर्वरीश्वरः सर्वत्रशुभदायकः ८९
 राधारधायतीराधारधारचित्तप्रमोदकः
 चंद्रापतिः कोषनिधिः कोपशोकविनाशकः
 कः ९० चंडापतिः चंद्रपतिः चंडकोटंडरं
 डनः रामोदहारथाप्राणोभृगुवंशसमु
 द्रवः ९१ आत्मारामो जितक्रोधो मोहो

मोहांधभंजनः दृढमानुभंवाभावीकांश्य
 पीनायकोवली २२ कोलाहलीहलीहा
 लोहलीहरधनप्रियः राधासुरवाग्रमान
 डाभास्करोभास्करद्विः २३ विधिर्विधा
 लावरुणोवारुणोवारुणीप्रियः रोहि
 णीहृदयानंदोवसुदेवात्मजोगुरुः २४
 नीलाकरोरोहिणोद्योजरासंधधोद्यतः
 नागीजवाभोविरुदोविरुदोवरदोनली २५
 कोपशोविजयीविद्वान्शिपिविष्टः सुना
 तनः परमुरामवकोयाहीवरयाहीशृगाल
 हा २६ दमघोषोपदेशवरषयाहीसुदर्श
 नः वीरपत्नीयशस्त्राताजराव्याधीवना

शकः २७ द्वारकावासिनत्वजोक्तानाशन
 वरप्रदः यमुनावेगसंहारीनीलांवरधरः
 प्रभुः २८ विभुः शरामनोधन्वीगरोगेशो
 गरुणनायकः लक्ष्मणोलक्ष्मणोलक्ष्मण
 रक्षोवन्धविनाशनः २९ वामनोवाम
 नीभूतोवलिजिह्विकमत्रयः यशोदा
 नंदकर्त्तावयमलार्जुनभंजनः १०० उ
 ल्खलीमहामानीदामोदरदद्यापरः
 भक्तानुकाशीभगवान्केशवोवलधारकः
 केशिहामधहामोहीरुषासुरविघ्नानकः
 अघासुरविनाशीवपुननामोसदायकः
 कुम्भाविनीदीकुम्भागसमीकरागतत्परः

अभ्यमेधीवाजपेयीराजसूरीरगेर्विनः ३
 वंदवंशमणिः श्रीमानूचंदकोटिसुशीतलः
 राविकोटिप्रतीकांशोवांयुकोटिवलोत्कटः ४
 अशोदानंदकर्ताचयमलार्जुनभंजनः को
 टिवल्लांडकर्ताचकमलार्वाहितप्रदः ५
 कमलवनधारीचकमलार्सः पुरंदरः सो
 भाग्याधिकविताह्योमहामायांमहेश्वरः ६
 लकाधिपकुलधुंसीविभीषणवरप्रदः
 सीतानंदकरोमानीवीरोवारिधिवंधनः ७
 चंडावलीपतिः कंसधुंसीकामकलाकुलः
 माधवोमधहामाधोपानरुन्नरकप्रदः ८
 मुजारवीगारुमानाधेनुकारिधरात्मजः

वंशीवरविहारीवगोवर्द्धनवनाश्रयः १०
 मालकाननसंचारीभांडीरवनमंडनः
 तरुणवर्जप्रशाहरोवृषभानुसुताप्रियः ११
 राधाप्रारणाधिकतरोराधावदनवर्षद
 गोपीरंजनेदेवशोकील्लाकमलप्रजितः १२
 कीडाकमलसंदोहोगोपकाप्रेमसागरः
 रंजनोरंगकोरंगोरंगीरंगमहीरुहः १२
 कामःकामरिपुत्राताशराणापुरुषःकविः
 नारदानारदारधोवालोवालमुखंबुद्धः १३
 अंबुजव्रक्षसाक्षीचक्रोगिदत्तवरोमुनिः
 व्रक्षद्रुदोषनेत्राचनदीपवनवल्लभः २४
 पद्मनाभःसुरज्येष्ठोव्रक्षारुद्रोहिभूषणः

गोराणां नाशारागकर्त्ता नृगरोशोगुराविक्रमः १५
गणाभ्रयोगरागकोधीकोडीकृतजगत्रयः
नादेवंदोदारेकेशोमधुराजनवस्त्रमः १६
भ्रमद्रुमरनीलाभकुतलः कुलधूर्यरागः कुं
तीसुतप्राणरहीकुंतीसुतवरप्रदः १७
सुभद्राहरणोद्युक्तधनंजयनियोजकः दो
षदीदेवनंदराताउर्वीसातृप्तिकारकः १८
यमुनावरदाताचक्रपर्विवरप्रदः शंख
चंडवधोद्यामीगोपीरक्षणातत्परः १९ पा
वजन्यकरः सिंधुपूजितोयमपूजितः सा
क्षिपति सुतादानसंजातागुरुदहिणाः २०
चतुःषष्टिकलाभिज्ञोमुमुकुंदभरप्रदः प्रा

कान्तःफाल्गुनसंखाविराधवधकारकः २१
रुक्मिणीप्राणनाथश्च सत्यभामाप्रियंकरः
सत्यजाववतीभर्तूलक्ष्मणानंदकंदलः २२
कृतानाग्निजितीकामो मित्रविंदासुखप्रदः
कल्पवृक्षो महावृक्षः पारिजातापहारकः २३
सरलः शगज्वेमाधीरो यदुवंशी शिवात्मकः
प्रद्युम्नवलकतीव्र अनिरुद्धप्रियंवदः २४
शरद्विहारी शरभूः शरंदबुरुहेक्षणाः तुल
सीदामसौभाष्योवनमालाविभूषितः २५
सूरः सूर्यो मृकंदुश्च भास्करो विश्वपूजितः
तमोपहो ज्ञानकर्ता गीताज्ञानोपदेशकः
पांडवप्रमन्युलोचनरक्तनिमोजकः २६

शिवनविहारीववकुलावनभूषणः २१ गंगे
 यसेवितपदेगंगादृपःसतागतिः गोदाव
 रवित्रवतीरेवालीलाविशारदः २२ गंडकी
 शरयूसक्तःकवेरीसरिदाश्रयः राजसःसा
 चिकःसत्यःसर्वांगीसर्वलोचनः २२ मुदाम
 योमृतमयोयोगिनीवल्लभःशिवः बुद्धो
 बुद्धिमतांश्रेष्ठोविष्णुजिह्वुःशरीपतिः २३
 वंशीवंशधरालोकोविशोकःशोकनाशनः
 सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपादः ३१
 धाराप्ररुतादोपोविदुरशीतिकारकःमैत्र
 यमुदेतःस्वामीसदोद्वनिबेवितः ३२
 शिवारुद्रोनीलकंठःपार्वतीप्रारणवल्लभः

संवत्कुवलययापीडानाशनोमंल्लमंदिनः ३३
 रजकस्यकृद्धिरोमालाकारवरप्रदः मत्स्या
 मिषालोहितस्यभुवनत्रयसंमुदः ३४ पारद
 पवनोहंसोहंसादृष्टकृतस्मृतिः हारकः सर्व
 पापानां सुरेंद्रमदमोचनः ३५ कामधेयुक्त
 तोत्साहो नवनीतमुखः परः सुदर्शनादयो
 रश्वशेषनागवनाश्रयः ३६ मेघश्यामः
 पीतवासायज्ञपत्नीप्रसादकः नरोत्तरा
 यणोत्तराग्रोनाभिपद्मोत्थपद्मभूः ३७ हस्त
 दशाक्षयसंभोगीवेजयंतीसृगर्वितः सुद
 रः सुमुखः सुभ्रु सुनासश्चारुलोचनः ३८
 सुकपोलः सुस्मितवाक् स्वर्णकुंडलमंडितः

मम तनक मरिग बाता सबा जित्परि पूजितः ३२
 विघ्नहारी इराक्षो को दुग्धा बुद्धिनिवासकृत्
 महाप्रलयमेघा विशमनोदमनः सना ४०
 वंदारकजन भ्लाघी शंवकुष्ठविनाशनः रु
 किंरणी हरणप्रेमाप्रेमी चंद्रावलीप्रियः ४१
 च्छछहाकालहर्ता चकालिंदी जलपावनः
 वक्षरणपेक्षो देवेशो दत्तात्रेयो दिवस्पतिः ४२
 वेदभ्यासः शुभाचारो जनकज्ञानदायकः क
 र्णः पुंडरीकाक्षो हिरण्यसविदारकः ४३
 नृसिंहः सिंहविक्रान्तः कृतप्रज्ञादरकरुणः हिर
 ण्यकशिपूत्पादो केनिलस्त्रीकलो वितः ४४
 वृत्तादिदेवता वंदस्तूयमानात्मवेभवः बाल

केलिर्वाललीलामोहिताशेषभूपतिः ४५
प्रातः स्मरणसोयकोनित्यस्नानविधिस्तु
कामगायत्रिकापूरः कामगायत्रिसहस्रतः
गायत्रीजपनिष्ठानामनोरथवरप्रदः ज
गद्वक्त्रिकरणाभूर्जगदानन्दकंदलः ४६ सु
वशास्त्रप्रियोमोक्षीमंत्रशास्त्रविशारदः
मंत्रशास्त्रैकनिलयोमंत्रशास्त्रवरप्रदः ४७
मंत्रशास्त्रकिष्कादेहामंत्रशास्त्रनिवेचिनः
मंत्रशास्त्रगुणोन्मादीश्रीविद्यादिसुलभः
स्पदः ४८ गोपालसुदरीप्राणनृसिंहः
सुदरीस्तुतिः दिग्विधमंत्ररसवित्तभूत
भुद्धिविशारदः ५० कृतप्राणप्रतिष्ठागो

मातृका न्यासतत्परः केशवादिस्तन्यासो मू
 लमंत्रपरिस्तुतः ५१ अं अं इं इं कृताद्योपाङ्
 कं कं कूं कूं एं एं कृतास्यंदः अं अं अं अं
 पूज्यपदः षोडशस्वरभूषितः ५२ कं वं गं घं
 ङं मी शान भ्रं छं जं ङं जमी श्वरः टं टं डं डं
 न्मं नदी तं थं दधं नमाहनः ५३ पं फं बं भं मं म
 धारो धं रं लं वं स मु त्कु कः शं षं संहं प्रजाना
 थं थं शं श्री मातृका मयः ५४ मातृका मा
 तृका जाप्यो भूतलियपुटीस्तुतः सुप्रबोध
 सस्काररसिकारससागरः ५५ ग्लौं वी
 जं वरिना ग्लौं ग्लौं गणपोगणपेषिप्रयः धं
 धं धने शोधनदोधराना यक पूजितः ५६

श्रीं क्लृं सः पंच वां शोः स्तुं एतत्तमः स्तु-
 श्रीं - - - गुरु पूजा पराग्रहः ५७ गंगी
 गूं गें व गों गः श्री गंगादि कृत पूजनः रां रीं
 रूं रें व रों रः श्री कृताज्ञानवरपदः ५८ लं लीं
 लूं लें व लों लः श्री भूभागे द्वा रण सप्तमः वं वीं
 वूं वें वों वः श्री पयः सामादि भूर्विभुः ५९
 या यीं यू यें व यों यः श्री वायु वंद निधे वितः
 हा हीं हूं हें व हों हः श्री व्योमा वा सो जगत्प्रभः ६०
 वा वीं वूं वें वों वः श्री नारक वल का कीं कूं कृष्ण विग्रहः
 हा हीं हूं हरि रित्युक्तो ग्रामं श्री म्भू मा रित्ना स्तुः ६१
 श्री श्री श्री शिवा इ पाले श्री श्री श्री भू भय भं जनः
 ज्ञा जीं जूं जें व जों जः श्री श्री श्री चंडिका मयः ६२

श्रीं श्रीं पार्वती प्राणः स्वास्वीं स्वर सुदर्शनः
 त्रास्वीं त्रं वलि पिन्पा सः केशवा दिवि धायकः १३
 नस्मी नारायणो देवः शक्तिः श्री काम पूर्वकः
 कीं श्रीं कीं श्रीं कीर्ति युक्तः केशवः केशनाशनः १४
 कीं श्रीं कीं श्रीं कानि युक्तो नारायण उदारधीः
 कीं श्रीं कीं श्रीं इष्टि युक्तो माधवः पद्मभूक्तनः १५
 कीं श्रीं कीं श्रीं इष्टि युक्तो गोविंदो गरुडध्वजः १६
 कीं श्रीं कीं श्रीं उष्टि युक्तः विष्णुर्वैकुण्ठमंदिरः १७
 कीं श्रीं कीं श्रीं उष्टि युक्तो मधुसूक्तो मधुसूदनः १८
 कीं श्रीं कीं श्रीं कृत्वा पूर्वस्त्रि विक्रम इतीतिः १९
 कीं श्रीं कीं श्रीं कृत्वा दिव्यो वा मनो वीर्य प्रजितः
 कीं श्रीं कीं श्रीं मेधया कः श्री धरः श्री विभूषणः २०

क्रीं श्रीं क्रीं लं ह्रीं केशो हर्षयां समलं कन ४
 क्रीं श्रीं क्रीं लं पप्रनाभः प्रदा शक्ति समन्वितः
 क्रीं श्रीं क्रीं लं तज्जयाक्तः श्रीमान् दाभादरः प्र
 क्रीं श्रीं क्रीं लं उवा सुदेवो महा लक्ष्मी कनार्हणः २०
 क्रीं श्रीं क्रीं लं श्रीं सरस्वत्याः युक्तः संकर्षणो दत्ता
 क्रीं श्रीं क्रीं लं श्रीं प्रीतियुक्तः प्रद्युम्न प्रणय प्रदः २१
 क्रीं श्रीं क्रीं लं श्रीं सानिरुद्धो रत्ना लिङ्गित पाशकः
 क्रीं श्रीं क्रीं लं कंजयाक्तः श्रीं कीचक्र धरः प्रभुः २२
 क्रीं श्रीं क्रीं लं खड्ग याक्तो दुर्गमो दुर्गवन्धनः २३
 क्रीं श्रीं क्रीं लं गं प्रभा युक्तः गदी गद निर्वहण २४
 क्रीं श्रीं क्रीं लं घं सस्यभा मायुक्तः खड्ग खरं भुङ्क्ते
 क्रीं श्रीं क्रीं लं चुं चंडयाक्तः शंखी शंख निधि प्रभुः २५

श्रीं श्रीं श्रीं वं ह्रीं वाणी भूषितो भव भंजकः श्रीं
 श्रीं श्रीं छं विलासिन्या युक्तो मुशल हृदयिभुः १५
 श्रीं श्रीं श्रीं जं विजयया युक्तः भूषी सनातनः
 श्रीं श्रीं श्रीं रं विजया पाशी पाशानि हंतनः १६
 श्रीं श्रीं श्रीं जं विभ्रया युगं कुशी कुशला वितः
 श्रीं श्रीं श्रीं रं घिना युक्तो मुकुंदो मुरमई न ४ १७
 श्रीं श्रीं श्रीं रं नंद सुतः सुनंदा समलंकृतः श्रीं
 श्रीं श्रीं रं स्मृति प्राप्नो नदी भुवन नंदनः १८
 श्रीं श्रीं श्रीं रं रिद्धि युक्तो नरो नारायणं किंतः
 श्रीं श्रीं श्रीं रं नरक जित्समृद्धि पीर सेवितः १९
 श्रीं श्रीं श्रीं रं नृपुत्र युक्तो हीर हर्ष वंशी दहान
 श्रीं श्रीं श्रीं रं यवुद्धि भक्तः कृष्णः कलि मला परः २०

क्रीं श्रीं क्रीं दसत्यशीलो भक्त्या युक्तो भयापहः
 क्रीं श्रीं क्रीं धर्ममति युक्तः सात्वतः सात्विकार्ति
 तः ८१ क्रीं श्रीं क्रीं न समशीलः शोरिः भूर
 जनाधिपः क्रीं श्रीं क्रीं परमाराधनः भूरः शर
 णवत्सलः ८२ क्रीं श्रीं क्रीं फुलमाकाशोज
 नार्दन इलाप्रियः क्रीं श्रीं क्रीं वल्लेदनीयम्
 धरो भू धरालयः ८३ क्रीं श्रीं क्रीं भक्तिनया
 क्रीं श्रीं क्रीं भक्तिर्विशेषवत् क्रीं श्रीं क्रीं भव
 सुधाया वैकुण्ठो कुण्डलनाशयः ८४ क्रीं श्रीं क्रीं
 यवसुदयालकृतः पुरुषोत्तमः क्रीं श्रीं क्रीं
 रं पुराणो वलीवल पराक्रमः ८५ क्रीं श्रीं
 क्रीं लपरायणा पावित भवत्तानुजः ४

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

रध्वजमूर्तये स्तुप्रद्यन्नायनमोवालकैरर्प्य
 त्रीपिणो ६२ स्त्रिंशन्निरुद्धाय मन्मथाय न
 मोनमः स्तु नारायणाय कामदेवाय ते नमः ६३
 मूलेन व्यापकं कृत्वा वासुदेवं स्मरन् हृदि
 तावद्वायेन मोहशानि यावत्तन्मयतां व्रजेत् ६४
 निश्चलत्वं यदा याति मनो ध्यानवशात्प्रिय
 तदा मंत्रस्य यंत्रस्य सिद्धिर्भवति नान्यथा
 अत्याद्यासेन देवेशि साधयेत्स्वमनोरथान्
 स्वर्भूषां ताललोकेषु यत्किं विन्मनसोऽपि तं
 तत्सर्वं जायते देवि साधकस्य वरानने प्रा
 णायामेन वा कुर्यान्नेश्चल्य मनसः प्रिये ६५
 इति गोपालदेवस्य रहस्यातिरहस्यकं नमः

मांसहस्यदेवेशिकथितं त्वभक्तिः २६ त्वमे
 प्राणाधिकाद्यस्मादिदं मे प्राणतोधिकं तस्मा
 जगदिदं देवि सावधानाभुंधास्य २७ नैदं
 अयमूर्वायकपणाय उरुत्तमे दामिकाय
 कुक्षिष्यायैत्यसर्वांगसुंदरि २०० विनी
 ताय सुशिष्याय धीराय साधकाय च वेत्त
 वाय विशुद्धाय गोपालोपासकाय च २०१
 गुरुसेवा समर्थाय गुरुसेवा पराय च गु
 रुरंगोपालश्चेष्टणपश्यतेऽभद्वहसुषे २०२
 यशोनाय भक्ताय प्राणदपि प्रियाय च प्र
 काशयेत्तु कृपात्रेयः समहामृत्युमाप्नुया
 त् ३ अनेन सहस्रं देवि स्तोत्रं नास्ति मही

तले प्राच्यान्मनोरथान्कृत्यापठेत्तान्मानवा
 प्रयात् ४ सर्वरोगप्रशमनममृतसुविना
 शाने दीर्घायुष्यप्रदं विषुवोत्रविबद्धने ५
 पुत्रप्रदमपुत्राणां अगतीनां गतिप्रदं वर्ष
 वयेणोदेवशिपठनीयं प्रयत्नतः ६ तत्र
 पित्रात्मणेरेवसाधनीयं विशोषतः भवण
 स्त्रुद्धजातीनां इदं निव्यक्तनां व्रजेत् ७ वि
 धिना प्रातरुत्थायं स्नात्वा निमलमानसः
 संध्यादिकर्मनिर्वर्त्यततः पूजा गृहं व्रजेत् ८
 उपविश्या सनेन तत्र भूतशुद्धिं समाचरेत् ततः
 त्राणां प्रतिष्ठाप्य मात्रकान्यासपूर्वकं
 मूलमंत्रस्य विधिवद्भासं कुर्यात्सुलोचने

वक्रराजं समभ्यर्च्य पात्रस्थापनपूर्वकं १० मृ
 लमंत्रं जपेद्देविसाहस्रवित्तयंततः सहस्रं ना
 मसाहस्रं पञ्चाद्विषोढेन्नरः ११ वारमेकं पदे
 अक्षसर्वपापहृद्यो भवेत् नित्यकर्मननुष्टा
 नप्रोक्तं कृत्यमाप्नुयात् १२ वारद्वयं नुद्योधी
 तैत्तयं पुण्यफलं शृणु गंगादिसर्वतीर्थेषु
 स्नातो भवति सुव्रतः १३ वारत्रयं नुद्योधीते
 पूजायाः फलमाप्नुयात् कुरुक्षेत्रे स्वर्गदाना
 ङ्गगातीरनिवासतः १४ निर्जले मरुभूदेशे
 प्रपादानाञ्च नित्यशः अविमुक्तमरुद्देशे कोटि
 ब्राह्मणभोजनात् १५ कोटिकं प्रतिष्ठानात्
 श्वेतक्षीपे मरुर्भूतिर्यत्फलं जायते देवितत्फ

लं पाठमात्रतः १६ महापातकं पुजानां नान्य
न स्मरणादिदं पठत्समाहितमनाः सर्वसिद्धिं
सिद्धिं दत्ति १७ ब्रह्मरूपा सुरापा न स्तब्धं गुर्वग
ना गमः परद्वयापहरणं परद्वयसमन्वितः
मानसं वाचिकं पापं यत्पापं पापसंभवं स
सनाम पठनात्सर्वं नश्यति तत्र स एवाह १८
महादारिद्र्यमुक्ताद्यो वेद्वो विष्णुभक्तिमात्र
कार्त्तिकं यः पठेद्रात्रो ज्ञानमष्टोत्तरसुधीः २०
पीतांबरधरः श्रीमान् सुगंधिपुष्पचरनेः पु
स्तकं पूजयेद्देवि ते वेद्या य पचारकेः २१ त
लसीमालया युक्तो वेद्वं पूजयेन्नृशि
पठत्सहस्रनामार्च्यततः सिद्धिः प्रजायते २२

पंचोपकारेः संपूज्येदेवं श्रीपुरुषोत्तमं पंचुर्वी
 रं पठेदेतत्पञ्चानामसहस्रकं २३ सर्वरोगाः
 प्रणश्यन्ति दीर्घमायुश्चैव विंदति ज्वरार्तस्य
 शिरःस्थूषा पठेन्नामसहस्रकं २४ ज्वरः स
 यो विलीयेत शिरःशूलादि संयुतः सर्वव्या
 धिनि रस्यं वदन्वाभिर्मंत्रयेत् २५ पंचधा
 यः पठेदेतन्नामसाहस्रमुत्तमं ग्रहोपसर्गाः
 रुत्यादिवाधानं शनितत्क्षणात् २६ वार
 षाङ्कं पठेद्यस्तु गोपालध्यानतत्परः वर्षमात्रे
 णैव देवि शिरिद्रो धनमाप्नुयात् २७ पुत्र
 प्राप्स्येत्पुत्रवध्यानां नवनीतं मनोरमं सप्त।
 ध्यामेति नंदयात्पुत्रत्वाभा भवेत्तत्क्रवं २८

राजानं यो वशीकर्तुं विन्तये नमनसा शिवे स
 प्रवारत दाजप्या तद्देहाभिमुखः प्रिये २८ स
 जानं वशाद्ये त्तिप्रनात्र कार्या विहारणा अ
 वधायः पठेद्देविय एमा संविजितेन्द्रियः तन्म
 र्वा लोकमात्रेण मुह्यो लोकत्रयं शिवे ३० तस्मि
 न्प्रयोगान्नये कर्म्यः शंकरप्राणवल्गुमे ३१
 ते सुरदर्शनवक्त्रेण दूरं पतिनात्र संशयः अ
 भिवारक्रियां कुर्याद्यस्तस्मिन् अधिकोत्तमे ३२
 ते नारासिंहो भगवान्सद्यो हतिन संशयः
 नानेन सदृशं स्तोत्रं वै लोकं वै ततेशिवे ३३
 नववारं पठेद्यस्तु वरदारण्ये विशेषतः यदा
 मय्यवने देवि वशी वरतले तथा ३४ कंद

मवनमूलं वा निष्कामो विजितोऽयः स य एषा
 सेनेदेव शिशुं यत्पतिवत्तुषा ३५ एवं नवा
 दृष्टिफलं कथितं ते सुरेश्वरि नवावृत्या न सा
 यं जन्तुनास्त्येव जगद्भ्य ३६ वसन्तं दारवनेर
 प्रयमुना कुंजभूगतः पद्मेर्वा तुलसीपत्रेऽप्य
 पकेर्वा करं वकेः ३७ शालग्रामशिलोद्योर्व
 नाममंत्रै रतं दितः चतुर्थीनाम सायुक्ते स्ना
 रकामप्रिया न्वितेः ३८ नशक्नोमि फलं
 तस्य वक्तुं बर्षशतेरपि सर्वकृतुफलं लब्ध्वा स
 र्वान्कामानवाप्नुयात् ३९ य एषा समाकर
 यस्तं विधिमेतन्भुवि स्मिन् प्रत्यक्षीभूयं क
 ल्मास्मे वरं यच्छति वांछितं ४० न पुनर्जाय

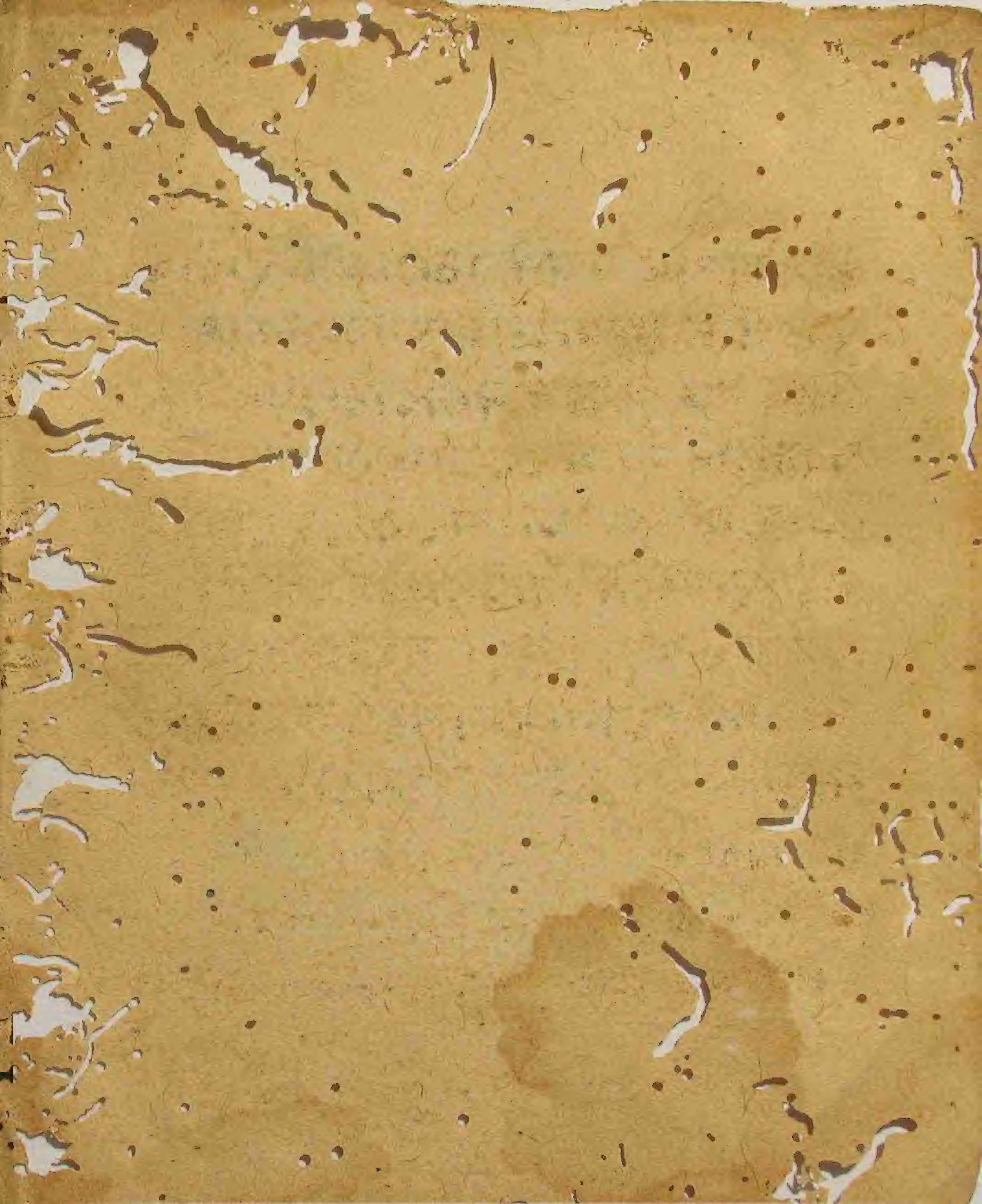
त्रयोऽनोमरंगानास्ति वा पुरं कोटिजन्मा वि
 तपापं त्यक्तो वैकुण्ठमाप्नुयात् ४१ रहस्यं
 नाम साहस्रनिका मं योजयेच्छिरे सवस्त्र
 ज्ञानमाप्नोति येन सुखेन वं धनात् ४२
 नार्थी धनमाप्नोति यशार्थी लभते यशः वि
 धार्थी प्राप्नुयाद्दियां पुत्रार्थी लभते सुतान् ४३
 श्रोत्रिणां तेन देवद्वि नित्यं पूजा फलं लभेत्
 ब्रह्मना जन्मना मते गोपालोपासको भवेत् ४४
 नाम साहस्रपाठश्च तत्राप्यति सुदर्शनः वि
 रला एव लोके स्मिन् देव्यं वा चारं वदिनः ४५
 तत्रापि विरला देविनाम साहस्रपाठका १८ दि
 नानाम सहस्रं यस्तोषयेत् परमेश्वरं ४६

लोचनाभ्यां विहितः सः रूपं पश्यति इमंतिः र
 हस्यनामसाहस्यत्कायः सिद्धकामकः ४१
 ससोपानपथं सत्कांगछेदं विमूढधीः प्रयुतं
 यः पदेत तं वरणासेन समाहितः ४८ सस
 वाः संपेदाद्याद्यादने मुक्तिमवाप्नुयात् संक्रा
 तो विष्णुर्बेवैवगुरोर्जन्मदिने तथा ४९ द्वाद
 श्योपोरिणामाद्याचग्रहणे चंद्रसूर्ययोः यः प
 ठेत्सु यतो देवितस्य पापहयो भवेत् ५० म
 हानिशाया सततं वैश्वो यः पठेत्सदा देवा
 तरगता लक्ष्मीः समाद्याति न संशयः ५१ त्रै
 लोके च महादेव्यः सुर्य्यः कावमीहिताः सु
 ग्याः स्वयं समायाति वैश्वं च भजति ताः ५२

रोगीरोगात्प्रमुखेन वद्वो मुखेन वधनात् गुर्वि
 रोगीजनयेत्पुत्रकत्वा विदति सत्यति ५३ रा
 जाबोवशतायाति किंपुनः सुदमानुषाः सह
 स्रनामयाना सुवराणां पूजनार्थं धारणा
 सर्वमाप्नोति वेदवोनात्र संशयः वेदीदेव
 न्यवेदतथा भवत्यस्य मूलके ५५ कंदवपातद
 पतले श्रीगोपालस्य सन्निधौ यः पठेद्देव
 नित्यं सयाति हरिं मंदिरं ५६ ये हरे पुस्तकं
 देवि पूजितं परित्यजति नामाश्रित इभिर्ह
 नापसर्गभयं भवेत् ५७ सर्वभूत पिशाचाद्याः
 धत्ता ये ते विद्वतः श्रीगोपालो महो देवि वसे
 तस्य गृहे सदा ५८ मथुरायां महोत्तरे तया

मरुकांनेन वंदाबनेद्वारकाध्यागोकुलेनेदप
 जने ५२ गोवर्द्धनगिरोरम्येतुलसीकानने
 तथा समुद्रगानदीनीरेकालीयद्रुसन्निधौ ६०
 देवदेवगानधिचवर्य्याभ्रममंडले वाराणा
 स्थोप्रसागेवजगन्नाथाभ्रमेतथा ६१ यत्रकु
 त्रापिदेवेशिजाद्रुवीयमुनातेष्टपुरेषुगंगा
 क्षरादिक्षेत्रेषुवरवारिणि ६२ यःसोधयेदि
 दस्तोत्रेश्रीगोपालैकज्ञानवाक् ससर्वसंप
 शीलश्चाप्नोत्यनेवैश्वर्यंपरं ६३ श्रीवंदाबन
 चंद्रणपुरेदरासमंडले राधायेगदितामैतय
 वेनारदायच ६४ नारायणप्रवर्तरेविदुर्वासा
 मुनिसत्तम समावतांरलोकेषुयीरुद्रीत

कीर्तिः २६॥ तेन प्रोक्तं वशिष्ठाय वंशिष्ठे
 प्रकाशिते संपरंपराया विरत्तो वेत्सव
 जनाः २६॥ कलोजानंति दिवो वशिष्ठमद्यातुभ्यं
 प्रकाशितं गोपनीयं त्वयो देवि जटि
 द्विमिच्छति २६॥ प्राणादप्यधिकं देवि मम
 पौरोसृशमिति गोपनीयं गोपनीयं गोप
 नीयं प्रयत्नतः २६॥ इति श्रीसमोहना
 ख्यमहातंत्रे श्रीगोपालसहस्रनाम स्तोत्रं
 संपूर्णम् श्रीगोपालसहाय श्री
 हृदयसहाय शके १६८४ समये ज्ये
 ष्ठसुदि २ चंद्रलिरितं वंशधरेण त्रिलोकं
 दवर्णिकुलधर्म भुवमस्तु लेखक पाठक

॥ श्रीमहो गणपतये नमः ॥ श्रीगो
 पा लय नमः ॥ पुलस्तो वाच ॥ ३
 न गवः सर्व धर्म ह कव च य स्रुवा
 शितम ॥ त्रैलोक्य मोहन नाम क
 पया कथय प्रभो ॥ १ ॥ सनत्कुमार
 उवाच ॥ अणुवक्ष्यामि विप्रेन्द्र क
 वचं परमाद्भुतं ॥ नारायणे न कथितं
 कथया वृक्ष रोपुरा ॥ २ ॥ वृक्ष एव क
 थितं मह्यं तव स्नेहाद्ब्रुवामि ते ॥ अत
 ५ गुह्य परं तत्त्वं ब्रूयामं ओषधिग्रहं
 ॥ ३ ॥ यद्ब्रूया पठनात्प्राप्नुयान्महा लक्ष्मीं
 र्जगज्जयम् ॥ ४ ॥ पठनाद्धारणात्पुनः सं
 हर्त्ता सर्वतत्त्ववित् ॥ त्रैलोक्य जननी दे

गमिहिषादिमहासुशान् ॥ ५ ॥ वल
 दपानजघानैवपठनाद्वारणा
 दतः ॥ एवमिन्द्रादयः सर्वे सर्वे
 अथर्वमवापुयात् ॥ ६ ॥ शिष्याय
 विष्णुनक्तयसाधकायप्रकाश
 येत् ॥ शठायपरशिष्यायदत्त्वाम
 नुनवापुयात् ॥ ७ ॥ ॐ लोकमोह
 नस्यापिकवचस्यप्रजापतिः ॥
 सृष्टिः स्रष्टस्वजायत्रीदेवीनारा
 यणः स्वयम् ॥ ८ ॥ धर्मार्थकाम
 मोक्षेषुविनियोगः प्रकर्त्तितः ॥ ९ ॥
 प्रणवेमेशिरुपातुनमोनामायण
 यवा ॥ १० ॥ नालपायान्नेत्रयुग्मं
 मर्त्यालोनुक्तिमुक्तिदः ॥ एकीपा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ सर्वमो
 हने ॥ १०॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ गोविन्दाय नमः ॥ जिह्वाय नमः ॥ गो
 पीजनपदस्थानं बल्लभाय स्वा
 हानम् ॥ ११॥ अष्टादशक्षरीं
 त्रः कंठपातुदशाक्षरः ॥ गोपी
 जनपदवल्लभाय स्वाहा ॥ भु
 जद्वयम् ॥ १२॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 स्वामिनां गायनामः स्कंधौद
 शाक्षरः ॥ १३॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः
 पातु ॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥
 १३॥ हृदये भुवनेशानि ॥ ॐ नमः ॥
 नमो ॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥ ॐ नमः ॥
 धीमहि ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

दावतु ॥ १०॥ ई लंकी लंकी लंकी

दापातुपां श्रुयुगं नतूतमः ॥ ११॥

लं लं गोविंद को पातु सम्राधो

दे युतो नतुः ॥ १२॥ अथ दश द

रं ना जे लं दमे ति द्वि दरो वं ॥ १३॥

धं लं लं लं कं का लं लं लं लं

लं लं द्वि ठं त कः ॥ १४॥ श व

धि नी पातु श त तं ह्रीं श्री लं लं लं

लं लं द्वं ॥ १५॥ क रू स प्ता दशः पा

या त अ यो दश दरो वतु ॥ १६॥

ह्रीं श्री लं लं पद ती श्री जी प जन

वल न पद ततः ॥ १७॥ न पं स्व हि ति

पां लं लं ह्रीं श्री स दश र्ण क

१८॥ आ नु नी च स द पातु श्री ह्रीं

१९॥ कं च दश दशः ॥ २०॥ अ यो दश

॥१॥ सुजेचकापुष्पापुष्प
॥१॥ वंतिशरणं त्रैलोक्यपादौ
पापसुदामनः ॥ अमानमुकुंद
चरणौ सदांशरणमहप्रपदौ ॥
२१॥ अष्टादशद्वारो हूँ श्रीस्व
गीतदेव अर्कः ॥ सर्वगं मे स
दापातु द्वारिकानाथको बली ॥
२१॥ ई नमो भगवते पद्मदा
सुदेवततः परम ॥ ताराद्वारो द्वा
दशार्णवंप्राच्यां सर्वदा व
त्तु ॥ २२॥ श्री हूँ ली दशार्णव
ली हूँ श्री चोदशद्वारः ॥ जं
दापुष्पापुष्पोर्विलुप्तं सति
दिशि रक्षतु ॥ २३॥ हूँ श्री गंगा
दासो मंत्रो दक्षिणं सदा वतु ॥

तारीनमो भगवते रुक्मिण्यै नमः
नाथ च ॥ २४ ॥ स्वाहेति बोद्धुं
एतन्ने सत्त्वादिशिरःस्तु ॥
एतद्द्विषा पदं शाप नमो
मायासुरेण वतु ॥ २५ ॥ अहं
शार्ङ्गः कामानो व्यापये मांस
दा वतु ॥ श्रीमाया काम कृष्णा
युगो विदाय द्विठो मनुः ॥ २६ ॥
द्वादशा एतन्मको विष्णुस्तु
मांसदा वतु ॥ श्रीमाया काम कृष्णा
युगो विदाय तत्परम् ॥
२७ ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय
स्वाहा प्रचसोस्तुतः ॥ द्वाविंश
त्यहोमंजोप्ययो मांस सर्वदा

वस्तु ॥ १८ ॥ काली पश्य फलं
मध्ये दिक्कनत्पकरीतितं ॥ न
मामि देवकी पुत्रं नत्पराज
नमो व्युतं ॥ २२ ॥ द्वाविंश
दहृगो मंत्रो आकाशो मां स
दावितु ॥ काम देवाय विद्महे
पुष्पवाणाय धीमहि ॥ ३० ॥
तन्नो नंगः प्रचोदयात्तसामा
पातु चोद्वितः ॥ इति ते कथितं
विप्र वृक्ष मंत्रो च विग्रहः ॥
३१ ॥ त्रैलोक्य मोहनं नाम क
वचं वृक्षं रूपकम् ॥ वृ
क्षे शप्रमुखा धीतं नाम
मुखात्तं कृतम् ॥ तव स्त्रियं नम
याख्यातं प्रवक्तव्यं न कस्यचि

त॥ रुग्णं प्रणयं विप्रियं सक्तः
वचं प्रपठेन्नरः ॥ ३३ ॥ त्रिसंस्त
त्वायथा ज्ञानं सुमा सर्वतपो
मयः ॥ मंत्रे पुसकले स्वेव देशि
को नात्र शंसयः ॥ ३४ ॥ श्रुतम
ष्टोत्तरं चास्य पुरश्चर्यं वि
प्रिस्मृतः ॥ हवना दीनदश
रु शेन क्षत्वा तत्साधयेद्दू
कम् ॥ ३५ ॥ यदि स्यात्सिद्धि
वचो भुवि रेव सस्य सस्य नवे
त्वे यम् ॥ मंत्रसिद्धिर्न वेत्तस्य
पुरश्चर्यं विना ततः ॥ ३६ ॥ स्य
हं मंहं शतं तं लक्ष्मि वाण
वराततः ॥ पुष्पाजलं वक्त्रे द

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३१ ॥

शंखध्वजसहस्राणां पूजायाफलं

माप्नुयात् ॥ ३२ ॥ गुह्यं गुह्यं गुह्यं

कोऽस्वर्गस्य पारयेद्यदि ॥ ३३ ॥

कंठे वा दक्षिणे वा होसोऽपि वि

ष्णुर्न संसयः ॥ अस्वमेधसह

आणि वा जपेत्प्रातस्तथा ॥

३४ ॥ महादानानि चान्येव प्रा

द्विद्विद्याभुवस्तथा ॥ कृत्वा

नाहंति चान्येव सलदुबाह

णाद्यतः ॥ ४० ॥ कवचस्य प्र

साद्वेन जीवन्मुक्तो न संसयः ॥

त्रैलोक्यं चो न यत्प्रेव त्रैलोक्यं

कवचिजया न वेत् ॥ ४१ ॥ इति

इकवचनं द्वात्वां न जे पुः पुः

कोत्तममं ॥ शतलक्षप्रजपि

नमंत्रः सिद्धिदायकः ॥ ४२ ॥

इति श्री सनत्कुमार तंत्रे

लोकप्रमोहन श्रीगोपालक

वचनं संपूर्णम् ॥ ॥ ॥ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

नारायणस्तुतिः जाति नारायण
 श्रद्धा नारायण नमोस्तुते ५ जाति
 नारायणस्तुतिः श्रद्धा नारायण
 हान् वदन् नारायणः साक्षात्पारा
 यण नमोस्तुते ६ नारायण
 वास्यस्या हुरुन् नारायणः परः
 नारायण परो बोधे नारायण
 मोस्तुते ७ नारायण फलन्तु
 रव्य सिद्धि नारायण स्मरन् स्त
 र्व नारायण श्रद्धा नारायण न
 मोस्तुते ८ प्रथमं प्रार्थना ना
 रायण स्वमेवासीदह नारायण
 हृदि स्थितः प्रेरकः प्रथमं माणा

न त्वयो प्रेरितमानस १ स्वदाज्ञांशि
रसाद्वा जयामि जनपावन नान्या
पासं न मार्गाणां भावद्वन्द्ववचो धर्कः
२ भावार्थकद्वन्द्वेता भावैशोरय
प्रदोभवः तन्मायामोहितं विभ्रं त
येव परिकल्पितं ३ त्वदधिष्ठान
माध्वेरासेव सर्वार्थकारिणी त्वमे
वतां पुरस्कृत्य मम कामान् समर्थ
य ४ न मे त्वदन्यस्मार्त्तस्ति त्वदन्य
न्न हि देवसं त्वदन्यन्न हि जानामि
पालकं पुण्यरूपकं ५ यावत्मासा
रिको भावो न मे स्मभावनात्मना क
तयेर्षु हि दो भवेत्स्वाद्य सर्वदा स

भक्ति

वि
 वंदां भो ई पापिनामहमेकागोदय
 जात्वमग्रणीः दयनीयोमदन्योस्त्रित
 वकोत्रजगत्रये ७ त्वयाप्यहंनसंख
 श्रेत्रस्यातवदयालुता आमयोवान
 सखश्रेदोषधस्यरथोदयः ८ अपा
 पसद्यपरिकोतपापात्मापापरु
 पधक्तेवदन्यःकोत्रपापेभ्योमेव
 कोजगतीतले ९ त्वमेवमाताच
 पितात्वमेवत्वमेववधश्चगुरुस्त्व
 नेव त्वमेवविद्यादृविशंत्वमेवत्व
 मेवसर्वममदेवदेव १० प्रार्थनाद
 शकंचेवमलायकमयापिवा
 मःपठेद्युगुयान्नित्यंवादिवेतुहि
 नमः ११

तस्य लक्ष्मीस्थिरा भवेत् १ नारायण
 रास्य हृदयं सर्वाभीष्टफलप्रदं ल
 क्ष्मी हृदयकं स्तोत्रं यदि चेत्तद्विना
 कृतं २ तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं ल
 क्ष्मी कुधिति सर्वदा एतत्संकलि
 तं स्तोत्रं सर्वाभीष्टफलप्रदं ३
 लक्ष्मी हृदयकं चैव तथा नाराय
 णात्मकं जपेद्यः संपुटीकृत्य स
 र्वभीष्टमवाप्नुयात् ४ नाराय
 णस्य हृदयं प्रादौ जप्ता ततः परं
 लक्ष्मी हृदयकं स्तोत्रं जपेत् नारा
 यणं पुनः ५ पुनर्नारायणं ज
 प्त्वा पुनर्लक्ष्मी कृतं भवेत् एवं

तत्पुस्तकं

सुध्वेदिवोरगाजयेत्संकलितं ह्रिय
१ लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रे सर्वमन्य
त्यकाशितं तद्वज्रपादिकं कुर्वन्
एतत्संकलितं शुभं ७ सर्वाङ्का
मानवाप्नोति आधिव्याधिभयं हरे
त् गोप्यमेतत्सदा कुर्यान्न सर्वत्र
प्रकाशयेत् ८ इति गुह्यं तं मंशा
स्त्रं प्राप्नोति स्नादिकैः पुनः तस्मात्सं
वप्रयत्नेन गोपयेत्साधयेत्सुधिः
८ यत्रैतत्पुस्तकं तिष्ठेत्तु लक्ष्मीना
रायरागात्मकं पिशाचभूतवेता
सनाशिरन्तत्र सर्वतः ९ लक्ष्मी

हृदयं प्रोक्तेन विधिना साधितं सुधिः

भरगुवारं परार्द्धं च पूजयेत्सुस्तु कर्तुं

यं ११ सर्वदा सर्वथा सत्यं गोपयेत्

साधयेत्सुधिः गोपनात्साधना

लोके धन्यो भवति तत्त्वतः १२

इति श्री अथर्वणारहस्ये उत्तरभा

गोना रायणां हृदयं समाप्तः १

महालक्ष्मी देवता नमः ॥ आद्यादि श्रीमहा

लक्ष्मी हृदयं स्तोत्रं मेवमस्मिन् भागव

तमधिरनुष्यं पृष्ठदः आद्यादि श्री

महालक्ष्मी देवता नानाविधा

निष्कंदासि श्रीबीजं द्विंशक्तिं

एकं लंका आद्यादि श्रीमहालक्ष्मी

देवता नमः ॥

ॐ श्री प्रसादसिद्धार्थे जयविनिर्वा
ह्यः श्रीबीजेन वषट्कारमुद्रिकु
र्यात् १ इति ध्यायंके न्याशकुया
त् ॐ श्रीगुह्याभ्यां नमः ॐ श्री
तर्जनीभ्यां नमः ॐ श्रीमध्यमाभ्यां
नमः ॐ श्रीअनामिकाभ्यां नमः
ॐ श्रीकनिष्ठकाभ्यां नमः ॐ श्री
करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॐ श्री
हृदयाय नमः ॐ श्रीशिरसे स्वा
हा ३ ॐ श्रीशिखायै वषट् ॐ श्री
कवचाय हुं ॐ श्रीनेत्रत्रयाय वै
षट् ॐ श्रीग्रन्थाय फट् ४ ॐ श्री
भुवः स्वरोऽक्षि दिग्बधने ॥ मंत्र ॥
ॐ श्री ऐं वसु देव सुधारे धनक

रिधान्यकरिरलाकरिउं श्रीध
अथ ध्यानं हस्तद्वयेन कसले धार्य
तीतुली लया हारन पुरं संयुक्तं ल
स्मीदेवी विचिंतयेत् ॥ पीतवासा
सुवर्णांगी पद्महस्ता गजान्विता ल
स्मी ध्यायेति मंत्रेण स भवेत्पृथिवी
पतिः ६ ॐ श्रीं ॐ वंदे लस्मीं परशिव
मयीं शुद्धजातु न दाभां तेजो रूपो
कनकवसनां सर्वभूषो ज्वलांगी
वीजा पूरं कनक कलशं हेमपद्मं द
क्षिणं ७ प्राच्यां शक्तिं सकलजननीं
विष्णुवामो कसेस्या श्रीमत्सौभा
ग्यजननीं सौमिलस्मीं सनातनीं
८ सर्वकामफलावाप्ति साधनैक
सुखावहं स्मरामि नित्यं देवी शिव
प्रियं तस्मान्नमः ९ तदा ज्ञां शिरसा

धत्वा भजामि परमेश्वरं शी समस्त
सुखदां महाप्रियं समस्त सौभा
ग्यं करी महाप्रियं समस्त कल्या
न करी महाप्रियं भजाम्यहं ज्ञानं
करी महाप्रियं ८ विज्ञानं संपन्नं सु
खदां महाप्रियं विचित्र वाग्भक्तिक
री मनोहरा अनंत समोद सुख प्र
दायिनी नमाम्यहं भक्तिकरी हरि
प्रियं १० समस्त भक्तानां तत्संस्थिता
तं समस्त भोक्तो श्वरिखे स्वतृपे तत्र
स्ति दित्वा दितिरिक्तं वस्तु तत्सादप्यं
प्रणमाम्यहं श्री ११ दारिद्र्यं खो
द्यत मोक्षं पदं तत्सादप्यं मपि स
न्निधत्स्व दीनार्त्ति विधेद न हेत

तस्तेलुपाकदादौ रयिषिचमाश्री १२
 प्रवप्रसीदकरुणास्वदयाद्वेदध्यामा
 त्वत्क्षयाद्विगणोहमिमं नुरुष्व श्री
 लोकयप्रणातहृद्गतशोकहं त्रीवत्या
 दपय्ययुगलंप्रणामाम्यहं श्री १३
 शांतेनमोस्तु शरणागत रक्षणाये
 कांतेनमोस्तु कमनीयगुरणाश्र
 याये शांतेनमोस्तु धनधान्यस
 मृद्धिदाये १४ शक्तेनमोस्तु शशि
 शेखरसंस्तुताये रत्येनमोस्तु रज
 नीकरसोदराये भक्तेनमोस्तु भ
 वसागरतारकाये सैत्येनमोस्तु मधु
 सरदनवल्लभाये १५ लक्ष्म्येनमोस्तु
 त्रिदुर्गातिभञ्जनाये गत्येनमोस्तु वर

नमः

श्रीमन्मन्त्रालसिताये सिद्धये नमोः
 स्तुतिवसिष्ठसुप्रजिताये धृतये नमोः
 स्तुतिदुर्गातिभेज्जनायेऽत्ये नमोः स्तुतव
 रसद्गतदायकाये १६ देवये नमोः स्तुति
 विदेवगणार्चिताये भूत्ये नमोः स्तुतभुव
 नातिविनाशनाये धात्रे नमोः स्तुतधार
 धरवल्लभाये पुष्टे नमो नमोः स्तुतपुरु
 ते १७ स्तुतवृद्धि १८ सुतीव्रदारिद्र्यजघ्नुः खड्ग
 ज्ञे नमोः स्तुते सर्वभयापहंत्रे श्रीविष्णु
 वक्षस्यलसे स्थिताये नमो नमः सर्वविभ
 त्तिदाये १९ जयतु जयतु लक्ष्मीलक्ष्मी
 लक्ष्मीलक्ष्मी जयतु जयतु पद्मापद्मा
 पद्मापद्मा जयतु जयतु विद्याविष्णु
 वामाकं सस्था जयतु जयतु सम्यक् सर्व

संपत्करि श्री १८ जयनु जयनु देव

वसंधाभिपूजा जयनु जयनु भद्राभागी

वीभंग्यरूपा जयनु जयनु नित्यानि

मलाज्ञानवेद्या जयनु जयनु सत्यास

र्वभूतान्तरस्था २. जयनु जयनु रम्या

रत्नगर्भात्ररस्था जयनु जयनु शुद्धाशुद्ध

जाबुनदादा जयनु जयनु कान्तिम

ज्ञासितंगी जयनु जयनु शान्ताशीघ्र

मागधसौम्यां २१ यस्याः कलाया

कमलोद्भवाद्या रुद्राश्च शक्तः प्रभु

रवाश्च देवाः जीवनिस्त्वीप्रपिश

क्तयस्तप्रभुत्वमाप्तापरमायुषास्ते

पादवि २२ उग्राई ऐपकं लेनं लिखनि

टिले विधिर्ममलिपं विसृज्यांतरं

त्वया विलिख्यतव्यमेतदितितत्फलं

प्राप्तये तदतरफलेस्युत्कमलवास

निःश्रेमिमां समर्चयसमुद्रिकासंकल

भाग्यसंस्मृचिका २२ उद्गाहोयेः श्री

यं ह्रीं मुखस्थाने कलयतियथादेरी

जीवन्तिसचराचराः तथा संघात्करील

दमी सर्वदा संप्रसीदमे २३ यथाविष्णु

ध्रुवेनित्यं स्वकला सन्निवेशयत्त तथे

वाचकलीलदमी मयि सम्पत्समर्पयः

२४ सर्वसौख्यप्रदेदेविभक्त्या नाम भू

यंप्रदे अपचला कुरुयत्नेन तत्कला वि

निवेशता २५ मुदास्तामद्रालेय रमपदं

नदमी स्फुटकला सदोवेकुंठ श्रीनिव

नेत्रविजं वी वी वी वी वी वी वी

नेत्रविजं वी वी वी वी वी वी वी

मुखं वि

२५

२६

२७

२८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

सितकलामेनयनयो २२ वसेत्स
त्यलोके ममवचसितदम्मीर्वरक
लाश्रियः स्वतद्दीपे निवसन्तु कला
मेव करयो २३ ताववन्नित्यं म
मागेषुदाशब्धौ श्रीकलावसेत
सूर्यचंद्रमसोयाचद्यावल्लदम्मीप
तिश्रियाः २४ सर्वमंगलसंपूर्णा
सर्वैश्वर्यसमन्विता प्राद्यायुश्री
महालक्ष्मी स्वकलामयिनिष्ठतु
२५ अज्ञानतिसिंहरतु शुद्धज्ञा
नप्रकाशकाः सर्वैश्वर्यप्रदामेस्तु
त्वकलामयिसंस्थिता ३. ऐश्व
र्यमंगलोत्पत्तिस्त्वकलायानि

२६ लक्ष्मीहरतु हिप्रंतकाः सूर्यप्रभापयानि चिन्त
नोदत्तमेतु प्रमत्तप्रेषस्त्वकलामयिसंस्थिता

धायुः मोक्षतस्मात्कृतार्थोस्मि
यात्रमस्मिस्थितेस्त्रव ३१ भवदा
वेशभाजाहोभाग्यवानस्मिभार्ग
वी त्वत्प्रसादात्पवित्रोहंलोकमा
तर्नमोस्तुते ३२ जिह्वाबीजं ह्रीं
ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं पुनासिमां त्वत्कला
यैवयस्मादतः समागच्छन्मयागत
स्त्वं परंपदं श्रीभवसुप्रसन्नामय्य
च्युतेनंप्रविशादितदमीः ३३ श्री
वेकुंठस्थितेलदमीसमागच्छमम
यतः नारायणोनसहमाकपाट
स्थोवलोक्तया ३४ सत्यलोकास्थि
तेलदमी त्वत्सन्निधौ वा

सुदेवेन सहिता प्रसीद्वरदा ३५
 श्वेतद्वीपस्थिते लक्ष्मी त्वं ससाधु
 मागध सुहृते विष्णु त्वसहिता देवी
 जगन्मातु प्रसीद मे ३६ क्षीराब्धिसं
 स्थिते लक्ष्मी समागच्छ समाधये त्व
 त्वापादृष्टि सुधया सततं मा विक्रय लो
 ३७ रत्नगोस्थिते लक्ष्मी परिपूर्ण
 हिरण्मयी समागच्छ समागच्छ
 स्थिताभ्युपारतो मम ३८ स्थि
 राभव महा लक्ष्मी निश्चला भव नि
 र्मले प्रसन्ने कमले देवि प्रसन्नं ह
 दयाभव ३९ श्री श्री महाभक्ति

वेदतस्थं महोनिधिं शीघ्रमुदृत्यपुर
तः प्रदश्यं समर्पयः ४० वसुधरेश्च
वसुदो वसुदोऽश्वि कपामयि त्वत्कु
क्षिगतसर्वस्वं शीघ्रसम्यक्प्रदर्शयः
४१ विष्णुत्रियोरत्रगर्भसमस्तफल
देशिवे त्वद्गर्भगतहेमादीन्संपदर्श
यदर्शय ४२ रसातलगते त्वक्ष्मी
शीघ्रमागच्छ मे पुरः न जाने परमं रूपं
मातर्मे संपदर्शयः ४३ प्राविर्भव
मनोवेगान् शीघ्रमागच्छ मे पुरः भा
वस्वभयहेत्युक्ता वत्संगोरिव रक्ष
मां ४४ देवि शीघ्रं समागच्छ धरणी
गर्भसंस्थिते मातस्त्वद्रूपं भूत्या

हं मृगयेत्वा कुतूहलान् ॥ ३८ ॥
 सृजाग्रहि त्वंहि संसृतिर्यसृजाग्र
 हि प्रक्षयामि हे मरुत शान् सुव
 र्गान् सुपूरितान् ४६ निक्षेपान्मे
 समाकृष्य समुद्रतः समाग्रतः
 समुन्नताननाभस्त्वासमुद्धेहि
 धानांतरान् ४७ मत्सन्निधिस
 मागच्छ मदोहितकृपारसा प्र
 सीद श्रेयसां दोग्धैर्लक्ष्मीमेनं
 यनाग्रजः ४८ न त्रोपविश्य ल
 क्ष्मीत्वं स्थिराभवद्विरणमयी
 स्वस्थिराभवसंप्रीत्या प्रसन्नतर
 दाभवं ४९ आनीतं त्वया देवी

मपिति ह्यं नयनि तं
यस्य चेद्रादिस्ति ह्यं

निधिं सं प्रदर्शय प्रह्लादरागे न
सहसा दत्वा सं रक्ष मां सदा ५०
भयां कुरु मे देवी महा लक्ष्मी नमो
स्तुते समा गच्छ महा लक्ष्मी शुद्ध
जातु नदस्थिते ५१ प्रसीद पुरत
स्थित्वा प्रगात मां विलोकय लक्ष्मी
भुवंगता भासी यत्र यत्र हिरण्यमयी
५२ तत्र तत्र स्थिता त्वं मे तव रूपं प्रद
र्शय कीडंति बहुधा भस्मो परिपूर्ण ह
रुपामयी ५३ मम मूर्द्धि च ते मवि
लं विनम्र प्रय
फलेद्राग्योदये लक्ष्मी समस्त पुर
वासिनी प्रसीद मे महा लक्ष्मी परि

मम जयं क
रु मे देवि
महा लक्ष्मी
नमोस्तुते

हस्त

पूरा मनोरथे ५४ अथो ध्यादि सर्व
धुनगरेषु सम स्थिते वैभवे विवि
धै युक्ता समागच्छ मुदान्विते ५५
समागच्छ समागच्छ समागच्छ भवस्य
स्थिरा करुणारसनिष्पदनेत्र
दयविशालिनी ५६ त्रिधत्स्वम
हालक्ष्मीस्वत्याणि मम मस्तके
करुणा सुधया मातामभिषिच्य
स्थिरीकुरुः ५७ सर्वदा जगद्दे
लक्ष्मी समागच्छ वत्नान्विते स्थि
ता शुपुरता मे ध्याद्यसादेनाभयं
कुरु ५८ सादरं मस्तके हस्तममं
वेकपयार्पय सर्वराज्यं गृहे ल

दम्मी सुस्तक नामयितिरुतु ५८
 आद्याद्य श्रीमहा लक्ष्मी विष्णु वामा
 कसंस्थिते प्रत्यक्षं कुरु मे रूपं रक्ष
 मा शरणांगनं ६० प्रसीद मे महा ल
 क्ष्मी सुप्रसीद महा शिवे प्रचला
 भव सं प्रीत्या स्वस्थिरा भव मद्गृहे
 ६१ यावन्ति वृत्ति वेदाश्च यावन्तं ना
 मन्ति वृत्ति यावद्दिष्णुश्च यावन्तं त
 वं कुरु कृपा मयी ६२ चाडो कला
 यथा शुक्ले वर्धते सौ दिने दिने च
 था दयाते मध्ये च वर्धतामभि वर्ध
 तौ ६३ यथा वैकुण्ठ जगरे तथैव दक्ष
 रश्मा गरे तथा मद्गुर्वनेति वृत्ति रं श्री

विष्णुना सह ६३. योगीनां हृदये नि
 त्यं यथा ते विष्णुना सह नृणां मद्रु
 वनेति स्थिरं श्रीविष्णुना सह
 ६४ नारायणस्य हृदये भवति य
 था सैनाथरायणोऽपि तह कमले व
 यथा स्ते ६६ नारायणस्त्वमपि
 नित्यमसौ तथैव तौ तिष्ठतां हृदि
 ममापि दयावतां श्री ६७ विज्ञानं
 रद्विहृदये कुरु श्रीः सोभां ग्य रद्वि
 कुरु मे गृहे श्री. दयास्तु रद्वि कु
 रुतामयं श्रीः सुवर्णी वृष्टिं कुरु मे
 गृहे श्री ६८ नमोऽत्यजेथा श्रित क
 ल्पवत्सि स इक्षि चिंतामणि काम
 धेनो विश्वस्य मातर्भव सुप्रसन्ना

ॐ ह्रीं क्लीं

जेहेकलने पुपुत्रवर्गे हृष्ट प्राद्या
दिमाये त्वम जां ड वी ज त्वमे वसाव
रनिराकृतिस्त्वं त्वया धृता श्रुते
भवां ड संप्राश्चितं चरित्रं भवदेव वि
स्मो १० ब्रह्मा रुद्रो दयो देवा वेदा श्रा
पिन शुक्रयुः महिमानं तव स्तोत्रं
मंदो हं शक्रु यां कथं ११ प्रवृत्तं
त्सवाक्यानि स्तुतं स्तुतानि यानि
च तानि स्वीकुरु सर्व ज्ञेया लुत्वं न
सादरं १२ भवन्ति शरणांगत्वा क
तार्थास्य पुरातनः इति संचिंत्य म
नसा त्वामहं शरणं व्रजेत् १३ तव
भक्तिं ज्ञा मद्रक्ता नमस्यति त्यपि क

चित् इति संचित्य संचित्य प्रारणम्
 धारणाम्यहं ७४ अनेंतानित्य सुख
 न स्वद्वक्त्वा स्वत्परां यणाः इति वे
 दप्रमाणादिदेवित्वं शंखं हजे ७५
 त्वदधीनस्त्वहं मातस्त्वत्कृपामपि वि
 द्यते यावत्संपूर्णकामस्यात्तावदेहि
 दयानिधे ७६ क्षणमात्रं न शक्नोमि
 जीवितुं त्वत्कृपां विना न जीवंती हलै
 जलजा जलं त्यक्त्वा जलगृहाः ७७
 हिताहिं पुत्रवात्सल्या जननी प्रस
 तनी वत्सं त्वरितमागत्य संप्री
 णयति वत्सलाः ७८ यदि स्यात्
 पुत्रो हं मातां तं यदि मामकी द

यापं यो धरेस्तन्य सुधाभिरभिषिं
चमो ॐ नृग्यो न गुरालेशोस्ति
मपि दोषैकमंदिरे पांस्सना वृष्टि
विदूनां दोषाणां च न मे सतिः ८
पापीनां मह मेकाग्रो दयालूनां
त्वमेगृणाः दयनीयो मदरन्यो
स्तितवकोत्र जगत्रये ८१ विधि
नाहं न संख्येनास्थातव दयालुना
ग्रमयो वानसखश्चेदोषधश्चर
याजयः ८२ कृपामदग्रजाः किं
वा त्वहं किं वा तदग्रजः विचार्य देहि
मे विंते नम देहि दयानिधे ८३
माता पिता त्वं गुरु सद्गतिश्चेत्

६५ यं श्री तं प्र ॥ १ ॥ कट कट धुं मं कं क

त्वमेव संजीवनहेतुभूता अप्रनन्त्यम

न्ये जगदेकनाथे त्वमेव सर्वममदाव

सत्यं ८४ आद्यादिलक्ष्मीभवसु

प्रसन्नाविशुद्धविज्ञानसुरेवेकरोम्भि

प्रज्ञानहं त्रीविगुणातरित्ता प्रज्ञा

नेने त्रीभवसु प्रसन्ना ८५ अशेषं

वाग्जालमलापहं त्रीनवनवन्स्पष्ट

सुवाक् प्रदायिनी ममेव जिह्वाग्र

सुरंगनर्तकी भवप्रसन्ना वंदने च

मेश्रीः ८६ समस्तसंपत्सु विराज

माना समस्ततेजाः प्रियभासमा

ना विष्णुप्रियत्वं भवदीप्यमाना च

देवतामेव दने प्रसन्ना ८७ भूतया

नानासकं लार्थदेत्वे प्रभासुला
वरापदयापयोन्धि सुवर्गादेत्वे सु
मुखी भव श्री हिरण्मयी मे नयने प्र
सन्ना ८८ सर्वार्थदा सर्वजगत्प्रस
त्ता सर्वेश्वरी श्वर्यभयापहन्त्री सर्वा
न्कलात्वे सुमुखी भव श्री हिरण्मयी
मे नयने प्रसन्ना ८९ समस्तविघ्ना
घविनाशकारिणी स्वमस्तभक्तौद्ध
रणे विचंद्राणा अनंतसोभाग्यसुख
प्रदायिनी हिरण्मयी मे वदने प्रसन्ना
९० देवी प्रसीद दयनीयतमाय मनसं
देना धेनाय भवदीयगराणि विंदे

मातुस्तथैव भय सनिहितादशोभय
 त्यासमंमसुरवेभवसुसन्त्रां टटं म
 वत्सभैरिभयदीनकरेपितस्थेनो
 लोममेतिभयदानदयानुकपे मा
 नुःसमर्थयमुदाकरुणाकटादरी
 मागल्पवीजमहिमानमजन्मना
 तः टः कटाक्षइहकामधकृतव
 मनस्तुचिंतामणिः करसुरतहः
 सदानवनिधिस्त्वमेवमंदिरं भ
 वेतवदयारसोदयरसायनचान्द
 हं सुखतवकलानिधिर्विविधवा
 छितार्थप्रदं टः यथारसस्यार्श
 नतोयसोपि सुवर्णतास्याकेन

येयथास्ते कटाक्षसंस्पर्शनतो
जनानां ममंगलानां मायि मुंग
लत्वं च देहीति नास्तीति वचन
वृत्तिभीष्टोत्तरं तत्वाशरणं प्रपद्ये
अतः सदास्मिन् न भयं प्रदातुं स
ह च यत्नानि मायि सन्निधेहि ८३
कल्पद्रुमेणामणिना सहिता
सुरेभ्यः श्रीसकलामयिरसेन
सायनेन न प्रस्तायतो मायि च ह
त्करपाणिपादस्य च सुवर्ण
वयुषः स्थिरजंगमास्युः ८४
अष्टादिविस्तुस्थिरधर्मपत्नी
संमुखपद्मप्रतिमं निधेहि

ॐ प्राद्यादिलक्ष्मीस्वदनुगृहेरां पा
 दे पदे मे निधि दर्शनं स्यात् ८५
 ॐ प्राद्यादिलक्ष्मीहृदयं पठेद्यः सरा
 जलक्ष्मीमचलांतनोति महादरि
 द्रोपि भवेद्यनाढ्यस्तद्वन्वये श्री
 स्थिरताप्रयान्ति ८६ यस्य स्मर
 णमात्रेण तुष्टा स्याद्विष्णुवत्तूभा
 तस्याभिषेकददात्याशुतेपात्
 लयति पुत्रवत् ८७ इहैदं रह
 स्महृदयं सर्वकामफलप्रदं ज
 पः पच सहस्रं तु पुरश्चरणा मु
 च्यते ८८ त्रिकालमेककालं
 वा नरो भक्ति समन्वितः यः प्र

ॐ स्फुरायेदापिसयातिपरमा

श्रियं ६६ महालक्ष्मीसमुद्दि

शपनिशिभाशवासरे ५६ श्री हृद

यं जप्त्वा पंचवारं धनी भवेत् १००

अनेन हृदये नित्यं गर्भिणी पति

मंत्रितं ददाति तत्कुले पुत्रो जाय

ते श्रीपतिः स्वयं १०१ नरेणावा

यवानायालिक्ष्मी हृदयं मंत्रिते

अलेपिते च तद्वशं मदभागेन

जायते १०२ येऽग्राश्विने मासि

च शुक्लपक्षे रमोत्सवे सद्विहितैक

भक्त्या पठेत्तच्चैकोत्तरवारं वृध्याल

सत्सु सोवर्णाक्षं वरिष्ठं १०३

यएकभक्तो नन्दहमेकवर्षे विशु
द्विष्टिसप्तविंशवारजायं समंद
भाग्योपिरमाकटाद्रवेसह
हस्त्राक्षशानाधिकं श्री ४ श्री
शाधिभक्तिहरिदासदास्यं प्रयत्न
मंत्रार्थद्वैककनित्यं गुरोस्मृ
तिनिर्मलबोधसिद्धिं प्रदेहिमा
नः परमं पदं श्री ५ पृथ्वीपति
स्वपुरुषोत्तमस्त्वविभूतिवासां
विविधार्थसिद्धिं संपूर्णकीर्ति
वद्भवर्षभोग्यं प्रदेहिमेलदमीपु
नः पुनस्त्वं ६ वादार्थसिद्धिं व
हुलोकवश्यं वयस्स्थिरं त्वत्

नासुभाण्य पोत्रादिहृदिसक
लार्थसिद्धिप्रदेहिमेभार्गविज
न्मजन्मनि ७ सुवर्गाहृदिकुरुमे
गृहेश्रीसुधान्यहृदिकुरुमेगृहे
श्री कल्पाराहृदिकुरुमेगृहे
श्रीविभ्रतिहृदिकुरुमेगृहेश्री
तद्ध्यायेत्तदस्माप्रहसितमुखि
कोटिवालाकभासा विद्यद्वारा
वरवरधरांभूषणाढ्यांशुशोभां
वीजापूरांसरासिजमुखंवितीस्व
वर्णापात्रा भर्तृयुक्तांमुहरभय
तामह्यमप्यच्युतश्री १८ इति
श्रीधरवाराहस्योत्तरभागेनक्षत्रीह

दयस्तोत्रसंपूर्णहृत्पात्रं श्री-
हा ली हा र ती हा द्मी
य ना नमः॥१॥ प्रतिलिखितं स
नाट्यब्राह्मणसाशनं पंचोरी
दयारामतत्पुत्ररामप्रसादजी
पठनार्थवैश्यशीतारामप्रम
वार॥ ज्येष्ठवदि१४ बुध.

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ ब्रह्मसूत्रकण्ठस्थं
ॐ ह्रीं क्लीं चंद्रे चारि ग्रात्मनमाकाशं
श्रीं यदृशीयं सर्ववृत्तांतं कथय कथय ह फट्
त्वाहति सप्रवादं न पे तं इहो धर्मत्रैः ॐ त्वे
ह्रीयः ब्रह्मणे नमः स्वाहा ॥ निरन्तरं गगने छा
या प्राप्नोतीति नित्यं रात्रौ तस्य कथं ह सत्त्वं
ब्रह्मैवाह निरहो यत् ॥ १ ॥ अथा कंठे ह्रिये ह्रिये
न कंचित्तेः ह्रिये पुनः सन्मुखं गगनं पश्येत्
दापुनरुषसं संभवं २ शुद्धिस्फटिकं संकाशं
पादादि च शिरोतकं तस्य दर्शनमात्रेण सर्वक
पदयो भवेत् संपूर्णं लक्षणं पेतं यदा यदा
निर्मलं तदा न ह्यते जंतुर्य वत्स वत्सरो भवे
त् ६ शिरोहीने भवेन्मृत्युः पाप्मासायुर्न ह
शपः वां ह्रीने भवेद्याधिरथ वा बांधवद्वयः

५ कश्चिच्चधननाशोऽस्मात् जानुहीणो मृतः प्रिये
मध्यस्थिद्रे शस्त्रं वा तोडुर्भिह मथ्यं वधने
६ सुभिहतस्य विसृष्टे ग्रीवां भञ्जो नृपहो
धीतं वर्णं न वेत्स्यतः कृष्णवर्णोऽल्पमृत्यु
६ रक्तवर्णोऽपि विद्राजं स्वेते च चिरजीवः
न रुद्रेण कथितं सर्वं शयायुः सुखं स्पृष्टं
७ इति श्रीरुद्रोक्तं शयायुः सुखं स्पृष्टं
सं समाप्तम् ॥

प्रहसिष्येण एषा यनमः श्रया ष्च त्वा म
 नो भगवन्त परमेष्ठिनं यर स मे व्यो वा च
 अथौहि भगवन्त्र ह म विद्यां वरिष्ठं संस्कृतिः
 मे च मानानि गृह्णा यं यानि रा त सर्व पापं च
 यो ह्य परात्परं पुंसं यमुपैति विद्वान् ॥ १ ॥ तस्मै स्तो
 वा च यिता मरुश्च ज्जडा मन्त्रि ष्या न न योगाद वै हि
 न कर्मिणो न प्रज पार्थ ने न त्याजे ज्ञानै के च
 हत त्वं मान प्रः ॥ २ ॥ परेण ना कं निहितं गु हायां
 विभ्राजिते यद्यत यो विराति वेदां तो विज्ञान सु नै वि
 क्रि तार्थाः संन्या स यो गा द्य त यः शुद्ध सत्वाः ॥ ३ ॥
 ते ब्रह्म लोकेषु परांत काले परा मृता त्पि मुच्यंति
 सर्वे विविक्ते देशे वसुखा स न स्यः प्रविः समग्री व
 शिरः शरीरंः अत्या प्रम स्यः संकलौं दे याणि नि
 संध्या भंक्त्या स्वगु स प्राप्ता ह्यं तुंडरी कं विरजं वि
 मुहं धिं नित्य मर्त्यै विराटं विरो क म अं चि

तस्यैव कर्मनंतसूयं शिवप्रपरां तं मम तं ब्रह्म
 निम् तं मृदिमध्यांतविही नमे कं विभुं चै प्रनद
 स्वरु पम दु तं उमा सहं यं परमेष्ठं प्र मुं त्रिलो
 वनं नौ लक्षं प्रशांतम् ध्यात्वा मुनिर्ग ध्यातुं भूत
 यो निम सप्त सप्त साहं तमसः परसात ॥ स व्रजो
 सशिवः सेंद्रः सो दारः परमः स्वराट ॥ स एव विष्णु
 सप्राणः सका लोडिः स चंद्रजाः सैव सर्वव्य
 द्भु रं यच्च भाव्यं सना त नो ज्ञात्वा तं नरे त्पुन
 त्येति प्रहृष्टा न्यः पद्या विमुक्ते ये ॥ सर्वभूतस्य
 मात्मानं सर्वभूतानी चेत्मानि ॥ स पश्यन् ब्रह्म
 रं याति ज्ञानेन देतुना ॥ आत्मन मं शीं कृ
 त्वा ब्रह्म न चो त्तरारि म ज्ञान निमं यनाभ्या
 सात्परां दहति पंडितः स एव माया परिमोहि
 वात्मा दारी रमा स्या य करोति सर्वम् ॥ वंस्तप
 पानादि विचित्र भोगैः स एव जां जात्यादि भुवि
 ति ॥ स्वप्नेषु जीवः सुख दुःखं मोक्षा स्वप्नेषु

संज्ञितं वक्ष्ये लोकं ॥ सुषुप्तिं का त्वे सकलं विचि-
नेतमो विभक्तः संवत्सु यमेति ॥ सुषुप्तिं जन्मोत्तरं कर्म यो-
गात्स एव जीवः संचितं प्रवृद्धः ॥ पुरश्चे जीव इति य-
श्च जीवस्तत्संज्ञातं सकलं विचिन्तनं ॥ आध्यात्म-
नं ह्यसंख्यं बोध्यं यास्मिन् ह्यंयात् पुरश्च यत्नः ॥ एव-
त स्मज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च ॥ खंवा-
युज्योतिरोपपन्नं यस्मिन् विष्टस्य धारिणी ॥ यत्प-
रं ब्रह्म सर्वमा विष्टस्य यत्नमहत् ॥ स ह्यसंख्य-
तः ॥ नितं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्रत्सुषुप्तिपुण्या-
दिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते तद्ब्रह्म ह्यमिति ज्ञात्वा स-
र्वं बोध्यैः प्रपन्नं च तैः ॥ त्रिषु धामैश्च पञ्चभ्योऽप्येभ्यो-
लाभोऽश्चयद्भवतः ॥ तेभ्यो विलेह एव साक्षात् ॥
चिन्मात्रे हं सदा शिवः ॥ स प्येव सर्वकलं ज्ञातं स-
यि सर्वं प्राप्नोति तं ॥ नित्यं सर्वं लयं यतिरद्वय-
द्वयमस्मिन् ॥ अणोरणीयं न हं ज्ञेयं तद्वन्महान् ॥
हं विष्टमिदं विचिन्तनं ॥ परतनो हं पुरुषोक्तमीशो-
रस्य यो हं शिवरूपमस्मि ॥ अथासायादयं हं

विष्णु रात्रिः ॥ परमा म्य चक्षुः संप्रणो म्य क ए ॥
 अह विज्ञानानि विवेक रूपो न चासि वेत्ता मम च
 सदाहं ॥ वेदै रनेकै रसुमे विवेद्यो वेद्यो त्वत्सदे
 द विदेव चाहम् ॥ न पुन्यपापे प्रमनां सि नाशो न
 जन्म देहं दे ध वादे नास्ति ॥ न भू मि रा मो म म्ब वाहे
 नास्ति न चा नि लो मो से न चां वरं च ॥ एवं वेदित्वा
 परमात्मरूपं ग हा रायानि क ल म्बु ती यम् ॥ स
 प्रस सा दी स द स दि ही नं प्र या त्ते शु द्धं य र मा त्म रू
 पं ॥ ध्या ये ज्ज ग जी व ज्ज ग न्नि वा स वि श्वं जु हो ती
 ब्र सु धा दि रि वा व स नं ॥ यः रा त स्त द्रि य म्धी ते से
 प्रि त्तो भ वा ती ॥ सु वर्ण स्ते या त्पू तो भ वा ती ॥ उ रू
 तः पा त्पू तो भ वा ती ॥ सु रा पा ना त्पू तो भ वा ती ॥
 ब्र ह्म ह त्या वाः पू तो भ वा ती ॥ कृ त्या कृ त्या त्पू तो भ वा
 ति ॥ त स्मा द्ब्र ह्म मा प्रि त्तो भ वा ती ॥ अ न्या अ मी सर्व
 यो स कृ द्वा ज पे त् ॥ अ नै न ज्ञान मा प्रो त्ते सं सारा
 र्ण व न्म र म् ॥ त स्मा दे वां वि दि त्वै नं कै व ल्यं फ ल
 म्भु त् ॥ कै व ल्यं फ ल म्भु त् ॥ इ त्य र्वा वे दे कै व
 ल्यो पा मे व त्म मा य ॥ १॥

प्रपद्यन्ते नो व निषादं लिख्यते ॥ अथास्येषु ब्रह्म
 रिष्यन्ति नानि नानांति ॥ नानाभिर्हृदयं कंठं मूर्द्धां चानि
 चतुष्पादं च त्रिविधं तैलं पूर्णं दुर्लभं ॥ अंजो अंजितैव
 सा स्य वे विष्णुः सुषुप्तौ रुद्रः सुरी यमः हरः स आदि
 तपो विष्णुः श्रेष्ठः रश्मिस्तु यमनस्कः प्रभ्रात्र प्रपाणिपा
 दं नो लिख्यते ॥ तत्र लोकानल्लोका देवा न देवा
 वान न वेपथुः जस्य न जज्ञो माता न माता पितान पितृ
 सुष न सुषा चांडा लो न चांडा लः पौत्रं सो न पौ
 त्र्यं सः प्रवणो न प्रवणः तपसो न तपसः ॥ एक
 मेव तत्परं वासं विभानि विराणाम् ॥ न तत्र देवा
 सा ययः पितर इण ते प्रातिवृद्धः सर्व विद्युते मई
 स्या देवता सर्वो हृदि प्राणाः प्रातिवृत्ता ॥ हृ
 दि प्राणाश्च ज्योतिरिति अत्रिक्त्स्त्रे न तादृशः ॥
 हृदि चैतन्येति वृत्ते ॥ यज्ञो यवी तं परं प्रयावेतं
 प्रजापतेर्यत्स हं जं पुरस्तात् ॥ अथ यथा मग्नं
 प्रपद्यन्ते च अमुं यज्ञो यावेतं वल्लभस्तु ते नः स

यत्पतं कत्वां वहिःसूत्रं यद्वा दुष्टं यद्वा सुष्ठु
 प्रमत्तं तत्संक्रमिष्यति धारयेत् सत्त्वं नात्तं त्रयं
 त्याहुः सूत्रं नाम परं यत्तदम् तत्सूत्रं विदितं ये
 न स विप्रो वेद पारजः ॥ येन सर्वाग्निदं प्रोक्तं
 त्रेमार्गो जाता इव ॥ तत्सूत्रं धारयेद्योऽपि स
 विप्रश्च दक्षिणः ॥ वहिःसूत्रं न्येजेदिदं न्यो
 गमुत्तममास्थितः ॥ ब्रह्मवाग्निदं सूत्रं धारयेत्
 स मथ्येत नः ॥ धारणात् सत्सूत्रं स्पन्दे विद्ये
 नासु चैव तत्सूत्रं त्रयं त्रयं तं येषां स नय
 नो यवीति नाम ॥ तैवेसु ब्रह्म वेदो लोके ते च
 दक्षो यवीति नः ॥ जना शिखनो ज्ञानं निहन्ता
 न यज्ञो यवीति नः ॥ ज्ञानमेव परं तेषां पांवित्रं
 सान्धुं च तैः ॥ प्राणैश्चिरी खानान्या यस्य ज्ञा
 नमपीरिखा ॥ स एष्वीत्युच्यते विद्वान् तैस्ते
 राधारिणः ॥ कर्मण्यधि कृता ये तु वोदे के वा
 यस्तदपः ॥ ते निध्यायैः ॥ त्रिदं सूत्रं त्रिं यं पान

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

नः नारायणपरं नारायणं नारायणं
से स्वाहा नारायण परो देवः श्री
ति शिखाये नौ षट् नाराय
परं ध्यामेति क्वचन पदं नरा
यण परो ध्ये यो इति नेत्रत्र
पाय वौ षट् विष्णु नाराय
रा परस्मित्वा य फट् प्र
य ध्यानं ओं उघ दादि त्व स
कृश पीत वा सं चतुर्भुजं रा
खेचक्रं उदापाणि ध्यायेत्स ह्री
युतं हरि ॥

ॐ श्री ह्रीं क्लीं श्री सि भाग्य वर वर वर

नमः मुखे अनुकूल धृष्ट स्वेनमः

हृदि आदि द्वा श्री महा लक्ष्मी नमः

गुह्ये ॐ श्रीं महा लक्ष्मी आंगुष्ठा

भ्यां नमः ॐ श्री विष्णु वामां कक्षि

साये नमः ॐ श्रीं नमः श्रीं नमः

भाष्य ज्ञान नये नमः ॐ श्रीं नमः

मः ॐ श्री विज्ञान संपत् सर्वदायै

प्रनामिका भ्यां नमः ॐ श्रीं नमः

सौ भाष्य कर्त्तृ कर्त्तृ कर्त्तृ कर्त्तृ

भ्यां नमः ॐ श्री सप्त सप्त सप्त सप्त

र संस्थितायै करतल कर पृष्ठा

भ्यां नमः ॐ श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं

हृदययन्मः ओं ह्रीं श्रीं वि सु
वामांकस्थितायै शिरसें स्थाप्य
ॐ श्रीं श्रीं मत्सौ भा उप ज न ये
शिरवायै वौ षट् ओं ह्रीं श्रीं वि
शानसंयत्सुखदायै क्वच
यहं ओं ह्रीं श्रीं श्रीं मत्सौ भा उप
वर्त्तन्नेत्रत्रयाय वौ षट् ओं ह्रीं
श्रीं सैमस्त भूतांतदभ्यं
स्थितायै अस्त्याय फं
भू भू वः स्वरो निदिगं
॥ ॥

महामाया दृष्टा कीना भवदन्तरि स
दृष्टा दाला ध्वजं किमिति विप्रो व्याहृत
सपातं नासौ गंधो न च मधुरता नावितस्थे
युष्मद्वा हव न मुखे वीर्यं यजिर्वजान
गारं हारं भाव आदिनाथ पत्रं त्रितयंदधितो
दं यतं ब्राह्मदशलोचनो भूत्काष्टा सु
तः पादसंयमः शिवः ॥३॥ कस्तं व्रतं न प्रवे
कचतव वसतो या त्विला व्रतं त्वत्किं कस्ते
न जो घं नाथः कचतव जनको विवता तत्त्व
तं ददामि त्रिपद परिमितं मि
ल्लविक नर इत्येवं बलिना त्वितो न
व संशाद को वापमनः ॥३॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
पञ्चाद्याचार तीर्त्तिवर्त्तन
नपर रव मुखकृत अविर्त
संसार ॥२॥ प्रचुतवि रचिच
उ। मणी अरुचि तच रणे ॥ जय
मणी जगदव ॥२॥ शतकर
मणिरुव जया शान्ति तव कट
तटके रचि जवन विवें वि
त्रे वि रचि तदि कटको ॥ जद
वि जगदव ॥२॥ पितव नान्त
रवि रचि त शय दध्या तले ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
विष्णुं जगदंकां ॥ ३ ॥ ब्रह्ममेव
ब्रह्म ह्युक्तं तद्यद्वत्तं मुनेरि
तदेव ह्यत्यन्तं विष्णुं मया
मते जगदंकां ॥ ३ ॥
तुषारगिरिजाविराजं कृतरीतिनिष
त् २ मदि रा मदि त न य ने गा
ती व ह्म जी ते ॥ ज दे व ज ग दं व
॥ ५ ॥ स्रक् युग घा रा पत्नी जं व
हं तुं दे र्त्रि ण ल दं डो चो दि त
म स्या स र म डो जं दे वि जं ज

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्ण वाद्य
रत्न त्रिविद्रुम मंद जे २ पी नद्य
न सुन तर्जित गवित गजन कु
श ॥ जय देव जगदं ॥ १॥ कि
अमी शी ॥ र वक्र न च चित्त
म जगत्कल्पित क पातन
हिल क त ग ज न ना हो ॥ ज
दवि जगदं ॥ ८॥ शंकर सह
समा त अरुम र एण ॥ २॥ जव
सैवै व न ग क्रांति रजित अव
जे जे देवि जगदं ॥ ८॥ ॥

विदुः मयि मा तस्मिन् जगत्
वदन्तः सा सैरुक्ते सुक्ते सुक्ता
मयि मे च न मत्पुञ्च त्मसा
सोऽपि विविज्जगदवो॥
विद्यायाः यज्ञा रसः स
प्रः॥ सवत् १८२५ अश्विनी
तृतीया सरण पाठा
नक्षत्रात्॥

प्र च मा हा को ली ह्या नो ॥ दो
रा जी प रा नो मा द रा क र
व कु व प्र स ज दा च के पा रा
न स डि के च प र स चा द रा रा
वि च ती वा जी पी म क
के ह वे न म य नी व र मा
नि ह नी प रा नि रा ल च न मे
वि मा द रा म र वी न द म हा का
ल का ॥ १ ॥ प्र च मा हा न जी व्या
च नि त्या सर्व स रा ज स प्र
क टि ता वा ला क को टि म रा
मे ता प्र स न न म ड ला म ह

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Handwritten text in a script, possibly Gurmukhi, located at the bottom of the page.